

စိတ်ကူးချိုအနုပညာ

မိလ္လံ့နာဦးနောက်၏ လျှောက်ချက်များ

ကောင်းသာ-မြန်မာပြန်

THINK RICH TO GET RICH!
SECRETS OF THE
MILLIONAIRE MIND
Mastering the inner game of wealth
T. Harv Eker

မီလျံနာဦးနောက်၏လှိုဏ်ချက်များ၊ ကောင်းသာ

စာရေးဆရာ ၁၄၆ + မူကမ်း ၁၂ + ကဗျာ ၁၈ + ခြေခံ ၁၆

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၇)၊ ကျား ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၇၊ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ ဒုတိယ ၅၀၀

ရောင်းစွဲ ၁၈၀၀ ကျပ်

email: skecph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCMyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

မီလျံနာဦးနှောက်၏
လျှို့ဝှက်ချက်များ
SECRETS OF THE
MILLIONAIRE MIND

T. Harv Eker

ကောင်းသာ

မြန်မာပြန်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၇

“ဤစာအုပ်မှာ သင်ဖတ်ဖူးသမျှထဲမှာ ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ လက်တွေ့အကျဆုံး၊ ဆွဲဆောင်ချက်အကောင်းဆုံးနဲ့ စွမ်းအားအကြီးဆုံး စာအုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဘရိုင်ယန်ထရေစီ 'Getting Rich Your Own Way'

စာအုပ်ရေးသူ

“ဤ "Secrets of the Millionaire Mind" စာအုပ်က အောင်မြင်လိုသည့် ဆန္ဒနဲ့ ယင်းကို ရယူအားထုတ်ခြင်းတို့အကြားမှာ ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ အချိတ်အဆက်ကို ဖွင့်လှစ်ပြလိုက်ပါတယ်။

အခြားလူတွေငွေကြေးနဲ့ ရုန်းကန်တိုက်ပွဲဆင်နေချိန်မှာ လူအနည်းစုလေးကတော့ ခပ်လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ချမ်းသာလာတာကို စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ဖြစ်မိကြမယ်။ သူတို့ရဲ့ ပညာရေး၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ ချိန်ကိုက်လုပ်တတ်မှု၊ အလုပ်ရဲ့ အလေ့အထ၊ အချိတ်အဆက်၊ ကံတရား၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းတို့ကများ ခြားနားနေလို့များလား။ အဖြေက တုန်လှုပ်ချင်စရာ၊ အထက်က ပြောခဲ့တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ပါ။

T. Harv. Eker. က သူ့စာအုပ်ထဲ ပြောခဲ့တာက

“ကျုပ်ကို ၅ မိနစ်ပဲအချိန်ပေးပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ ကျွန်တဲ့ ဘဝအတွက် ခင်ဗျားရဲ့ ငွေကြေးအနာဂတ်ကို ကျွန်တော်နိမိတ်ဖတ်ပြနိုင်တယ်” Eker က ဒါကို ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ သိစိတ်၊ မသိစိတ်ထဲ ကိန်းအောင်း နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး “ငွေကြေးနဲ့အောင်မြင်မှုဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ (blueprint)” တွေ သတ်မှတ်ရင်းနဲ့ လုပ်သွားတာဖြစ်တယ်။ ဒီဘလူးပရင့်တွေ က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ငွေကြေးဘဝတွေကို သတ်မှတ်ပေးတယ်။

မာတိကာ

- အခြားစာရေးဆရာများရဲ့ ချီးကျူးလွှာများ	က
- “တီ၊ ဟာဗ်၊ အက်ခါ” က အံ့ဩလောက်ဖွယ် ဖြစ်ရခြင်းနဲ့၊ ဤစာအုပ်ကို ကျွန်တော် ဖတ်သင့်ရခြင်းအကြောင်း။	၁
အပိုင်း (တစ်)	
- သင့်ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ။	၁၀
အပိုင်း (နှစ်)	
- ဓနုဖိုင်တွဲများ ဆင်းရဲသားများနဲ့ အလယ်အလတ်တန်းစားများနဲ့ လုံးဝကွဲပြားခြားနားအောင်၊ လူချမ်းသာများတွေးတောလုပ်ဆောင်တတ်ကြတဲ့ နည်းလမ်းပေါင်း (၁၇) ခု၊	၃၉
- ဒါကြောင့်ပဲ၊ ကဲ အခုပဲ၊ ကျွန်တော်က အံ့ဩလောက်ဖွယ်လုပ်ပြ ဖြစ်ပြီ။	၁၃၈
- သီးသန့်အပိုဆုကြေးပေးခြင်း	၁၄၂
- ဥစ္စာဓနဝေမျှခြင်း။	၁၄၄

ချမ်းသာရန်ဆိုလျှင်
ချမ်းသာရေးကို တွေးမြင်ပါ

အခြားစာရေးဆရာများရဲ့ ချီးကျူးလွှာများ

“မိလုံနာဦးနှောက်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်များ” မှာ အခြားသူများ အတွက် ဘဝကရုန်းကန်ရမှုတိုက်ပွဲဖြစ်နေချိန်၊ တချို့လူတွေမှာတော့ ချမ်းသာရေးကို ဦးတည်နေနိုင်တာဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ပေးထားတယ်။ သင်အောင်မြင်မှုရဲ့ အကြောင်းရင်းစာစီမြစ်တွေ အကြောင်း လေ့လာချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ပါ။”

“ရော်ဘတ်၊ ဂျီ၊ အလန်” “Multiple Streams of Income”

နဲ့ “The One minute Millionaire” စာအုပ်များရဲ့ စာရေးဆရာ။

“T. Harv. Eker” က ကျွန်တော်တို့ကို ဆောက်လုပ်ရေးပုံစံတစ်ရပ် ပေးအပ်ပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဓနအိမ်ကို နက်ရှိုင်းစွာ ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် လက်စွဲကိရိယာတွေလည်း တည်ဆောက်ပေးတာကြောင့် ဒါတွေက အချိန်နဲ့ အခြေအနေတို့ရဲ့ စမ်းသပ်မှုကို တောင့်ခံ နိုင်ကြတာတွေ့ရပါတယ်။”

“ဒေါက်တာ ဒင်းနစ်ပိတ်တလေ” “The Seeds of Greatness” စာအုပ်ရဲ့ စာရေးဆရာ

“တီးဟာမ်းအက်ခါ” က အံ့ဩလောက်ဖွယ် ဖြစ်ရခြင်းနဲ့
ဒီစာအုပ်ကို ကျွန်တော် ဖတ်သင့်ရခြင်းအကြောင်း

ကျွန်တော် နီးနှောဖလှယ်ပွဲရဲ့ အစမှာ ကျွန်တော်ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကြောင့် ကြားရတဲ့ လူတွေအတော်အတော် တုန်လှုပ်သွားကြတယ်။ ကျွန်တော်က...

“ကျွန်တော်ပြောမယ့် စကားတွေ တစ်ခွန်းမှ မယုံကြနဲ့” လို့ ဆိုလိုက်တာကိုး။

ကျွန်တော်ဘာကြောင့်ပြောရသလဲဆိုရင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံတွေ အရသာပြောနေတာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အယူအဆတွေ ထိုးထွင်းအမြင်တွေက မှန်တယ် မှားတယ်၊ သင့်လျော်မှန်တယ်လို့ မဝေမျှနိုင်ပါဘူး။ ဒီအချက်တွေက ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်ရလဒ်တွေအပေါ် ရောင်ပြန်ဟပ်နေတာပါပဲ။ ဒီရလဒ်တွေက ကျွန်တော်ကျောင်းသားတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာရဲ့ ဘဝတွေ ရတာတွေပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီစာအုပ်ထဲ ခင်ဗျားတို့ လေ့လာတွေ့ရှိတဲ့ စည်းမျဉ်း

နိယာမတွေကိုသာ သင်သုံးမယ်ဆိုရင်၊ သင့်ဘဝကို လုံးဝ အသွင်ပြောင်းလဲနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ရုံသက်သက်နဲ့တော့ မဖတ်ပါနဲ့။ သင့်ဘဝတစ်ခုလုံး ဒီစာအုပ်ပေါ်မှီနေတဲ့အတိုင်း လေ့လာသုံးသပ်သွားပြီး၊ ဒီစာအုပ်ပါ စည်းမျဉ်းတွေကို လက်တွေ့ချကျင့်သုံးကြိုးစားကြည့်ပါ။ အလုပ်ဖြစ်တာမှန်သမျှတွေ့ရင်ဆက်သာ လုပ်ပါ။ အလုပ်မဖြစ်တာတွေ့ရင်လည်း သင် လွှင့်သာပစ်လိုက်ပါ ကြိုဆိုပါတယ်။

ကျွန်တော့်မှာလည်း ဘက်လိုက်တဲ့ ပယောဂတွေရှိနိုင်တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငွေကြေးကိစ္စရောက်လာရင်တော့ သင်ဖတ်ဖူးသမျှထဲမှာ ဒီစာအုပ်က အရေးပါဆုံးပါပဲ။ ဒီစာအုပ်က သင့်ရဲ့ အောင်မြင်လိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ အောင်မြင်အောင် အားထုတ်ခြင်းတို့ကြားမှာ ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ အချိတ်အဆက်တွေကို ဖော်ထုတ်ပေးတယ်။

သင်လည်းစာအုပ်တွေ အများကြီး၊ C.D တွေများစွာ၊ သင်တန်းတွေလည်း အများကြီး တက်ခဲ့လေ့လာခဲ့ဖူးမှာ အမှန်ပဲ။ လုပ်ငန်းတွေလည်း အများကြီး လုပ်ခဲ့ဖူးကောင်းလုပ်ခဲ့ဖူးမယ်။ ဘာတွေများ ပြောင်းခဲ့ တိုးတက်ခဲ့သလဲ။ လူအများစုက ဘာမှ များများမတိုးတက်ခဲ့ဘူး။ စွမ်းအင်တွေသာ ကုန်သွားတယ်။ စံကိုက်တာဆိုလို့မရခဲ့ဘူး။ မှန်လာတဲ့ အချက်က၊ တကယ်လို့ သင်ရဲ့မသိစိတ်ထဲ “ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ” ဟာ အောင်မြင်ဖို့အတွက် ချမှတ်ထားတာမဟုတ်ခဲ့ရင် သင်လေ့လာထားသမျှ သိထားသမျှနဲ့ လုပ်ထားတာမှန်သမျှတွေက ဘာမှ များများ ထူးခြားသွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ကလေးဘဝက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ငွေကြေး blueprint တွေက၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရှုံးပေးရေးအတွေးတွေနဲ့ အလေ့အထတွေကို ဘယ်လောက်ထိ ဩဇာလွှမ်းခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်း နားလည်ခဲ့ကြတယ်။

သင့်စွမ်းအားကြေညာချက်ကောင်းကောင်းတွေ ကြုံခဲ့တာတွေ လည်းရှိနိုင်တယ်။ အထောက်အကူမဖြစ်တဲ့ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းနေရာ မှာ စိတ်ဆန္ဒ “ဓနဖိုင်တွဲတွေ” နဲ့ အစားထိုးနိုင်ခဲ့ပြန်ရင် ချမ်းသာတဲ့ လူတွေလုပ်သလို အောင်မြင်သလိုပဲ သင်လည်း အောင်မြင်အောင် လုပ် တတ်လာလိမ့်မယ်။ လက်တွေ့ကျကျ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ခြေလှမ်းတွေ နဲ့ သင့်ဓနတည်ဆောက်ရေးမှာ ဝင်ငွေတွေ တိုးတက်လာမှာပါ။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ အပိုင်းတစ်မှာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီ ငွေကြေး ကိစ္စရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုအခြေအနေနဲ့ ပြုမူစဉ်းစားရမယ်ဆို တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ငွေကြေး blueprint အတွက်၊ သော့ချက် မဟာ ဗျူဟာ လေးရပ်ကို ပြထားပါတယ်။ အပိုင်းနှစ်မှာတော့ ဆင်းရဲသား အလယ်အလတ်တန်းစားတွေနဲ့ လုံးလုံးလျားလျား ကွဲပြားသွားအောင်၊ လူချမ်းသာတို့တွေးတောပြုမူတတ်ကြတဲ့ နည်းလမ်းသဘောထားပေါင်း (၁၇) ခုကို တင်ပြထားပါတယ်။ ဒီ ၁၇ ခုကို “ဓနဖိုင်တွဲများ” လို့ ခေါ် ထားတယ်။ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဘဝကို ပြောင်းပစ်မယ့်အရာတွေပါပဲ။ မိလုံနာဦးနှောက် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွေ တက်ရောက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသား တွေဆီကလည်း ပေးစာ အီးမေးတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီးရတဲ့အထဲက ဥပမာ သာဓကတွေလည်း ပါဝင်သေးတယ်။

ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံကကောတဲ့၊ ကျွန်တော်က ဘယ်ဆီ က များလာခဲ့ပါသလဲ။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ် ကလေးဘဝ မိဘတွေရဲ့ မျက်စိထဲမှာတော့ ကောင်းခဲ့မှာပါ။ ‘အောင်မြင်မှု’ တစ်ခုရလာဖို့ကို အစွဲအလမ်းအကြီးဆုံးပဲ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အသက် ၂၀ ရောက်တော့ ခြားနားတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တွေ မြောက်မြားစွာ စလုပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ကံကြမ္မာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုစီမက်ရင်းနဲ့ပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ရလဒ်တွေက ပိုပြီး ကပ်သား

ဆိုက်လောက်တဲ့အထိ ဆိုးဝါးခဲ့တယ်။

“မှန်တဲ့လုပ်ငန်းလုပ်မိလို့၊ မှန်တဲ့မြင်းကောင်းပေါ် တက်မိရင်တော့ ငါလုပ်နိုင်မှာပဲ” လို့ တွေးမိတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မှားတယ်၊ အနည်းဆုံး ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဘာမှအလုပ်မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ‘မစ္စတာအစွမ်းအစ’ က ဘာဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။

ဒါကြောင့် လေးနက်တဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကို ရှာပုံတော်စဖွင့်ရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်အစစ်အမှန်ကို စစ်ဆေးရတယ်။ ချမ်းသာချင်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမှန်အတိုင်း ပြောနေတဲ့တိုင်အောင် ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတွေ နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်နေတုန်းပဲ။ အများအားဖြင့် ကြောက်နေတာက ကျဆုံးရမှာ ဆုံးရှုံးရမှာတွေကိုပါပဲ။

ဒီတုန်းမှာ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမလားမသိ။ ကျွန်တော့် အဖေရဲ့ အလွန်ချမ်းသာတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီက အကြံဉာဏ် ကောင်းတွေ ရလိုက်ပါတယ်။

သူက ပြောတယ်။ “ဟာဗ် ရေ ငါလည်း မင်းလိုပဲ ကပ်ဘေးလုံးဝ ဆိုက်ခဲ့ရဖူးတယ်။” ဒီစကားကြားတော့ ကျွန်တော့်မှာ အဖော်ရှိပါသေး တယ်လို့ စိတ်သက်သာရာရမိလိုက်တာပေါ့။ သူက ဆက်ပြောတယ်။

“ဒါပေမဲ့ နောက်တော့ ငါ့ဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေမယ့် အကြံဉာဏ်တချို့ကို ရလိုက်တယ်။ ဒီအကြံတွေ မင်းဆီကို လက်ဆင့် ကမ်းချင်တယ်။” အိုး... ဒီမှာပဲ အဖေနဲ့သား လက်ချာရိုက်နေပြီ မထင်ပါနဲ့။ သူက ကျွန်တော့် အဖေမှ မဟုတ်ဘဲကလား...

“ဟာဗ် ရေ၊ မင်းစိတ်ထဲ မင်းကောင်းကောင်းမလုပ်မိလိုက်တာ တွေ ရှိနေရင် မင်းမသိသေးတာတွေ ရှိနေသေးတဲ့ သဘောကို သက်ရောက်တယ်။ အများစုသော လူချမ်းသာတွေဟာ တွေးတော စဉ်းစားပုံမှာ အလားတူနည်းလမ်းတွေအတိုင်း စဉ်းစားတတ်ကြတာကို

မင်းသိသလား။

ကျွန်တော်က “ဟင့်အင်း၊ ဒါမျိုး ကျွန်တော်စဉ်းစားတောင် မစဉ်းစားမိဘူး။” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ သူက ဆက်ပြောတယ်။

“ဒါက သိပ္ပံပညာအတိအကျကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လူချမ်းသာတွေက တစ်နည်းတစ်ဖုံ နည်းလမ်းတစ်ခုနဲ့ စဉ်းစားနေစဉ်မှာ လူဆင်းရဲသားတွေကျတော့ လုံးဝခြားနားဆန့်ကျင်ဖီလာဖြစ်တဲ့ နည်းလမ်းမျိုးနဲ့ စဉ်းစားပြီး၊ အဲဒီနည်းလမ်းတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်လုပ်ကြလို့ ရလဒ်တွေကွဲပြားထွက်ကုန်ကြတယ်။”

“တကယ်လို့ မင်းလည်း လူချမ်းသာတွေ လုပ်တဲ့နည်းလမ်းအတိုင်းလိုက်ပြီး စဉ်းစားလုပ်ကိုင်မယ်ဆိုရင် မင်းလည်း သူတို့လိုပဲ ချမ်းသာဦးမှာပဲ”

“ဒီတော့ မင်းလုပ်ရမှာတွေက လူချမ်းသာတွေ စဉ်းစားတွေးခေါ်တဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း ပုံတူကူးချဖို့ပါပဲ။” သူထွက်ခွာသွားစဉ်၊ သူ့စကားတွေက ကျွန်တော့်နားထဲ စိမ့်ဝင်ကျန်ရစ်ခဲ့တော့တယ်။

ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲလူချမ်းသာတွေ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ စဉ်းစားတွေးတောသလဲဆိုတာ အူလိုက်သည်းလိုက် လေ့လာသွားဖို့ အံ့ဩလောက်ဖွယ် သံနို့ဌာန်ချမိတယ်။ စိတ်ရဲ့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တအလုပ်လုပ်ပုံ မှန်သမျှကို စလေ့လာတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မူလ အာရုံစိုက်မိတာကတော့ ငွေကြေးနဲ့ အောင်မြင်မှုတို့ရဲ့ စိတ္တဗေဒပဲ ဖြစ်တယ်။ မှန်တယ်။ လူချမ်းသာတွေက ဆင်းရဲသားနဲ့ အလယ်အလတ်တန်းစားတို့နဲ့ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံကိုက လုံးဝကွဲပြားခြားနားနေတာကို တွေ့ရပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ နဂိုမူလတွေးခေါ်ပုံတွေက ဓနနဲ့ ဝေးရာဆီ နောက်ပြန်ဆွဲခေါ်နေမှန်းလည်း သိလိုက်ရတော့တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ လူချမ်းသာတွေ စဉ်းစားတဲ့နည်းလမ်းအတိုင်း စွမ်းအားရှိ နည်းစနစ်တွေ

မဟာဗျူဟာတွေနဲ့ စဉ်းစားတတ်အောင် စတင်လေ့လာရတော့တယ်။

နောက်လုပ်ငန်းအသစ်တစ်ခုလုပ်ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ်။ မြောက်အမေရိကမှာ၊ ပထမဦးဆုံးသော ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်ရေးလေ့ကျင့်ခန်း စတိုးလေးကို စဖွင့်လိုက်တယ်။ ပိုက်ဆံမရှိလို့ ကျွန်တော့်ဗီဇာကတ်ကို ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ နဲ့ပေါင်ပြီး ချေးရတယ်။ လူချမ်းသာတွေရဲ့ စံနမူနာအတိုင်းပေါ့။ လုပ်ငန်းမဟာဗျူဟာအရ ပထမဆုံး အောင်မြင်အောင် ဇောက်ချဖို့နဲ့ အနိုင်ရအောင် ကစားဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့အရင်က အားထုတ်မှုတွေနဲ့ဆို၊ အရမ်းကို ခြားနားခဲ့ပါပြီ။ ဘာကြောင့်ဆို အရင်ကရေတိုလောက်ပဲ၊ အမြဲစဉ်းစားလေ့ရှိပြီး၊ အကျပ်အတည်းဆိုက်တဲ့ကာလတွေမှာ ကောင်းတဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေကနေ လမ်းချော်ထွက်တတ်လို့ပါပဲ။

ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ပိုင်းချဉ်းကပ်မှုတွေကို ပြန်စိန်ခေါ်နေရပြီ။ အတိတ်က ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ပြောခဲ့သမျှ အမှန်လို့ပဲ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ နည်းလမ်းများစွာမှာ အဲဒီစိတ်က အောင်မြင်ရေးအတွက် အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးကြီး ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။

ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းက သိပ်အောင်မြင်လာတာမို့ ၂ နှစ်ခွဲအတွင်းမှာ လက်လီဆိုင်ပေါင်း ၁၀ ဆိုင်ထိ ဖွင့်လာနိုင်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ကုမ္ပဏီရဲ့ ရှယ်ယာတွေ တစ်ဝက်ကို 'Fortune 500' ကုမ္ပဏီဆီ ဒေါ်လာ ၁.၆ သန်းနဲ့ ရောင်းချလိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ နေသာတဲ့ "စန်ဒီယေးဂိုး" ကို ပြောင်းလာပြီး ၂ နှစ်လောက် ကျွန်တော့် နည်းဗျူဟာတွေ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် မွမ်းမံလိုက်သေးတယ်။ နောက် တစ်ဦးချင်းကို စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခံပို့ချပေးတယ်။ စခါစမှာ ၁၀ ယောက်စီ သင်ကြားပို့ချပေးရာက နောက် သင်တန်းချိန်တိုင်းအတွက် လူ ၂၀ စီ သင်ကြားပို့ချနိုင်ခဲ့တယ်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် တစ်ယောက်က ကျောင်းဖွင့်ပါလားလို့ တိုက်တွန်းတာနဲ့ သိပ်ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်ပဲမို့ ကျွန်တော် "Street Smart Business School" ကျောင်းကို စတင်ထောင်လိုက်တယ်။ မြောက်အမေရိကတစ်ခွင် ကျောင်းသားပေါင်း ထောင်ချီတက်ကြတဲ့ "Street Smart" စီးပွားရေး မဟာဗျူဟာကြီးဟာ မြန်နှုန်းမြင့်မားလှတဲ့ အောင်မြင်မှုကြီးဆီ လှမ်းတက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ စီမံချက်ပရိုဂရမ်တစ်ခု ကျွန်တော်စပြီး ဒီဇိုင်းဆွဲတယ်။ မိလျံနာတို့ရဲ့ ဦးနှောက်တွေအပေါ် အခြေခံပြီး၊ ငွေကြေးနဲ့ အောင်မြင်မှုတို့ရဲ့ အဇ္ဈတ္တကစားပွဲအကြောင်း ရေးဆွဲထားတဲ့ ပရိုဂရမ်ပါ။ ကျွန်တော် အဇ္ဈတ္တကစားပွဲ (လက်စွဲကိရိယာ သေတ္တာ) နဲ့ ဗဟိုနှုတ်ပကစားပွဲ (လက်စွဲကိရိယာများ) ကို ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ၊ လူတကာတိုင်း ရမယ့် ရလဒ်တွေက မိုးထိအောင် တက်သွားပါတော့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်ထဲသင်လေ့လာရသမျှဟာ အောင်ပွဲရမယ့် ငွေကြေးရဲ့ အဇ္ဈတ္တကစားပွဲကို ဆရာတစ်ဆူပိုင်နိုင်ရေး၊ ချမ်းသာရေးအတွက် ချမ်းချမ်းသာသာ စဉ်းစားနည်းပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ရရှိနေတဲ့ စည်းမျဉ်းတွေအတိအကျကို သုံးစွဲရင်း၊ အခုအခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဒေါ်လာ ငွေပေါင်း သန်းနဲ့ သန်းနဲ့ ချီအောင် ရနေပြီ။ မိလျံနာ၊ ဘီလျံနာကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြစ်နေပါပြီ။ လုပ်ငန်းများမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားတာတွေ၊ ပြိုင်ပင်ချာပူးတွဲစာချုပ်ချုပ်ရတာတွေက မိုးထိအောင် တက်နေပါပြီ။ လူအချို့ကတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက် "မီးဒါ့စ်နတ်ဘုရားရဲ့ ထိချက်" နဲ့ မိထားပြီလို့ ပြောကြလေရဲ့။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ "မီးဒါ့စ်နတ်ဘုရားရဲ့ထိချက်" ဆိုတာ အောင်မြင်ရေးအတွက် ချမှတ်ထားတဲ့ ငွေကြေးရေးရာ ဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ (blueprint) ရှိထားခြင်းပဲလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဒါဟာ ဒီစည်းမျဉ်းတွေ

သင် တစ်ကြိမ်လောက် လေ့လာပြီးတာနဲ့ အတိအကျ အလုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိလျှံနာ ဦးနောက်နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ (Millionaire Mind Intensive Seminar) အတွင်းမှာ ပရိသတ်တွေကို ကျွန်တော် ယေဘုယျ မေးခွန်းခုလို မေးကြည့်ဖူးတယ် “ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဒီနေရာလာတာ ဘာလေ့လာဖို့လဲ” စာရေးဆရာ “ဂျိုးရှ်နားလင်း” မေးဖူးတဲ့ လှည့်ကွက် ကျကျ မေးခွန်းမျိုးပဲပေါ့။ အောင်မြင်ခြင်းကို ဘာတွေက ဟန့်တားနေမှန်း သင်မသိတာတွေ ပြောဖို့မဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သိထားတဲ့ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ အကြီးမားဆုံး (ကိုယ်ပိုင်) အတားအဆီးများအကြောင်း ပြောဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီစာအုပ်က လေ့လာပြီးသမျှအကြောင်းတွေ မဟုတ်ဘဲ မလေ့လာဖြစ် မလေ့လာရသေးတဲ့ အကြောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။

“ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားတွေ တစ်ခွန်းမှ မယုံလိုက်ပါနဲ့” လို့ ပြောရပေမယ့် သင့်ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ဘဝထဲက ဒီယူဆချက်တွေကိုတော့ သင်စမ်းသပ်ချင်မိမှာပဲ။ သင်အခု ဖတ်နေတဲ့ အယူအဆတွေကိုတော့ သင် ယုံကြည်စိတ်ချထားဖို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုရမှာပဲ။ ဘာကြောင့် ဆို လူထောင်ပေါင်းများစွာ ဒီစာအုပ်ဖတ်ပြီး ဒီစာအုပ်ထဲက စည်းမျဉ်း တွေကို သူတို့ဘဝရဲ့ ရလဒ်တွေ အဖြစ်ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ပြီးကြလို့ပါပဲ။

ယုံကြည်မှုအကြောင်းပြောရင်း၊ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံး ပုံပြင် တစ်ပုဒ်အကြောင်း ပြောရဦးမယ်။ “လူတစ်ယောက်ဟာ လမ်းလျှောက် သွားရင်းနဲ့ ချောက်ကမ်းပါးအစွန်းကို ရောက်သွားသတဲ့။ အဲဒီမှာ ခြေချော် လို့ ဟန်ချက်ပျက် မထိန်းနိုင်တော့ပဲ၊ ချောက်ကမ်းပါးအောက် ထိုးကျ သွားပါတော့တယ်။ လမ်းခုလတ် ကျောက်တုံးအစွန်းကို ဖမ်းဆွဲထားနိုင် လို့ လေထဲတန်းလန်းကြီး မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ် ဖြစ်နေသတဲ့။” “ဟေ့ အပေါ်မှာ ဘယ်သူရှိသလဲ ဟေ့၊ ငါ့ကို ကူဆွဲတင်ပေးကြပါဦး” လို့

ကယ်သူတမ်းတအော်ဟစ်နေသတဲ့။ လူသူဆိတ်သုဉ်းတဲ့နေရာမှာ ဘယ်လောက်အော်ခေါ်နေနေ အကြောင်းမထူးပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ဝမ်းခေါင်းသံကြီးတစ်သံ ကြား လိုက်ရသတဲ့။ “ငါ ဘုရားသခင်ပဲ၊ မင်းကို ငါကူညီနိုင်တယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည် လက်လွတ်သာ ချလိုက် တော့ကွာ။” တဲ့ နောက် သင်ကြား ရမယ့် စကားကတော့...

“ဟေ့... အပေါ်မှာ ငါ့ကိုကူညီနိုင်မယ့် တခြား တစ်စုံတစ်ယောက် များကော ရှိပါသလား” တဲ့။

ဒီပုံပြင်က ရိုးရှင်းပါတယ်။ တကယ်လို့ ဘဝရဲ့ပိုမိုမြင့်မားတဲ့ အဆင့်တစ်ခုဆီ သင် ရွှေ့ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ သင့်ရဲ့ စဉ်းစားတွေးတော ပုံနည်းလမ်းအဟောင်းတွေ စွန့်ပစ်ပြီး နည်းလမ်းသစ်တွေ မှီငြမ်း ပြုချင် စိတ် ရှိရပေလိမ့်မယ်။ ဒီရလဒ်တွေက နောက်ဆုံး အပြီးသတ်မှာတော့ သူတို့ဘာသာ စကားပြောလာကြပါလိမ့်မယ်။ ။

အပိုင်း (တစ်)
သင့်ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ

ဒို့ဟတရားဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ခွတွဲနေတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးထဲ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ အတက်နဲ့အကျ၊ အမှောင်နဲ့ အလင်း၊ အပူနဲ့အအေး၊ အပြင်နဲ့အထဲ၊ အမြန်နဲ့အနှေး၊ ဘယ်နဲ့ညာ၊ စသည်ဖြင့် ခွန်တွဲနေတဲ့ လောကသဘာဝပါပဲ။ ဝင်ရိုးစွန်းတစ်ခုရှိနေရင် ကျန်ဝင်ရိုးစွန်းလည်းရှိနေမှာပါပဲ။ တစ်ခုမရှိဘဲ နောင်တစ်ခု ထီးထီးကြီး မရှိနိုင်ပါ။

အလားတူပဲ၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ပြင်ပဥပဒေသရှိထားရင် ငွေကြေး ဆိုင်ရာ အဇ္ဈတ္တဥပဒေသလည်း ရှိနေမယ်။ ပြင်ပဥပဒေသတွေထဲမှာ လုပ်ငန်းပိုင်း ဗဟုသုတ ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲမှု၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မဟာဗျူဟာ တို့ဆိုတဲ့ မရှိမဖြစ်တာတွေ ပါတယ်။ အဇ္ဈတ္တကစားပွဲကလည်း အရေး ပါတာပါပဲ။ လက်စွဲကိရိယာတွေ အပြင် သူတို့ကို ကိုင်တွယ်ရတဲ့ လက် သမားဆရာက ဆရာတစ်ဆူဖြစ်လို့ ပိုအရေးကျရသလိုပဲပေါ့။

စကားတစ်ခွန်းရှိတယ် “အချိန်မှန်၊ နေရာမှန်ရှိဖို့က မလုံလောက်
သေးဘူး။ သင်ကိုယ်တိုင် အချိန်မှန်၊ နေရာမှန်မှာ လူမှန်ဖြစ်နေဖို့က
ပိုအရေးကြီးပါတယ်။” တဲ့။

သင့်ရဲ့ ယုံကြည်မှုကကော ဘာပါလဲ။ သင့်ရဲ့ အလေ့အကျင့်နဲ့
လမ်းကြောင်းတွေက ဘာတဲ့လဲ။ သင့်ကိုယ်သင် ဘယ်လိုခံစားရလို့၊
တခြားလူတွေနဲ့ သင်ဘယ်လို ဆက်သွယ်နေသလဲ။ သင်နဲ့ မနနဲ့
ထိုက်တန်နေတယ်လို့ သင် အမှန်တကယ်ခံစားရလို့လား။ ကြောက်လန့်
နေတဲ့ကြားက၊ စိုးရိမ်သောက ဖြစ်နေတဲ့ကြားက၊ မသက်မသာ ဖြစ်နေတဲ့
ကြားက၊ သင့်ရဲ့စွမ်းရည်တွေကကော ဘာတွေလဲ။

သင့်ရဲ့ စရိုက်လက္ခဏာ၊ သင့်ရဲ့တွေးပုံခေါ်ပုံ၊ သင့်ရဲ့ ယုံကြည်မှု
တွေက သင့်ရဲ့ အောင်မြင်မှုအဆင့်ကို ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ပေးရာမှာ
အခရာကျတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ ဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်တော့်စိတ်ကြိုက် စာရေးဆရာ “စတူးဝပ်ဝိုင်းလ်” ပြောသလို
ပါပဲ။

“အောင်မြင်မှုရဲ့ သေ့ချက်က သင့်ကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်တွေကို
မြင့်တင်ဖို့ပဲဖြစ်တယ်။ သင်ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ လူတွေက သင့်ဆွဲဆောင်ရာ
ကိုပါလာလိမ့်မယ်။ သူတို့က အဲဒီလို ပြုလာရင် ချည်နှောင်တဲ့လိုက်
ပေတော့။”

နေ့စဉ်များ

သင့်ဝင်ငွေက သင်ချဲ့ထွင်သလောက်သာ တိုးပွားနိုင်တယ်

သင့်ငွေကြေးဘောက်လုပ်ရေးပုံစံက အရေးပါခြင်းအကြောင်း

လူတချို့ဟာ ငွေတွေအမြောက်အမြားရှိပါလျက် ဆုံးရှုံးကြရတယ်။ အခွင့်အလမ်းတွေ ထူးထူးချွန်ချွန်ရခဲ့ပါလျက်နှင့် ပျောက်ကွယ်ပျက်စီးကြရတယ်။ အကြောင်းရင်းအမှန်ကို သင်အခု သိရပြီ။ ပြင်ပန်းအရ ကံဆိုးလို့ဖြစ်ရတယ်ဆိုပေမယ့်၊ အတွင်းကျကျ ကြည့်ရင် တခြားကိစ္စကြောင့် ဖြစ်နေတယ်။ အကြောင်းရင်းက သင်ငွေတွေ များစွာ ရလိုက်တဲ့အခါ ဒီငွေတွေ ဘယ်လိုသုံးမယ်ဆိုတဲ့ အတွင်းကျကျ စီမံကိန်းတွေ အဆင်သင့်ရှိမထားတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ အခွင့်အလမ်းတွေက ခပ်တိုတိုနဲ့ ကွယ်ပျောက်ဆုံးရှုံးရလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

လူများစွာဟာ ငွေကြေးပမာဏအမြောက်အမြားကို ကိုင်တွယ်ထိန်းသိမ်းပြီး နိုင်နိုင်နင်းနင်းဖန်တီးတတ်တဲ့ အတွင်းစွမ်းရည်တွေ မရှိကြလို့ အောင်မြင်မှုနဲ့ ငွေကြေးတွေ ပိုတိုးပွားဖို့ရာ စိန်ခေါ်ချက်တွေသာ တိုးလာနေပါတယ်။ ထိပေါက်တဲ့လူတွေနဲ့ တူနေပါတယ်။ ထိမမျှော်လင့်ဘဲ စပေါက်တဲ့လူဟာ ဘယ်လိုအသုံးတည့်အောင် စီမံမခန့်ခွဲတတ်ကြလို့ အလေအလွင့်တွေဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံး သူ့အိုးနဲ့ သူ့ဆန် သူနိုင်တဲ့ ငွေပမာဏ နည်းနည်းကိုပဲ ပြန်ရောက်သွားရတော့တယ်။

အခြားတစ်ဖက်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ ရတာက ကိုယ်ထူကိုယ်ထ လုပ်လို့ မိလျံနာဖြစ်လာရသူတွေပါပဲ။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ မိလျံနာတွေက သူတို့ငွေတွေ ဆုံးရှုံးရတဲ့တိုင်၊ အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ပြန်ရအောင် လုပ်နိုင်ကြတယ်။ “ဒေါ်နယ်ထရန့်” က ကောင်းတဲ့ ဥပမာသာကေပါပဲ။ “ထရန့်” က မိလျံနာမဟုတ်၊ ဘီလျံနာဖြစ်တယ်။ သူ့အရာရာကို ဆုံးရှုံးရပေမယ့် ၂ နှစ်လောက်အတွင်း ဆုံးရှုံးတာတွေ ပြန်ရတဲ့အပြင် တိုးပွားလို့တောင်လာပါသေးတယ်။ သူတို့တွေ ငွေတွေ ဆုံးရှုံးရပေမယ့်၊ ဘယ်တော့မှ မဆုံးရတာကတော့ သူတို့အောင်မြင်ဖို့

အရေးပါဆုံး ဟင်း အမယ်ဖြစ်တဲ့ “သူတို့ရဲ့ မိလျံနာဦးနှောက်” ပဲ ဖြစ်တော့တယ်။ “ဒေါ်နယ်” ရဲ့ ကိစ္စအတွက်တော့ “ဘီလျံနာရဲ့ ဦးနှောက်” ပေါ့။

“ဒေါ်နယ်ထရန့်” ရဲ့ ငွေကြေးအပူချိန်တိုင်းတာချက်က မီလီယံ မျှသာ မဟုတ်တော့ဘဲ၊ ငွေဘီလီယံ (သန်းပေါင်းတစ်ထောင်) ချိတယ်။ လူများစွာရဲ့ ငွေကြေးအပူချိန်တိုင်းတာချက်က ဒေါ်လာသန်းနဲ့ချီတာ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒေါ်လာထောင်ဂဏန်းလောက်သာ ခုတ်မောင်းလည်ပတ်ဖို့ သတ်မှတ်ထားတယ်။ တချို့လူတွေက ထောင်ဂဏန်းသာ မဟုတ်ဘဲ၊ ရာဂဏန်းလောက်ပဲရှိကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သုညအောက်ကို ရောက်သွား တော့တယ်။

လက်တွေ့ဒိဋ္ဌတရားအရက၊ လူအများစုဟာ သူတို့ရဲ့ အစွမ်းအစ တွေ ပြည့်ဝတဲ့အဆင့်ထိရောက်မလာကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ လူများစုက မအောင်မြင်ကြတာပါ။ သုတေသနပြုချက်တွေအရ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းသော လူတွေဟာ ငွေကြေးလွတ်လပ်မှု မရှိကြတာတွေ့ရတယ်။ ဒီ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းက မပျော်ကြရပါဘူး။

အကြောင်းရင်းက ရှင်းပါတယ်။ လူများစုက မသိစိတ်တွေ ဝင်နေ ကြလို့ပါပဲ။ အယူသီးတဲ့ ဘဝအဆင့်မှာပဲ စဉ်းစားလုပ်ကိုင်နေကြ တယ်။ သူတို့မြင်နိုင်တဲ့အထိ အပေါ်မှာပဲ အခြေခံနေကြတယ်။ မြင်သာ တဲ့ လောကမှာသာ အတိအကျ နေကြတာကိုး။

အမြစ်တွေက အသီးတွေကို ဖန်တီးတယ်

သစ်ပင်တစ်ပင်က ဘဝတစ်ခုကိုကိုယ်စားပြုတယ်လို့ ဆိုကြပါစို့။ ဒီအပင်ရဲ့ အသီးတွေက ကျွန်တော်တို့ဘဝရဲ့ ရလဒ်တွေဖြစ်မယ်။

ဒီရလဒ်ဆိုတဲ့ သစ်သီးတွေကို ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်ချင်မှကြိုက်မယ်။ အသီးတွေ ထွားမလာဘူး။ အရသာလည်း ပေါ့ရွတ်ရွတ်ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေမယ်။ ကဲ ဒီလိုဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

ကျွန်တော်တို့ အများစုကတော့ အသီးတွေ (ရလဒ်) အပေါ် အာရုံစိုက်နေမိမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီသီးသန့်အသီးတွေကို လက်တွေ့အားဖြင့် ဘာတွေက ဖန်တီးနေတာလဲ။ သစ်စေ့နဲ့ သစ်မြစ်တွေကပဲ သစ်သီးတွေကို ဖန်တီးနေတာပဲ မဟုတ်ပါလား။

ဒါဟာ “မြေကြီးအောက်ကအရာ” က “မြေပြင်အထက်ကအရာ” ကို ဖန်တီးနေတာပါပဲ။ “မမြင်ရတဲ့အရာ” က “မြင်သာတဲ့အရာ” ကို ဖန်တီးနေတဲ့ အဖြစ်ပါပဲ။ ဒါဆို ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလဲ။ သင် အသီးကို ပြောင်းချင်ရင်တော့ အရင်ဆုံး သစ်မြစ်ကို ပြောင်းပစ်ရမယ်။ မြင်သာတဲ့ အရာကို ပြောင်းချင်ရင်၊ သင်မမြင်ရတဲ့အရာကို အရင်ဆုံး ပထမ

နေ့စဉ်ပျဉ်း

သင်အသီးကိုပြောင်းချင်ရင်တော့ အရင်ဆုံး သစ်မြစ်ကိုပြောင်းပစ်ရမယ်။ မြင်သာတဲ့အရာကို ပြောင်းပစ်ချင်ရင်၊ အရင်ဆုံး ပထမ မမြင်ရတဲ့အရာကို ပြောင်းပစ်ရလိမ့်မယ်။

ပြောင်းပစ်ရလိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုတာပါပဲ။

လက်တွေ့ဒီဋ္ဌမြင်ရတာကိုပဲ ပုံရမယ် လို့ တချို့က ပြောကြမယ်။ ဒါဆို လျှပ်စစ်မီတာခတွေ သင်ဘာလို့ ပေးဆောင်နေတာလဲ လို့ မေးရမှာပဲပေါ့။ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို မြင်ရတာမှမဟုတ်ဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါကိုပဲ အသိအမှတ်ပြုပြီး ဒီမမြင်ရတဲ့ စွမ်းအားကိုပဲ အားကိုးတကြီး ခုထိ သုံးစွဲနေရတုန်းပါပဲ။ တကယ်လို့ ဒီစွမ်းအားတကယ်ရှိ မရှိကို သံသယဖြစ်ရင်

လျှပ်စစ်ဆော့ကက်အပေါက်ထဲ လက်ညှိုးထိုးထည့်လိုက်ပေါ့လို့ပဲ ပြောချင်တော့တယ်။ ဒါမှ သံသယတွေ ပျောက်ကွယ်မယ်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ ဒီကမ္ဘာမှာ မမြင်ရတဲ့အရာက မြင်ရတဲ့ အရာတွေထက် စွမ်းအားပိုကြီးနေကြတာချည်းပါပဲ။ ဒါကို သင်သဘောတူနိုင်သလို မတူဘဲလည်း နေနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစည်းမျဉ်းကို သင့်ဘဝမှာ မသုံးရင်၊ သင်ထိခိုက်ခံစားရမယ်။ သဘာဝရဲ့ ဥပဒေသကို သင် ဆန့်ကျင်ဖီလာပြုမိလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မြေအောက်က မြေပြင်အထက်ကို ဖန်တီးတာနဲ့ မမြင်ရတဲ့ စွမ်းအားက မြင်သာတာတွေ ကို ဖန်တီးနေတယ် ဆိုတဲ့ သဘာဝဥပဒေသပဲပေါ့။

လူသားကိုယ်တိုင်က သဘာဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းပဲမို့ သဘာဝရဲ့ ဥပဒေသတွေနဲ့ သင်လူသားဟာ လိုက်လျောညီထွေ သဟဇာတဖြစ် အောင် နေနိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး သင့်ဘဝက အဆင်ပြေ ချောမွတ်နေ မှာပဲ။

သင် အသီးတွေကို ပြောင်းချင်တယ်ဆိုရာမှာ၊ လက်ရှိသီးနေပြီး သားတွေကိုတော့ ပြောင်းလို့ရမှာ မဟုတ်ဘဲ၊ မနက်ဖြန်မှာ သီးမယ့် သစ်သီး တွေကိုသာ လိုသလို ပြောင်းယူလို့ရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို လုပ်ဖို့ရာ သင် မြေအောက်ကိုတူးပြီး သစ်မြစ်တွေကို အားသွင်းရမှာပါ။

လေးထောင့်ကွက်ကြား

ဖြစ်တည်မှုပြင်ညီတစ်ခုတည်းမှာ ကျွန်တော်တို့ မတည်ရှိနိုင်ဘဲ၊ လေးခုတွဲနေတဲ့ လေးထောင့်ကွက်ပြင်ညီ ၄ ခုမှာ တစ်ပြိုင်တည်း တွဲလျက် နေကြရတာပါ။ “ရုပ်ဝတ္ထုကမ္ဘာ” (Physical World) “စိတ်ဦးနှောက် ကမ္ဘာ” (Mental World) “ခံစားချက်ကမ္ဘာ” (Emotional World) နဲ့ “စိတ်ဓာတ်ရေးကမ္ဘာ” (Spiritual World) တို့ပါပဲ။

တကယ့်ပြဿနာအစစ်က “ပုံနှိပ်ပြီးစာချော” လို့ဆိုရမယ့် “ရုပ်ဝတ္ထုကမ္ဘာ” ထဲမှာတော့ ပြောင်းလို့မရနိုင်ပါဘူး။ ကျန် ၃ ခုဖြစ်တဲ့ “စိတ်ဦးနှောက်ကမ္ဘာ” “ခံစားချက်ကမ္ဘာ” နဲ့ “စိတ်ဓာတ်ရေးကမ္ဘာ” ထဲမှာပဲ “ပရိုဂရမ်” အဖြစ်နဲ့ ပြောင်းလဲလို့ရနိုင်ပါတယ်။

ငွေကြေးက ရလဒ်တစ်ခု၊ ဓနကလည်း ရလဒ်တစ်ခု ကျန်းမာရေးလည်း ရလဒ်တစ်ခု၊ ဖျားနာခြင်းလည်း ရလဒ်တစ်ခု သင့်အလေးချိန်က ရလဒ်တစ်ခု၊ ကျွန်တော်တို့က အကြောင်းနဲ့အကျိုး ကမ္ဘာကြီးထဲနေထိုင်နေကြတယ်။

ဓနစည်းပျဉ်း

ငွေကြေးက ရလဒ်တစ်ခု၊ ဓနက ရလဒ်တစ်ခု၊ ကျန်းမာရေးက ရလဒ်တစ်ခု၊ ဖျားနာခြင်းလည်းရလဒ်တစ်ခု၊ သင့်အလေးချိန်ကရလဒ်တစ်ခု၊ ကျွန်တော်တို့က အကြောင်းနဲ့အကျိုး ကမ္ဘာကြီးထဲနေထိုင်နေကြရတာပါ။

ငွေကြေးချို့တဲ့ခြင်းက အမြဲပဲ အစဉ်ထာဝရ ပြဿနာမဟုတ်ပါ။ အောက်ကွယ်မှာ ၎င်းလျှိုးနေတဲ့ အသွင်လက္ခဏာတွေကြောင့်သာ ငွေကြေးချို့တဲ့နေတာပါ။ ငွေကြေးချို့တဲ့ခြင်းက အကြောင်းအကျိုး သဘောတရားအရ ပေါ်ထွက်လာရတဲ့ အကျိုးအာနိသင်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆိုအဲဒီအကျိုးတရားဇာစ်မြစ်အကြောင်းရင်းက ဘာကြောင့်လဲ။ သင့်ရဲ့ ပြင်ပကမ္ဘာက အကျိုးတရားရလဒ်တွေက သင့်ရဲ့ အတွင်း အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းပဲ ဆိုတာကိုတော့ အမြဲသတိရပါ။

ဒီတော့ သင့်ရဲ့ ပြင်ပကမ္ဘာဘဝမှာဖြစ်လာနေတဲ့ ချို့တဲ့မှုတွေရဲ့ အကြောင်းရင်းဇာစ်မြစ်တွေကတော့ သင့်အတွင်း အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာမှာ အခြေအနေတွေ မကောင်းလို့ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကြေညာချက်များ ပြောင်းလဲခြင်းအတွက် စွမ်းအားရှိလျှို့ဝှက်ချက်

နီးနှောဖလှယ်ပွဲတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ သုံးလေ့ရှိတာကတော့ “အရှိန်မြှင့်သင်ကြားရေး” နည်းစနစ်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သင်ကြားသမျှ ပိုမြန်မြန်နဲ့ မှတ်မိစွဲကျန်နေအောင် လုပ်တာပါ။ သော့ချက်က “အတွင်း ကျကျ ပါဝင်ပတ်သက်မှု” ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ချဉ်းကပ်နည်းက အောက်ပါ ဆိုရိုးစကားအတိုင်းပါပဲ။

“သင်ကြားရသမျှကို မေ့ပစ်။ သင်မြင်ရသမျှကို သတိရပါ။ သင် လုပ်နေသမျှကိုတော့ နားလည်ထားပါ။”

သင် ပထမ သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိထားရင်း ‘နှုတ်ထွက် ကြေညာချက်’ ထုတ်ပါ။ နောက် သင့်ခေါင်းပေါ် လက်မနဲ့ ဖိထားရင်း နောက်ထပ် ‘နှုတ်ထွက်ကြေညာချက်’ ထပ်ထုတ်ပါ။ ဘာကြေညာချက် သုံး အကောင်းမြင်ချက်တစ်ခုခုကို ကျယ်ကျယ်ထုတ်ပြောဖို့ပါပဲ။

ဒီကြေညာချက်တွေ ဘာကြောင့် တန်ဖိုးရှိနေရပါသလဲ။

ဘာကြောင့်ဆို အရာရာက “စွမ်းအင်” တစ်ခုတည်းနဲ့ လုပ်ထားလို့ ပါပဲ။ စွမ်းအင်တိုင်းက တုန်ခါချက်တွေ လှိုင်းကြိမ်နှုန်းတွေနဲ့ ခရီးလှည့်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကြေညာချက်တစ်ခုစီတိုင်းက သူ့ကိုယ်ပိုင် တုန်ခါချက်တွေ လှိုင်းကြိမ်နှုန်းတွေ သယ်ဆောင်နေကြတယ်။ သင်ကြေညာချက်ကို ကျယ်ကျယ် ထုတ်ပြန်လိုက်တာနဲ့ သူ့စွမ်းအင်တွေက သင့် ကလပ်စည်းဆဲလ်တွေ တစ်လျှောက် သင့်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အနှံ့တစ်ပြိုင်နက် တုန်ခါသွားတယ်။ သင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို လက်နဲ့ဖိလိုက်တာနဲ့ ထူးခြားတဲ့ ပဲ့တင်သံ ထပ်ပေါ်လာတဲ့အတွက် သင့်ရဲ့ မသိစိတ်ထဲအထိ စွမ်းအားရှိရှိ သတင်းစကားက ရောက်သွားပါတယ်။

ရိုးရိုးသာမန်ဖွင့်ဟချက်ကို “ဖြစ်ပျက်ပြီးသားကို ရယူအားထုတ်ချင်နေတဲ့ သင့်ပန်းတိုင်ကို အကောင်းမြင်သဘောနဲ့ ဖွင့်ဟခြင်း” ရယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်တယ်။

ကြေညာချက်ကိုတော့ “သီးသန့်အနေအထား တစ်ခုရောက်ဖို့ သီးသန့်လုပ်ရပ် လမ်းကြောင်းတစ်ခု တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်မယ်လို့ တရားဝင် ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ထုတ်ဖော်ခြင်း” လို့ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်တယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ကြေညာချက်က တစ်စုံတစ်ခုမှန်ကြောင်း ထုတ်ပြောရုံသာမကဘဲ တစ်ခုခုလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လည်း ပါနေတယ်။ ဒီရည်ရွယ်ချက်ကို ‘တရားဝင်’ ထုတ်ပြောတာပါ။ ဒါဟာ သင့်ကိုယ်အတွင်းက စွမ်းအင်တွေကို စကြဝဠာတစ်တိုက်လုံး သိအောင် ထုတ်ပြောတာဖြစ်တယ်။ ဒီအဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်ထဲ အရေးကြီးတာက “လုပ်ရပ်” ပါပဲ။ ဒီကြေညာချက်ကို မနက်တိုင်း၊ ညနေတိုင်း မှန်ရှေ့မှာ ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ထုတ်ပြောခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်းစဉ်ရဲ့ အရှိန်အဟုန်

ပိုမိုပြင်းထန် မြန်ဆန်လာမှာပါ။

*

ကြေညာချက်

“ငါ့ရဲ့အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာက ငါ့ရဲ့ပြင်ပကမ္ဘာကို ဖန်တီးတယ်” အခု ဆိုင်းကိုလက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာက “ငါ့မှာ မိလုံနာရဲ့ ဦးနှောက်တစ်ခု ရှိနေတယ်” လို့ပါပဲ။

သင့်ရဲ့ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက ဘာများလဲ ဘယ်လိုပုံစံလာသလဲ

ရေဒီယိုတွေ ရုပ်သံလိုင်းတွေရှေ့မှာ ပြောရတိုင်း ပြောလေ့ရှိတာက ကျော်ကြားလှတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အောက်ပါ “ဓနစည်းမျဉ်း” ပါပဲ။

ဓနစည်းမျဉ်း

ကျွန်တော့်ကို ၅ မိနစ်အချိန်ပေးပါ။ ဒါဆို သင့်ဘဝ ကျွန်တို့ အနာဂတ်အတွက် သင့်ရဲ့ငွေကြေးအနာဂတ်ကို ကျွန်တော် နိမိတ်ဖတ်ပေး နိုင်တယ်။

ခပ်တိုတို ပြောရရင် သင့်ရဲ့ ငွေကြေးနဲ့ အောင်မြင်မှုတို့ရဲ့ ဆောက် လုပ်ရေးပုံစံကို ကျွန်ုပ်ခွဲခြားပြနိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဒီဆောက်လုပ် ရေး ပုံစံက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မသိစိတ်ထဲ အထိုင်ကျနေပြီးသား ဖြစ်ပါ တယ်။

ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက အိမ်တစ်လုံးဆောက်ရသလိုပါပဲ။ ကြိုတင်ပြီး ပရိုဂရမ်ချထားတာတွေက ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ချည်းပါပဲ။

အလွန်အကျွံအရေးကြီးတာတစ်ခုက “ပုံသေနည်း” တစ်ခုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်တာပါ။ “ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်လုပ်ငန်းစဉ်” လို့ခေါ်တဲ့ ပုံသေနည်းပါ။

$$T \rightarrow F \rightarrow A = R \quad (\text{အောက်ပါဓနစည်းမျဉ်းမှာကြည့်ပါ})$$

ဓနစည်းမျဉ်း

- အတွေးတွေက ခံစားချက်တွေဆီဦးတည်တယ်။
- ခံစားချက်တွေက လုပ်ရပ်တွေဆီ ဦးတည်တယ်။
- လုပ်ရပ်တွေက ရလဒ်တွေဆီဦးတည်တယ်။

အတွေး	=	Thoughts	=	T
လုပ်ရပ်	=	Action	=	A
ခံစားချက်	=	Feeling	=	F
ရလဒ်	=	Result	=	R

သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံမှာ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးတလင်းပြင်ထဲက သင့်ရဲ့ အတွေးခံစားချက်နဲ့ လုပ်ရပ်တွေပေါင်းစပ်ထားပါဝင်တယ်။ ကဲ ဒါဖြင့် သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက ဘယ်လိုပုံဖွဲ့လာသလဲ။ သင် အတိတ်က (အထူးသဖြင့် ကလေးဘဝက) လက်ခံရရှိခဲ့တဲ့ “ပရိုဂရမ်မင်း” တွေရဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေကနေ မူလပင်မအားဖြင့် ပုံဖွဲ့လာတာပါပဲ။ အထက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းမှာ ပြောခဲ့သလို အတွေးတွေက ခံစားချက်တွေဆီ ဦးတည်၊ ခံစားချက်တွေက လုပ်ရပ်တွေဆီ ဦးတည်၊ လုပ်ရပ်တွေက ရလဒ်တွေဆီ ဦးတည်ကြတယ်လို့ ဆိုတော့ ကဲ ဒါဖြင့် သင့်ရဲ့ အတွေးတွေကကော ဘယ်ကလာသလဲလို့ မေးရမယ်။

သင့်အတွေးတွေက သင့်ဦးနှောက်ရဲ့ သိုလှောင်ခန်း ကက်ဘီနက် တွေမှာ ရှိနေတဲ့ “သတင်းအချက်ဖိုင်တွဲ” တွေကနေ မြစ်ဖျားခံလာပါတယ်။ ကဲ သတင်းအချက်တွေကကော ဘယ်ကလာတာလဲ ဆိုတော့ သင့် အတိတ်က ‘ပရိုဂရမ်မင်း’ တွေက လာတာပဲပေါ့။

ဒီတော့ သင့်ရဲ့ ‘ပရိုဂရမ်မင်း’ တွေက သင့်အတွေးတွေဆီ ဦးတည် ဘယ်။ သင့်အတွေးတွေက ခံစားချက်တွေဆီ ဦးတည်တယ်။ သင့်ခံစား ချက်တွေက လုပ်ရပ်တွေဆီ ဦးတည်တယ်။ လုပ်ရပ်တွေက ရလဒ် တွေဆီဦးတည်သွားပါတော့တယ်။

ဒီတော့ သင့်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးနဲ့ သင့်ရဲ့ ရလဒ်တွေ ပြောင်းရေးမှာ မရှိမဖြစ်တဲ့ ခြေလှမ်းအဖြစ် သင့်ရဲ့ ‘ပရိုဂရမ် မင်း’ ကို စပြီး ပြောင်းလဲရပါလိမ့်မယ်။ ကဲ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုအခြေအနေတည်ရပါမလဲ၊ ပိုက်ဆံအပါအဝင် ဘဝရဲ့ တလင်း ပြင်တိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ အခြေအနေတည်ရမယ့် မူလဘူတ နည်းလမ်း (၃) ရပ်ရှိပါတယ်။

၁။ နှုတ်ထွက်ပရိုဂရမ်မင်း။ သင်ငယ်ရွယ်စဉ်က ကြားခဲ့ရ သမျှ

၂။ မော်ဒယ်ပြခြင်း။ သင်ငယ်ရွယ်စဉ်က မြင်ခဲ့ရသမျှ

၃။ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ။ သင်ငယ်စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသမျှ

ဒီရှုထောင့် ၃ ရပ်ကို နားလည်ထားဖို့အရေးကြီးတယ်။ အပိုင်း (နှစ်) မှာ ဓနနဲ့ အောင်မြင်မှုတွေအတွက် သင်ဘယ်လို အခြေတည်ရမလဲ လေ့လာရလိမ့်မယ်။

*

ပထမလွှမ်းမိုးချက် နှုတ်ထွက်ပရိုဂရမ်မင်း

နှုတ်ထွက်ပရိုဂရမ်မင်းနဲ့ စလိုက်ရအောင်။ သင်ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြားနာရဖူးတဲ့ ငွေကြေးမနဥစ္စာတို့နဲ့ လူချမ်းသာတို့ အကြောင်း စကားတွေနမူနာချကြည့်ပါ။

“ငွေကြေးက မကောင်းဆိုးဝါးမှန်သမျှရဲ့ ဇာစ်မြစ်ပဲ။” “မိုးရွာတုန်း ပိုက်ဆံစုထား” “ချမ်းသာတဲ့ လူတွေက လောဘသားတွေ၊ ရာဇဝတ်ကောင်တွေပါ။” “ပိုက်ဆံရဖို့ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ကိုင်စားရတယ်။” “ငွေစက္ကူတွေက သစ်ပင်ကသီးလာတာ မဟုတ်ဘူး။” “ချမ်းသာပြီး စိတ်ဓာတ်ကောင်းဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူး။” “ပိုက်ဆံနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို ဝယ်မရနိုင်ပါ။” စသည်ဖြင့် စသဖြင့်များပါ။

နှုတ်ထွက်အခြေတည်ခြင်းက အလွန်အကျူး စွမ်းအားကြီးလှတယ်။ ဥပမာ ကျွန်တော်ရဲ့ ၃ နှစ်ရွယ်သားကလေး “ဂျက်စီ” က “ဖေဖေရေ သားတို့ နင်းဂျာလိပ်ကလေး” ကားသွားကြည့်ရအောင်၊ ဒီနားက ရုံမှာပြနေပြီတဲ့” လို့ ပြောလာတော့၊ ဒီနားကရုံမှာပြနေတာကို ဒီ ၃ နှစ်သားကလေးက ဘာလို့သိနေပါလိမ့်လို့ တွေးမရခဲ့ဘူး။ နောက် ၂ နာရီလောက်ကြာတော့မှ တီဗွီဖွင့်ကြည့်တော့မှ ‘နင်းဂျာလိပ်’ ကား ဒီနားက ရုံမှာပြနေမှန်း ကြော်ငြာအရ သိရတော့တယ်။

နောက် ဥပမာတစ်ခုကို မိလုံနာဦးနောက် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတက်စဉ်၊ သင်တန်းသား “စတီဇင်” ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ရတယ်။ ပိုက်ဆံရှာကြခြင်းမှာ စတီဇင်က ပြဿနာမရှိသေးဘူး၊ သူ စိန်ခေါ်ချက်က ငွေကို ထိန်းသိမ်းစီမံရေးပဲ။

သူ ပိုက်ဆံရှာတာ တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၈ သိန်းတောင်ရပါရဲ့။ ဒီငွေတွေ ဘယ်လိုသုံးမလဲလို့ စီမံခန့်ခွဲရာမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး ဆုံးဖြတ်ချက်မှားယွင်းလို့ ငွေတွေ အဟောသိက် ဖြစ်သွားရတယ်။ သူ့အသားတင်

တန်ဖိုးက သုညထိရောက်သွားရတယ်။

သူ့ မေမေက ငယ်စဉ်က ဆုံးမသွန်သင်တဲ့ စကားတွေက သူ့အသိစိတ်ထဲထိအောင် စိမ့်ဝင်နေခဲ့တာပေါ့။

“ချမ်းသာတဲ့လူတွေက လောဘကြီးတယ်သားရဲ့။ ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ချွေးနဲ့စာတွေနဲ့ သူတို့က ချမ်းသာသွားကြတာ။ မင်းလည်း ရသလောက်ပဲ ကျေနပ်သင့်တယ်။ နို့မို့ရှာပြီး ရင်းရှာနေလို့ မင်းဝက်ဖြစ်သွားမယ်” တဲ့။ စတီဗင်ဟာ သူ့မေမေရဲ့ လူချမ်းသာတွေ လောဘကြီးကြောင်းကို ယုံမှတ်သွားလို့ နှုတ်ထွက်အခြေတည်ခံရတဲ့အတွက် စီးပွားရေး ပျက်ပြားရတာ အဆန်းမဟုတ်တော့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့စိတ်က လောဘကြီးမှုနဲ့ ချိတ်ဆက်နေပြီး၊ စီးပွားရှာတာက လောဘကြီးမှု အကုသိုလ်တစ်မျိုးလို့ အယူသီးသွားစေတဲ့အတွက် မသိစိတ်မှာ မချမ်းသာနိုင်တော့ပါဘူး။

စတီဗင်ဟာ အမေ့ကိုချစ်တဲ့အတွက် အမေ့ကို စိတ်မညစ်စေချင်ဘူး။ သူမရဲ့ ယုံကြည်မှုကို အခြေခံပြီး သူ မချမ်းသာချင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ပိုက်ဆံအပိုတွေ စုပုံမလာရအောင် လုပ်ရတော့တယ်။ နို့မဟုတ်ရဲ့ ဝက်ဖြစ်သွားဦးမယ်။ ဒီတော့ စတီဗင်မှာ ချမ်းသာအောင်ပဲ လုပ်ရမလားဆိုတာနဲ့ အမေစိတ်မညစ်စေဖို့ မချမ်းသာအောင် နေရမလားခွေးရတော့တယ်။ ဒီလိုနေရာမှာ လူများစုအတွက်မှာတော့ ချမ်းသာဖို့ကို သုတ္တိဗေဒအရ ရွေးချယ်ရမှာပဲဖြစ်တယ်။ စိတ်ခံစားမှု ဦးစားပေးသူတွေက ဒီလမ်းကို ရွေးမှာမဟုတ်ပါဘူး။ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအမြစ်တွယ်နေတဲ့ စိတ်ခံစားမှုနဲ့ သုတ္တိဗေဒကြား ရွေးချယ်ရတော့မယ်ဆိုရင် မသိစိတ်က စိတ်ခံစားမှုကို အမြဲအနိုင်ပေးလိမ့်မယ်။

စတီဗင်ရဲ့ အကြောင်းကို ဆက်ပြောရရင် အလွန်အကျွံ ထိရောက်တဲ့ နည်းစနစ်တွေ သုံးလိုက်တဲ့အတွက် စတီဗင်ဟာ ၂ နှစ်အကြာ

နေ့စဉ်ပျဉ်း

နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအမြစ်တွယ်နေတဲ့ စိတ်ခံစားမှုနဲ့ ယုတ္တိဗေဒတို့ အကြား ရွေးချယ်ရတော့မယ်ဆိုရင်၊ မသိစိတ်က စိတ်ခံစားမှုကိုပဲ အမြဲ အနိုင်ပေးလိမ့်မယ်။

သူ့ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက တရွေ့ရွေ့ပြောင်းသွားပြီး စီးပွား ပျက်နေရာက ပြန်နာလန်ထူလာပြီး မိလျံနာဖြစ်လာတယ်။

နဂိုကအထောက်အကူမဖြစ်တဲ့ အယူသီးချက်တွေက သူ့အမေရဲ့ ယုံကြည်မှုတွေပဲလို့ သူ သဘောပေါက်နားလည်လာတယ်။ အမေရဲ့ အတိတ်က ပရိုဂရမ်မင်းတွေပဲ ဖြစ်နေပြီး သူနဲ့ မဆိုင်၊ သူ့ဟာမဟုတ်ပါလားလို့ သဘောပေါက်လာတယ်။ သူ့အပြောင်းအလဲလုပ်ဖို့ နည်းဗျူဟာ တစ်ခု ဖန်တီးကြည့်တယ်။ သူ့အမေက ဟာဝိုင်အီကျွန်းကို ချစ်တယ်။ ဒါနဲ့ စတီဇင်က ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပြီး ကျွန်းရဲ့ “မော်အီ” ကမ်းခြေမှာ ပင်လယ် ကမ်းခြေကွန်ဒိုတစ်ခု ဝယ်လိုက်တယ်။ အမေတော့ နတ်ပြည်ရောက်သွား သလိုပါပဲ။ ပထမဆုံးသားဖြစ်သူ ချမ်းသာလာတာကို အမေဖြစ်သူက ကျေနပ်အားရစိတ်ဖြစ်လာတယ်။ ဒုတိယဆင့်အဖြစ် နောက် ၆ လ ကြာတဲ့တိုင်အောင် သူက အမေ့ကို အဲဒီနတ်နန်းမှာပဲ ပစ်ချထားလိုက် တယ်။ နေချင်သလို ဇိမ်ကျကျသာနေပေတော့ပေါ့။ ကောင်းလိုက်တာ။

ပြောင်းလဲခြင်းမှာ အခြေခံသော့ချက် ၄ ရပ်ရှိပါတယ်။ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံကို ပရိုဂရမ်မင်းပြန်ဆွဲဖို့ ဒီ ၄ ချက်က မရှိမဖြစ် လိုပါတယ်။ ဒါတွေက ရိုးရှင်းပေမယ့် စွမ်းအားကောင်းတာတော့ ထင်ရှားနေတယ်။

ပြောင်းလဲမှုရဲ့ ပထမအခြေခံက “သိရှိထားခြင်း” ပါပဲ။ တစ်ခုခု ဖြစ်တည်နေမှန်းမသိရှိဘဲနဲ့တော့ သင်ပြောင်းလဲမပစ်နိုင်ပါဘူး။

ပြောင်းလဲမှုရဲ့ ဒုတိယအခြေခံက “နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း” ပါပဲ။ သင့်ရဲ့ “စဉ်းစားပုံနည်းလမ်း” က ဘယ်ကစလာသလဲဆိုတာ နားလည်သဘောပေါက်ထားခြင်းဖြင့်၊ သင့်ပြင်ပက လာသမျှတွေကို အသိအမှတ် ပြုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပြောင်းလဲမှုရဲ့ တတိယအခြေခံက “မိမိနဲ့ မသက်ဆိုင်ကြောင်း လုပ်ထားခြင်း” ပါပဲ။ နဂိုက စဉ်းစားပုံနည်းလမ်းက သင်က လုပ်တာမဟုတ်။ ယင်းနဲ့ သင်နဲ့ သီးခြားစီဖြစ်နေတယ်။ သူ့နည်းလမ်းနဲ့သူ သွားပါစေ။ ဒီကိစ္စ သင်နဲ့မသက်ဆိုင်ကြောင်းလုပ်ထားရမယ်။ ယနေ့ သင်နဲ့ မနက်ဖြန် သင်ဘယ်ကိုရောက်မယ်ဆိုတဲ့အပေါ် အခြေခံတယ်။ စဉ်းစားပုံနည်းလမ်းအကြောင်း ဘာအတွက် ဘယ်လိုလဲဆိုတာတွေ သင်လေ့လာနိုင်တယ်။ သင့်ဦးနှောက်ထဲသိပ်ကြာမြင့်စွာက သိုလှောင်ထားခဲ့တဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေတစ်ခုဟာ ယခုအခါ မှန်ကန်မှု တန်ဖိုးအရင်ကလို ရှိချင်မှရှိနိုင်တော့မယ်။

ပြောင်းလဲမှုရဲ့ စတုတ္ထအခြေခံက “အခြေပြန်တည်ခြင်း” ပါပဲ။ ဒီစာအုပ်ရဲ့ အပိုင်း (နှစ်) မှာ ဒါတွေကို စတွေ့ရမယ်။ အဲဒီမှာ ဓနကို ခွဲဘဲမောင်းမယ့်၊ စိတ်ပိုင်းပိုင်တဲ့တွေနဲ့ သင့်ကို မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ ရှေ့ဆက်လုပ်ဖို့ မိလုံနာဦးနှောက် နှိုးနှောဖလှယ်ပွဲမှာ လာတက်စေချင်ပါတယ်။ အဲဒီ နှိုးနှောပွဲမှာ စွမ်းအားရှိ အတွေ့အကြုံနည်းစနစ်တွေအတွဲလိုက် သင်ဦးဆောင်လုပ်ရမယ်။

*

အပြောင်းအလဲအတွက် ခြေလှမ်းများ နှုတ်ထွက်ပရိုဂရမ်မင်း

“သိရှိထားခြင်း” သင်ငယ်စဉ်အခါက ဓနနဲ့ လူချမ်းသာတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ကြားခဲ့တာတွေကို ဖော်ပြချက်တွေ အဖြစ်ချရေးထားပါ။

“နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း” ယင်းဖော်ပြချက်တွေက သင့်ရဲ့ငွေကြေးဘဝကို သိပ်အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့တယ်လို့ သင် ယုံကြည်ခဲ့ပုံတွေ ချရေးထားပါ။

“မိမိနဲ့မသက်ဆိုင်ကြောင်းလုပ်ထားခြင်း” ဒီအတွေးတွေက သင် လေ့လာခဲ့သလောက် ဘယ်သူလဲဆိုတာနဲ့လည်း တခြားစီပါ။ လက်ရှိ မှာ ခြားနားသွားအောင် သင်ရွေးချယ်နိုင်ပြီဆိုတာ သင်မြင်နိုင်လာပြီလား။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်ဝါးနဲ့ဖိရင်း သင် ထုတ်ဖော်ပြောရမှာက “ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါကြားခဲ့သမျှတွေက လိုအပ်သလောက် မမှန်ကန်ဘူး။ ငါ့ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ အောင်မြင်မှုကို ထောက်ပံ့ပေးနိုင်မယ့် တွေးခေါ်ပုံနည်းလမ်းအသစ်တွေကို မှီငြမ်းပြုဖို့ ငါရွေးချယ်ရမယ်”

ခေါင်းကိုလက်နဲ့ထိရင်း ထပ်ပြောရမှာကတော့...

“ငါ့မှာမိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိနေပြီ”။

ဒုတိယလွှမ်းမိုးချက်။ မော်ဒယ်ပြုခြင်း

သင့်မိဘတွေ အုပ်ထိန်းသူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ငွေကြေးတလင်းပြင် ထဲမှာ ဘာတွေများ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြသလဲ။ သူတို့ငွေကြေးတွေ စီမံခန့်ခွဲ နိုင်ကြရဲ့လား။ အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့ကြသလား။ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့သလား။ လေလွင့်မှုနဲ့ အဟောသိကံ ဖြစ်ခဲ့သလား။ သင့်မိသားစုထဲငွေတွေ လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ဝင်လာသလား၊ တစ်ပြားနှစ်ပြားမြတ်ဖို့ တအားရုန်း

ကန်နေရသလား။

“မျောက်တွေမြင်တာ၊ မျောက်တွေပဲလိုက်တုပလုပ်တတ်တယ်” ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိတယ်။ လူသားစစ်စစ်လူမမယ်ကလေးသူငယ် ဆွေလည်း မျောက်တွေနဲ့ အလားသဏ္ဍာန်တူပါတယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့ ချော့မှောက်မော်ဒယ်တွေလုပ်ပြသလို အရာရာတုပလိုက်လုပ်ပြတတ်ကြ တယ်။

ကျွန်တော်မှတ်မိတဲ့ အမျိုးသမီးအိမ်ရှင်မတစ်ယောက်အကြောင်း ဧကန်တမ်းတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ဟင်းချက်ဖို့ ဝက်သားချပ်လွှာလှီးရာမှာ အဲဒီအိမ်ရှင်မက ဝက်သားချပ်ပြားရဲ့ ထိပ်နှစ်ဖက်ကို လှီးထုတ်ပစ်တတ် တယ်။ အကုန်လုံးထည့်ရင် ဖြစ်သားနဲ့ ဘာလို့ ထိပ်နှစ်ဖက်လုံး လှီးထုတ် ပစ်ရသလဲ လို့ မေးတဲ့အခါ “ကျွန်မ အမေဒီလိုပဲ လှီးတာတွေ့ခဲ့တာပဲ” လို့ ပြန်ဖြေတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ညစာစားဖို့ သူမ အမေရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲလို့ ဝက်သားချပ်ကိစ္စ မေးကြည့်ပြန်တယ်။ “ဟေ ငါ့အမေတုန်း ကလည်း အဲဒီလိုပဲ လှီးဖြတ်ခဲ့တာပဲ” လို့ ဖြေပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ စားသောက်ပွဲလာ ပရိသတ်တွေက ဘွားအေရှိရာဆီကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး ဆေးကြည့်ကြပါရော။ “ဪ ငါသုံးတဲ့ ဒယ်အိုးက သိပ်သေးလွန်းတာ ဟဲ့၊ ဝက်သားပြားအရှည်ကြီး မဆုံလို့ လှီးပစ်ရတာပါ” တဲ့လေ။

နောက် ဥပမာတစ်ခုက ဖလော်ရီဒါ အိုလန်ဒိုမှာ နီးနှောပွဲမှာ သက်ကြားအိုသင်တန်းသားတစ်ဦး တရှုံ့ရှုံ့နဲ့ ငိုနေတာမြင်ခဲ့ရစဉ်က ဖြစ်တယ်။ ၆၃ နှစ်ရှိ အဘိုးအိုက ငိုရင်းပြောပြရှာတယ်။ သူ ဒီအသက် အရွယ် စာမျိုးစုံဖတ်ခဲ့ကြောင်း နီးနှောပွဲတွေလည်း တက်ရောက်လို့ ဆာပြောသူတွေ ပို့ချသမျှ လေ့လာခဲ့ကြောင်း၊ စတော့တွေ၊ လုံးချင်း အိမ်ရာတွေ အပါအဝင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုးစုံ တစ်ဒါဇင်ကျော် လုပ်ခဲ့ နေကြောင်း၊ တက္ကသိုလ်တက်လို့ MBA ဘွဲ့တောင်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဒါပေမဲ့

သူ့ဘဝ မှာ ငွေကြေးအရတာတစ်ခုမှ မအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း၊ အမြဲတမ်း အစကောင်းပေမယ့် အဆုံးသတ်ကျ လက်ဗလာချည်းသာ ကျန်ရစ်ကြောင်း တိုင်တည်ပြောပြတယ်။

“တကယ်တော့ ငါ့ဘာမှ မှားတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့အဖေရဲ့ ငွေကြေး ဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက ငါ့ခေါင်းထဲထိုးစိုက်ဝင်နေတာကြောင့်ပဲ။ စီးပွားပျက်ကပ်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး အဖေ စီးပွားရေးလုပ်ခဲ့ပုံတွေ ငါ ငယ်စဉ်က မျက်မြင်ကြုံရတယ်။ အဖေဟာ တစ်နေ့ကုန် အလုပ်မျိုးစုံ ရောင်းဝယ်ခဲ့ပေမယ့်၊ ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ လက်ဗလာချည်း သက်သက်ဖြစ်နေတာ ထုံးစံပဲ။ အဖေ နိစ္စဥပမာဒယ်ပြနေတာတွေ မြင်ခဲ့ရတာ နှစ် ၄၀ ကျော်ရှိနေပြီ။ သင်ခဲ့ရသမျှ ဗဟုသုတတွေ အလကားပဲ” သူငိုပြန်ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ကပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ “ခင်ဗျားရဲ့ ဗဟုသုတတွေက အလကားအချိန်ဖြုန်းရာ မကျပါဘူး။ ဦးနှောက်ဘဏ်တိုက်မှာ နောက်ပေါ်လာမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေကို စောင့်မျှော်နေတာပါ။ အခုဆိုရင် ‘အောင်မြင်ခြင်း ဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ’ ကို ခင်ဗျားပုံသေနည်းချမိနေပြီ။ ခင်ဗျားလေ့လာခဲ့သမျှ အရာရာက အခုအသုံးတည့်လာပြီ။ ခင်ဗျားအောင်မြင်မှုဆီ ဒုံးပျံတက်နေပြီသာမှတ်ပေတော့”

အသိဉာဏ်ဆိုင်ရာ စကားတစ်ခွန်းကလည်း စဉ်းစားစရာရှိနေတယ်။ “မိုးရွာတုန်းမှာ ပိုက်ဆံစုထား” ဆိုတာပါ။ မိုးက အမြဲရွာတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဖျတ်ခနဲမိုးပြေးကလေး ရွာပြီး ရပ်သွားရင် ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ။ နေသာတဲ့နေ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ငွေကြေးလွတ်မြောက်တဲ့နေ့ကို စုဆောင်းဖို့ သတ်မှတ်သင့်တာပေါ့။ ဒါ ဂရုစိုက်ရေး ဥပဒေသအရ ပြောရတာပါ။

ငွေကြေးတလင်းပြင်ကြီးမှာ မိဘတွေလုပ်တာကိုင်တာတွေကို

ကလေးဘဝမှာ ဘာမှစောဒကတက်ခွင့်မရခဲ့ကြဘူး။ ပြောပြန်ရင် လူကြီး
ကိစ္စဘာ ဆရာလုပ်တာလဲလို့ ဒေါသတွေ သူ့ပုန်ထရမလား ဆိုတာတွေနဲ့
တိုးရမယ်။

ဆင်းရဲတဲ့မိသားစုက လာသူတွေမှာ ဒီဒေါသတွေ ပုန်ကန်ချင်တာ
တွေနဲ့ တိုးရတတ်တယ်။ မိသားစုအတွင်းကထွက်ပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ်
သီးခြားမောင်းတင်ပြီး စီးပွားထွက်ရှာဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဒီလိုအန်တုတဲ့
ကလေးတွေက သူတို့စီးပွားရေးမှာ အောင်မြင်ချင်လည်း အောင်မြင်မယ်။
ဆေးချာဘူး။ သူတို့နေရာဖွေခြင်းက မခံချင်မူဒေါသကို မြစ်ဖျားခံတာ
ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့ခေါင်းထဲ ငွေကြေးနဲ့ ဒေါသတွေက ချိတ်ဆက်နေကြ
တယ်။ သူတို့လိုလူမျိုးဟာ ပိုက်ဆံတွေပိုရလေလေ၊ ဒေါသတွေပိုကြီးလာ
လေလေပါပဲ။ ကြာလာတော့ “ဒေါသဖြစ်ရတာနဲ့ပဲ စိတ်ဖိစီးလို့ မောလှ
ပြီ။ ငါ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ ဖြစ်ချင်တော့တယ်” လို့
ကိုယ့်ဟာပြောမိမယ်။ “ဒေါသကို သတ်ချင်ရင် ကိုယ့်ရဲ့ ငွေကြေးကိုပဲ
သတ်ရဖို့ရှိတော့တယ်။” လို့ ဆိုပြီး နောက်ဆုံးတော့ သူတို့ဟာ မသိစိတ်
ရဲ့ အလိုအရ သူတို့ငွေကြေးကိုပဲ ပြန်သတ်မိတော့တယ်။

သူတို့ဟာ ဒေါသကိုသတ်ရမယ့်အစား ငွေကြေးကိုသာ သတ်ပစ်
ခဲ့တယ်။ ဒေါသက အတွင်းအဇ္ဈတ္တကိစ္စ၊ ငွေကြေးကပြင်ပကိစ္စ၊
အိမ်ခြံမြေအစား သစ်သီးတွေပဲ အရေးတယူ သတ်ပစ်နေတာ မှားပါတယ်။
ဘာကယ့်ပြဿနာက သူတို့နဲ့ သူတို့မိဘတွေကြားက ဒေါသဖြစ်ပါ
သလဲ။ ဒီဒေါသကို မဖြေရှင်းဘဲနဲ့ ငွေတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ဝင်ဦးတော့
အဲဒီ ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းမှာ မဟုတ်ဘူး။

ငွေလုပ်ရခြင်းသို့မဟုတ် အောင်မြင်မှုဖန်တီးခြင်းအတွက် သင်ရဲ့
မက်ဆောင်းရတဲ့ အကြောင်းရင်းက အခရာကျပါတယ်။ အောက်ပါ ဓန
အညွှန်းချဉ်းအတိုင်း ကောက်ချက်ချရမယ်။

မနုဉ်းပျဉ်း

တကယ်လို့သင့်ရဲ့ငွေရဖို့အောင်မြင်ဖို့ခတ်မောင်းနေရချက်ဟာ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ဒေါသ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်သေထုဖို့လိုနေခြင်းတို့ လိုအထောက်အကူမဖြစ်တဲ့ ဇာစ်မြစ်တွေကလာနေခဲ့ရင် သင့်ငွေကြေးတွေက ပျော်ရွှင်မှုတွေ ယူဆောင်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

လုံခြုံစိတ်ချရခြင်းနဲ့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရခြင်းတို့က အလားတူစွာ သော အရာတို့ကနေ ခုတ်မောင်းခံနေရပါတယ်။ လုံခြုံမှုရှာနေတာဟာ ကြောက်လန့်မှုကို အခြေခံနေတဲ့ မလုံမခြုံဖြစ်ရမှုကလာတာပါ။

ပြဿနာရဲ့ဇာစ်မြစ်ကငွေမဟုတ်ဘဲ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြောင့် ကြနေခြင်းသာဖြစ်တယ်။ အဆိုးဆုံးက ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခြင်း ကိုယ်ကလည်း ပြဿနာမဟုတ်ဘဲ အလေ့အထသာဖြစ်နေတာပါပဲ။ သင့်ကို ရွေးချယ်ခိုင်းမယ်ဆိုပါစို့။ ပိုက်ဆံလုံးဝမရှိတာထက် ငွေရှိပြီးမှ ဆုံးရှုံးရတာမျိုးကို သင်ရွေးမိမှာပဲ။ တကယ်တော့ ဒီနှစ်မျိုးလုံးက သင့်နေထိုင်မှုဘဝကို ထွန်းလင်းပြနိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

အားလုံးကို မောင်းနှင်ပေးနေတဲ့ ဇာစ်မြစ်အင်ဂျင်စက်ကြီးက ဘာများလဲ။

လူတွေအဖို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ စီးပွားအရှာကောင်းကြောင်း၊ တော်ကြောင်းကိုပဲ သက်သေထုပြချင်တာက အသည်းအသန်မောင်းနှင်ပေးခြင်းခံနေရတယ်။ ဒီအဇ္ဈတ္တဒဏ်ရာဝေဒနာကို ငွေကြေးပမာဏတွေက သက်သာရာရစေနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဘဝမှာ ဘယ်သူမှ ဘယ်အရာကမှ လုံလောက်အောင် မကောင်းဘဲဖြစ်နေတယ်။

သင့်ရဲ့ အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာကပြင်ပကမ္ဘာကို ရောင်ပြန်ဟပ်နေကြောင်း သတိရပါ။ တကယ်လို့ သင် မလုံလောက်သေးဘူးလို့ သင်ကိုယ်တိုင်

ယုံကြည်နေရင် သင်မလုံလောက်သေးဘူးဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌတရားကို ဖန်တီးတဲ့ ယုံကြည်ချက်တွေကို တန်ဖိုးသတ်မှတ်ရမယ်။ သင့်မှာ အလျှပ်ယံ ကြွယ်ဝ နေပြီလို့ ယုံကြည်ချက်တွေကို တန်ဖိုးသတ်မှတ်ရမှာပဲ။ ဒါမှ သင့်နေထိုင် မှုက သဘာဝကျတဲ့ဖြစ်တည်မှုဖြစ်လာမှာပါ။

သင့်ရဲ့ ငွေကြေးမောင်းတင်မှုအားက ဒေါသ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်သေထူဖို့လိုနေခြင်းတို့က မလာဘဲ 'ရည်ရွယ်ချက်' 'ပေါင်းရုံးစုပေါင်းလုပ်မှု' နဲ့ 'ပျော်ရွှင်ခြင်း' တို့ဆီကနေ ပိုက်ဆံရှာခြင်း ဆိုတဲ့ "အချိတ်အဆက်အသစ်တွေ" သင်တည်ခင်းနိုင်ပါတယ်။ ဒီနည်း အားဖြင့် ပျော်ရွှင်ဖို့ ငွေကြေးကို သင်သတ်ဖို့မလိုတော့ပါဘူး။

အပြောင်းအလဲအတွက် ခြေလှမ်းများ မော်ဒယ်ပြခြင်း

“သိရှိထားခြင်း” ငွေကြေးနဲ့စနနဲ့ပတ်သက်လို့ သင့်မိဘတွေ တစ်ဦးချင်းရဲ့ အလေ့အထနဲ့ ဖြစ်တည်မှုတွေ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သင်က သူတို့နဲ့ သီးခြားကျနေဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေပုံ မှန်သမျှ ချရေးထားပါ။

“နားလည်သဘောပေါက်ထားခြင်း” သင့်ရှေ့ဒီမော်ဒယ်ပြနေ မှုက သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဘဝကို အကျိုးသက်ရောက်နေကြောင်း ချရေးပါ။

“မိမိနဲ့မသက်ဆိုင်ကြောင်းလုပ်ထားခြင်း” ဒီဖြစ်တည်ပုံ နည်းတွေက သင်လေ့လာရသမျှ သက်သက်ပဲကို သင်မြင်နိုင်ပါပြီ။ သင်နဲ့ လုံးဝ မဆိုင်ပါ။ ခုအချိန်မှာ၊ သင့်မှာ ခြားနားတဲ့ရွေးချယ်ချက်ရှိနေ ခြောင်း သင်မြင်နိုင်ပြီပေါ့။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်ဝါးကပ်ထားရင်း သင်ထုတ်ပြောရမှာက... “ပိုက်ဆံနဲ့ပတ်သက်သမျှ မော်ဒယ်ပြနေတာက ပြသရဲ့ နည်းလမ်းတွေပဲ။ ငါနည်းကို ငါရွေးမယ်။”

သင့်ခေါင်းကို လက်မနဲ့ထိရင်း ပြောရမှာက...
“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

တတိယလွမ်းမိုးချက်။ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ

သင်ငယ်စဉ်က ငွေကြေးခနနဲ့ လူချမ်းသာတွေနဲ့ဘာတွေတွေ့ကြုံခဲ့ပါသလဲ။ ဒီအတွေ့အကြုံတွေက ယုံကြည်မှုကို ပုံဖော်ပေးနေလို့ သိပ်ကို အရေးပါနေတယ်။

မိလျံနာဦးနှောက်သင်တန်းရဲ့ သင်တန်းသူတစ်ဦးအကြောင်း ဥပမာပြမယ်။ သူမက ခွဲစိတ်ခန်းရဲ့ သူနာပြုဆရာမ “ဂျိုစေ” ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဂျိုစေ” ဟာ ဝင်ငွေတော့ကောင်းပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ရသမျှငွေတွေ တစ်ပြားမကျန်ကုန်အောင် သုံးပစ်တတ်တဲ့ စရိုက်ကတော့ ထူးခြားနေတဲ့ စိတ္တဇာတ်ခုံဖြစ်နေတယ်။ အကြောင်းရင်းဇာတ်မြစ်ကို ခပ်နက်နက်တူးဖော် မေးကြည့်တော့ သူမ ငယ်စဉ် ၁၁ နှစ် သမီးလောက်က ကြုံရပုံအဖြစ် အပျက်ကို ပြောပြပါတယ်။

တရုတ်စားသောက်ဆိုင်ကို မိသားစုလိုက်သွားစားကြစဉ် ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖေနဲ့အမေတို့ အကြီးအကျယ် စကားများရန်ဖြစ်ကြပါလေရော။ အဖေကပိုဒေါသကြီးပြီး၊ စားပွဲကိုလက်သီးနဲ့ထုလို့ မျက်နှာတွေ နီရဲသွားလိုက် နောက်ပြာနှမ်းသွားကာ နှလုံးလေဟပ်လို့ မူးမေ့သတိလစ်လဲကျသွားရတယ်။ ဒီရောဂါနဲ့ပဲ အဖေက သမီးဖြစ်သူရဲ့ လက်ပေါ်မှာပဲ အသက်ပျောက်ရတယ်။

အဲဒီကစပြီး “ဂျိုစေ” ဟာ မသိစိတ်မှာ ငွေဆိုရင် စိတ်နာကြည်းစွာနဲ့ မကုန်ကုန်အောင် အသေသုံးပစ်တတ်တဲ့ စိတ္တဇဝင်လာရတာပါပဲ။

ယနေ့မှာတော့ သူမဟာ ငွေကြေးလွတ်မြောက်မှုအောက် ကောင်း
ခွာနေထိုင်နိုင်ပါပြီ။ သူနာပြုမလုပ်တော့ဘဲ ငွေကြေးအတိုင်ပင်ခံ စီမံသူ
အဖြစ် လူတွေရဲ့ ငွေကြေးကိစ္စတစ်ဦးချင်း အကြံဉာဏ်လိုက်ပေးတယ်။
ကိုယ့်ရဲ့အတိတ်ဘဝက 'ပရိုဂရမ်မင်း' တွေက ကိုယ့်ရဲ့ ငွေကြေးဘဝကို
ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်နေတဲ့ အကြောင်းတွေ ရှင်းပြပေးတယ်။

နောက်ဥပမာတစ်ခုအဖြစ် ကျွန်တော့်ဇနီး ၈ နှစ်သမီးက ကိုယ်တွေ့
ခြစ်ခဲ့တာတွေပါပဲ။ ကလေးဘဝတစ်ခုခု ပူဆာတိုင်း အမေက ညည်း
အဖေဆီသွားတောင်းလို့ လွှတ်တတ်တယ်။ သမီးအလိုလိုက်မြဲ အဖေက
ပူဆာသမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးတတ်လို့ ဇနီးသည်ဟာ ကလေးဘဝကတည်း
က ငွေကိုလွယ်လွယ်ရလို့ အကုန်ပျော်ပျော်ကြီးသုံးပစ်တတ်လေ့ရှိခဲ့
တယ်။ သူမပိုက်ဆံသုံးတာဟာ သူမအနာဂတ်လွတ်မြောက်ခြင်းကို
သုံးပစ်နေတာပါပဲ။ ဘဝမှာငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်သမျှ ပေါ့ပေါ့နေပေါ့ပေါ့
စား အပျော်ပဲ ဖြစ်နေတော့တယ်။

အပြောင်းအလဲအတွက် ခြေလှမ်းများ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ

“သိရှိထားခြင်း” သင်ယေ့စဉ်က ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်လို့
သီးခြားခံစားမှုအဖြစ်အပျက်တွေ မှန်သမျှ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။

“နားလည်သဘောပေါက်ထားခြင်း” ဒီဖြစ်ရပ်က သင့်ရဲ့
သက်ရှိ ငွေကြေးဘဝကို ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်ပုံတွေချရေးပါ။

“မိမိနဲ့မသက်ဆိုင်ကြောင်းလုပ်ထားခြင်း” ဒီဖြစ်တည်မှု
နည်းလမ်းက သင်လေ့လာထားတာသက်သက်ပဲလို့ သင်မြင်နိုင်ပြီ။
သင်နဲ့လုံးဝမဆိုင်။ ခုအချိန်မှာ သင့်မှာ ခြားနားတဲ့ရွေးချယ်ချက်ရှိနေ
ကြောင်း သင်မြင်နိုင်ပြီ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း သင်ထုတ် ပြောရမှာက... “အတိတ်က အထောက်အကူမဖြစ်ခဲ့တဲ့ ငွေကြေးအတွေ့အကြုံမှန်သမျှ ငါဖြေလွှတ်လိုက်ပြီ။ အခု သစ်လွင်ပြီး ချမ်းသာမယ့် အနာဂတ်တစ်ခု ငါဖန်တီးလိုက်ပြီ။”

သင့်ခေါင်းကို လက်နဲ့ထိရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်”

ဒါဆို သင့်ရဲ့ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံကို ဘာတွေ့ယူထားသလဲ

ကဲ အခုဆို “ဒေါ်လာသန်းချီတန်” တဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေဖို့အချိန် ကျပြီ။ သင့်ရဲ့လက်ရှိငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက ဘာများလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ပြောရမှာပါ။

မိလျံနာဦးနှောက်သင်တန်းမှာ သင်တန်းသားတစ်ယောက်ကို မေးကြည့်တယ်။ သူ တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၅ သိန်းရှာနိုင်ရေး ဦးတည်ချက်ကို ရောက်ဖို့ ၇ နှစ်ကြာအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရကြောင်းပြောတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က ပြန်မေးကြည့်ရတာပေါ့။

“ခင်ဗျားဘာကြောင့် တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၂ သန်းအထိ ရှာနိုင်ဖို့ကို စေချင်း မသတ်မှတ်တာလဲ” လူတွေအတွက် စီမံချက်က သူတို့ရဲ့ ငွေရှာနိုင်တဲ့ အစွမ်းအစကို အပြည့်အဝအထိ ရောက်ချင်ကြတာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီသင်တန်းသားဟာ ကျွန်တော်အကြံပေးတဲ့ တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၂ သန်းရအောင် ရှာလိုက်တာ ရသွားပါတယ်။

“အခုဆို၊ ကျွန်တော်သင်တန်းပြန်တက်ပြီး တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၁၀ သန်းထိ ရှာမယ်လို့ ထပ်တိုးသတ်မှတ်ထားတယ်။”

ဒီနေရာမှာ ငွေပမာဏတွေကို ကျွန်တော် မညွှန်းချင်ပါဘူး။ သင့်ရဲ့ ငွေရှာနိုင်တဲ့ အစွမ်းအစပြည့်ပြည့်ဝဝ ရောက်ရှိရေးကိုသာ အဓိက ပြောချင်

ဘာပါ။ သင့်ဓနကို အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရအောင် သင့်ငွေကြေး
ဆောက်လုပ်ရေးပုံစံကို ပြန်ပြင်ရေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဘဝကို
သာမက သင့်ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဘဝကိုပါ သတ်မှတ်ပေးနေပါတယ်။

လူအများစုက သူတို့လုပ်ငန်း အောင်မြင်ရေးက သူတို့လုပ်ငန်း
ကျွမ်းကျင်မှု၊ ဗဟုသုတတွေနဲ့ အနည်းဆုံးတော့ သူတို့ရဲ့ ဈေးကွက်နဲ့
နိမ့်ကိုက်လုပ်တတ်မှု အပေါ်မှာ မူလအားဖြင့် မူတည်နေတယ်လို့
ယုံကြည်နေကြတယ်။

ကဲ ဒီတော့ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေး ပုံစံက ဘယ်အတွက်
ချမှတ်ထားမှန်း သင်ဘယ်လိုပြောနိုင်မှာလဲ။ အသိသာဆုံး နည်းလမ်းက
သင့်ရဲ့ ရလဒ်တွေကို ကြည့်ဖို့ပါပဲ။ သင့်ဘဏ်ငွေစာရင်းကိုကြည့်ဖို့၊
သင့်ဝင်ငွေပမာဏကို ကြည့်ဖို့၊ သင့် အသားတင်တန်ဖိုးကို ကြည့်ဖို့၊
လင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမှာ သင့်ရဲ့အောင်မြင်မှုကို ကြည့်ဖို့၊ သင့် လုပ်ငန်းအောင်မြင်
မှုကို ကြည့်ဖို့၊ သင့် အသုံးအဖြုန်းနဲ့ စုဆောင်းရေးတွေကို ကြည့်ဖို့၊
သင့်ရဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုကို ကြည့်ဖို့၊ သင့်ရဲ့ အလုပ်ကြိုးစားမှု၊ သင့်ရဲ့ ငွေကြေး
နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေကို ကြည့်ဖို့တွေ ဖြစ်တယ်။

သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံက အပူချိန်တိုင်းကိရိယာ
(သာမိုစတက်) လိုပါပဲ။ အခန်းတွင်း အပူချိန်က ၇၂° ရှိနေခိုက်မှာ
သင့် သာမိုစတက်ကလည်း ၇၂° မှာပဲ ပြနေရင် ဟန်ကျလို့အတော်ပဲပေါ့။
ဒီမှာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလာတာက ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်
ဆော့ အပြင်က ပိုအေးတဲ့လေတွေ ဝင်လာတာနဲ့ပဲ အခန်းတွင်း အပူ
ချိန်က ၆၅° လောက် ကျသွားမယ်ဆိုပါစို့။ သာမိုစတက်က အလုပ်လုပ်လို့
ဆောက်ဆုံး ၇၂°မှာပဲ ပြန်ပြဲမယ်။

အလားတူပဲ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်တော့ အပြင်ကပိုပူတဲ့

လေတွေအထဲ ဝင်လာပြီး၊ အခန်းတွင်း၊ အပူချိန် ၇၆ အထိ တက်သွား
မယ်ဆိုပါစို့။ သာမိုစတက်က အလုပ်လုပ်လို့ နောက်ဆုံး ၇၂ မှာပဲ ပြန်
ပြုမယ်။ အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းအတိုင်း ကောက်ချက်ဆွဲနိုင်တယ်။

ဓနစည်းမျဉ်း

အခန်းတွင်း အပူချိန်အမြဲတမ်းပြောင်းနေတာကို တိုင်းဖိုတစ်ခု
တည်းသော နည်းလမ်းက သာမိုစတက်ကိုသာ အမြဲတမ်း အလုပ်လုပ်
နေအောင် ပြန်ချထားဖို့ပါပဲ။ အလားတူပဲ သင့်ရဲ့ငွေကြေးအောင်မြင်မှု
အဆင့် အမြဲတမ်းပြောင်းနေတာကို တိုင်းတာဖို့ တစ်ခုတည်းသော
နည်းလမ်းက သင့်ရဲ့ငွေကြေး သာမိုစတက်ကိုသာ အမြဲတမ်းအလုပ်လုပ်
နေအောင် ပြန်ချထားဖို့ပါပဲ။

သင့်ရဲ့လုပ်ငန်းအတွင်း ဈေးကွက်ဆိုင်ရာ၊ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ၊
စတော့ဆိုင်ရာ၊ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းရေးဆိုင်ရာ စသဖြင့် သင်ကြိုးစားကြည့်နိုင်
တယ်။ ဒါတွေအားလုံးက လက်စွဲကိရိယာတွေ သက်သက် (tools)
ပါပဲ။ အတွင်း အဇ္ဈတ္တလက်စွဲကိရိယာသေတ္တာ (toolbox) မပါရင်၊
အဆုံးသတ်မှာ သင့်အတွက် ငွေပမာဏများများကိုင်နိုင်လောက်အောင်
ကြီးမားအားကောင်းအောင် ဖန်တီးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ပြောင်းလဲမှုတွေအားလုံးရဲ့ ပထမအခြေခံက သိရှိထားခြင်းပဲဆို
တာ သတိရပါ။ သင့်ကိုယ်သင် စောင့်ကြည့်သိစိတ်ဝင်လာမယ်။
သင့်အတွေးတွေကို လေ့လာအကဲခတ်။ သင့်ကြောက်လန့်ချက်တွေ သင့်
ယုံကြည်ချက်၊ သင့်အလေ့အထတွေ၊ သင့်လုပ်တာနဲ့ မလုပ်တာတွေပါ
လေ့လာ။ သင့်ကိုယ်သင် မိုက်ခရိုစကုပ်အောက်မှာချထားပြီး အသေးစိတ်

ဒို့ခြမ်းလေ့လာကြည့်ပါ။

ကိုယ့်ဘဝကို ရွေးချယ်မှုပေါ်မှာ နေကြတာလို့ ထင်နေကြတယ်။ အလိုအလျောက် ပြေးလွှားပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတိတ်က အခြေတည်မှုတွေ၊ အလေ့အထဟောင်းတွေရဲ့ အုပ်စိုးခြင်းကိုပဲ ခံနေရတော့တယ်။ မှာပဲ။ သိစိတ်ကဝင်လာပါတော့တယ်။

အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းအတိုင်း ကောက်ချက်ချရတော့တာပေါ့။

ဓနစည်းမျဉ်း

သိစိတ်ဆိုတာ သင့်အတွေးတွေ၊ လုပ်ရပ်တွေကို လေ့လာအကဲအတ်ခြင်းပါပဲ။ သို့မှသာ သင့်အတိတ်က ပရိဂရမ်မင်းတွေနဲ့ ပြေးလွှားနေခြင်းထက် လက်ရှိအခိုက်အတန့်မှာ မှန်ကန်တဲ့ ရွေးချယ်မှုဆီက နေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

သိစိတ်ရလိုက်ခြင်းဖြင့် မနေ့က သင်ဘယ်သူဆိုတာထက်၊ ဒီနေ့ သင်ဘယ်သူဆိုတာ အပေါ်မှာ နေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခြေတည်မှုအရ သင်က 'ရီကော်ဒင်း' မဟုတ် 'ရီကော်ဒါ' ကိုယ်တိုင်ပဲဖြစ်နေပါတယ်။ သင်ဟာ ကြည့်မှန်ထဲပါနေတဲ့ အကြောင်းအရာသာမဟုတ်။ ကြည့်မှန်ခြင်းမှတစ်ဆင့်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။ သင်ဟာ ကွန်ပျူတာရဲ့ ဆော့ဖ်ဝဲမဟုတ် 'ဟာတ်ဝဲ' ဖြစ်တယ်။ တည်ခြင်း ယုံကြည်ခြင်းနည်းတွေကို ဖြေလွှတ်ပြီး အသောက်အပုံဖြစ်တာတွေနဲ့ အစားထိုးရာမှာ သိစိတ်ရှိရှိ ရွေးချယ်အစား နည်းနဲ့ပဲ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းမှာ "သင့်ရဲ့ လွတ်လပ်စွာ အခမဲ့ငှားနိုင်တဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဘယ်အတွေးမှ ရှင်မသန်နိုင်။" ဆိုတဲ့ ပို့ချချက်ရှိပါတယ်။ သင့်အတွေးတွေ ယုံကြည်မှုတွေက အရေးမပါလှပါ။ အမြဲပြောင်းနေတဲ့

အနိစ္စတရားမှာ သင်ထည့်သွင်းတာက ပိုအရေးပါပါတယ်။ “သင် ထည့်
သွင်းပေးတာထက်၊ ဘယ်အဓိပ္ပာယ်ကမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိပါ”

အတွေးက ခံစားချက်ဆီ ဦးတည်၊ ခံစားချက်က လုပ်ရပ်ဆီ
ဦးတည်၊ လုပ်ရပ်က ရလဒ်တွေဆီ ဦးတည်နေကြောင်းကိုလည်း သတိရ
ပါ။ လူချမ်းသာတွေလုပ်သလို စဉ်းစားသလို သင်ရွေးချယ်စဉ်းစားပြုမူ
ပါ။ ဒါမှ လူချမ်းသာတို့ရဲ့ ရလဒ်အတိုင်း ဖန်တီးနိုင်မယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်တင်ပြီး ပြောရမှာက...

“ငါ့အတွေးတွေ လေ့လာအကဲခတ်ပြီး၊ ငါ့ကို စွမ်းအားထပ်တင်
ပေးနိုင်မယ့် အတွေးတွေကိုပဲ ခင်းကျင်းတင်ဆက်တော့မယ်။

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်မနဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာကတော့...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိနေပြီ”။ ဟူ၍...

အပိုင်း (နှစ်)
နေ့ပိုင်တွဲများ

သင်္ဘောသားနဲ့အလယ်အလတ်တန်းစားများနဲ့ ကွဲပြားသွားအောင် ကြံဆလုပ်
ဆောင်တတ်ကြတဲ့ လူချမ်းသာတို့ရဲ့ နည်းလမ်းပေါင်း (၁၇) ခု

သင့်ရဲ့ဦးနှောက်က သင့်ဘဝအတွက် အခြေခံပဲဖြစ်နေတယ်။
သင့်နည်းတစ်ဖုံတင်စားပြီး ဥပမာခိုင်းနှိုင်းပြောရရင် သင့်ဦးနှောက်ဟာ
ကြီးမားလှတဲ့ ဖိုင်တွဲကက်ဘီနက်ကြီး တစ်ခုထက် ဘာမှမပိုပါဘူး။
သင့်ရဲ့ရုံးမှာ၊ အိမ်မှာထားတဲ့ဖိုင်တွဲတွေ အစီအရီ စနစ်တကျ သိမ်းထားတဲ့
ဖိုင်တွဲဆွဲတတ်စရာပဲ။ ကက်တလောက်နဲ့တကွ label တပ်ပြီး အထပ်
ထပ်ခေါက်ထားတဲ့ ဖိုင်တွဲတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ်လိုချင်တာကို၊
အလွယ်တကူ ဆွဲထုတ်လို့ သင် “တည်တဲ့ရှင်သန်ကျန်ရစ်” အောင်
ကုန်နိုင်တယ်။ “အားထုတ်ရယူတယ်” လို့ ကျွန်တော် မသုံးတာသတိပြု

ယုတ္တိဗေဒကျတယ်လို့ သင်ယုံကြည်ရာအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး သင်

ဆုံးဖြတ်တတ်တယ်။ သင်မှန်ကန်တဲ့ ရွေးချယ်မှုလုပ်နိုင်ပြီလို့ သင်ထင်လိမ့်မယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပြဿနာက သင့်ရဲ့ မှန်တယ်ထင်တဲ့ ရွေးချယ်မှုဟာ အောင်မြင်တဲ့ ရွေးချယ်မှုတော့ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ရလဒ်ပေါ်လာတာမျိုးလည်း ဖြစ်နေနိုင်တယ်။

ကျွန်တော်ဇနီး ရှေ့ပင်းမောမှာ ဈေးဝယ်ထွက်တာကို ဥပမာထားပြီး ပြောပြမယ်။ သူမက ဆိုင်မှာ အစိမ်းရောင် ပိုက်ဆံအိတ်တစ်လုံးကို မျက်စိကျမိတယ်။ သူမရဲ့ ဦးနှောက်ဖိုင်က မေးခွန်းမေးတယ်။ “ဒီပိုက်ဆံအိတ်ဝယ်သင့်သလား” တဲ့။ တစ်စက္ကန့်အကြာ၊ သူမရဲ့ ဦးနှောက်ဖိုင်က ဝင်ထောက်ပြတယ်။ “ဒီပိုက်ဆံအိတ်က အစိမ်းရောင်ဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ဝယ်ထားတဲ့ အစိမ်းရောင်ဖိနပ်လေးနဲ့ လိုက်ဖက်သားပဲ။ အတော်ပဲ။ ဝယ်သင့်တယ်” တဲ့။

သူမရဲ့စိတ်ထဲကလည်း ဒီပိုက်ဆံအိတ်ဝယ်လိုက်မှ ပြည့်စုံသွားမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ဒါနဲ့ ဝယ်ဖြစ်သွားတာ၊ ဇနီးသည်မှာ ဒေါ်လာသုံးထောင် ကြေးတင်သွားပါတော့တယ်။ သူမရဲ့ ဖိုင်တွဲတွေထဲမှာ “သင့်မှာ အကြေးတင်တဲ့အခါ ဘာမှထပ်မဝယ်ပါနဲ့” ဆိုတဲ့ အကြံပေးချက် ပါနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီဖိုင်တွဲက ဘယ်တော့မှ တည်မြဲနေမှာ မဟုတ်တာက ခုလို သီးသန့်ရွေးချယ်မှုမျိုး ကြုံလာခိုက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ သင့်ဖိုင်တွဲက ကံဘီနက်မှာ ငွေကြေးအောင်မြင်မှုကို အထောက်အကူမပြုတာတွေပါလာခဲ့ရင်တော့ သင် လုပ်တဲ့ သီးသန့်ရွေးချယ်မှုတွေပဲ ဖြစ်မယ်။ အဆုံးသတ်ကျ သင်ဟာ ငွေကြေးကျဆုံးခြင်း ဒါမှမဟုတ် အလယ်အလတ်တန်းလောက်ပဲ အကောင်းဆုံးကြုံရတော့တယ်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် သင့်ငွေကြေးအောင်မြင်မှုတွေ ထုတ်လုပ်ပေးမယ့် ဆုံးဖြတ်တွေသာ သဘာဝကျကျ အလိုအလျောက် လုပ်မိရင် အောင်မြင်မှုတွေဟာ “ဒေါ်နယ်ထရန်” လို့ပဲ ဖြစ်လာမှာပါ။ သူ့ရဲ့

စဉ်းစားပုံ နည်းလမ်းက ဓနကို ထုတ်လုပ်တာတွေပဲ ဖြစ်နေလို့ပါ။
 ပြောင်းလဲခြင်းရဲ့ ပထမခြေလှမ်းက “သိရှိထားခြင်း” ပါ။ စဉ်းစား
 ခြင်းရဲ့ ပထမခြေလှမ်းကလည်း လူချမ်းသာတွေ စဉ်းစားပုံနည်းလမ်း
 အတိုင်း လိုက်ပြီး စဉ်းစားတာပါပဲ။
 ဒီတော့ အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းအတိုင်း ကောက်ချက်ချရတော့

မည်။

ဓနစည်းမျဉ်း

သင့်ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို အထောက်အကူမပြုတာတွေ
 အား အထောက်အပံ့ပေးမယ့် နည်းလမ်းတွေပဲ စဉ်းစားခြင်းကို သင်
 ရွေးချယ်နိုင်တယ်။

ပထမဦးစွာ လူချမ်းသာတွေက ဆင်းရဲသားတွေထက် ပိုကောင်း
 နေသိဆိုတာ မယုံတဲ့အတွက် ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲခြင်းတို့အကြားက
 သွေးခြားချက်တွေကို အစွန်ဆုံးထိအောင် လိုက်တူးဖော်ကြည့်ဖို့ ဖြစ်နိုင်
 သလို လုပ်ရမှာပါ။

ဒုတိယအနေနဲ့ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲနဲ့ အလယ်အလတ်တန်းစားတွေ
 အကြောင်း ကျွန်တော်စဉ်းစားတဲ့အခါ သူတို့ ဦးနှောက်တွေကို မှီငြမ်းပြီး
 သူတို့ရဲ့ ငွေကြေးပမာဏတွေထက် သူတို့ စဉ်းစားပုံ ပြုမူပုံတွေ
 ကို သိလို ကွာခြားကြသလဲလို့ ယှဉ်ကြည့်ပါတယ်။

တတိယအနေနဲ့ ချမ်းသာသူအားလုံးနဲ့ ဆင်းရဲသူအားလုံးဟာ
 အတိအကျအောင် နည်းလမ်းအတိုင်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည်လာ
 နေပုံ ဖြစ်ပါတယ်။ စည်းမျဉ်းတစ်ခုချင်းသုံးပြီး သေချာအောင်
 ယှဉ်ကြည့်ရေးက ကျွန်တော့် ဦးတည်ချက်ပါပဲ။

စတုတ္ထက အလယ်အလတ်တန်းစားကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မှီငြမ်း မပြုမိဖို့ပါပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို၊ အလယ်အလတ်တန်းစားတွေက ချမ်းသာ သူ ဦးနှောက်နဲ့ ဆင်းရဲသားရဲ့ဦးနှောက်တွေ ရောနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပဉ္စမက ဒီကဏ္ဍရဲ့ စည်းမျဉ်းတွေများစွာနဲ့ ပတ်သက်တယ်။ စဉ်း စားပုံနည်းလမ်းတွေထက် အလေ့အထ လုပ်ရပ်တွေကို ပိုဂရုတစိုက် အလေးထားကြည့်တာပါ။

နောက်ဆုံးမှာ ကဲ သင့်ကို ကိုယ်လုပ်ချင်တာမှန်တယ် ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ လုပ်ပေးတော့လို့ ကျွန်တော် ပြောရဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာကြောင့်ဆို သင်ရထားတဲ့ နည်းလမ်းအတိအကျက လောလောဆယ် သင့်အတွက် မှန်နေလို့ပါပဲ။ ဒါနဲ့တောင် မချမ်းသာသေးရင် လမ်း ကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလုပ်ကြည့်ပေါ့။ ဓနဆီသွားရာ လမ်းက ထောင်နဲ့ချီအောင်ကို ရှိနေတာပဲ။

လူများစုက ကျွန်တော်တို့ဟာ အလေ့အထတွေနဲ့ အကျင့်ပါနေတဲ့ သတ္တဝါပဲလို့ နားလည်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလေ့အထအမျိုးအစား ၂ ရပ် ကွဲကွဲပြားပြားရှိနေတာကိုတော့ မသိကြဘူး။ “လုပ်ဖြစ်တဲ့” အလေ့ အထမျိုးနဲ့ “မလုပ်ဖြစ်” တဲ့ အလေ့အထမျိုးတို့ပါပဲ။ သင်အခု မလုပ်ဖြစ် တာတွေက နောင်လည်း လုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့တဲ့ အလေ့အထ တွေပဲ။ မလုပ်ဖြစ်တာတွေ လုပ်ဖြစ်ဖို့က လုပ်ကိုလုပ်မှရမှာ ဖြစ်တယ်။ အောင်မြင်ဖို့ လေးနက်တယ်ဆိုရင် သက်သေပြပါ။ လက်တွေ့ လုပ်ဖြစ် အောင်လုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေနဲ့သာ စတုတ္ထရမယ်။

*

နေပိုင်တဲ့ # (၁)

သုတေသန "ငါ့ဘဝကို ငါတို့တို့ပေး" လို့ ယုံကြည်ထားတယ်။

သင်္ဘောက "ဘဝက ငါ့အပေါ်ကွဲပြားချင်သလို ကွဲပြား လာတယ်" လို့ ယုံကြည်တယ်။

သင်္ဘောကို ဖန်တီးချင်တယ်ဆိုရင်တော့ သင့်ဘဝရဲ့ အထူးသဖြင့် ဆွဲကြေးဘဝရဲ့ လက်ကိုင်ဘီးကို သင်ကိုင်နေရပြီလို့ ယုံကြည်နိုင်ပြီ။ ငါ့ကို သင်မယုံရင်တော့ သင့်ဘဝကို ထိန်းချုပ်မှုနည်းနည်းလေးသာ သုံးစွဲထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘူးလို့ ယုံရလိမ့်မယ်။ ဒါဆို သင့်ရဲ့ ငွေကြေး အောင်မြင်မှုကိုလည်း သင်ထိန်းချုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ ချမ်းသာတဲ့ သဘောထားမဟုတ်ဘူး။

ဆင်းရဲသားတွေက ထီတို့ ဗေဒင်ဆရာတို့ကို အားကိုးတတ်ကြတာတွေ ရမယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးပုံပြီး အားကိုးတတ်ကြတာပါ။ သူတို့ဝိုင်းတော့ ထီပေါက်ချင်ကြတာပဲ။ လူချမ်းသာတွေတောင် တစ်ခါတစ်ရံ အပျော်သဘော ထီထိုးတတ်ကြဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရှိတဲ့ ပိုက်ဆံရဲ့ တစ်ဝက်တောင် ဒီကိစ္စမှာ သုံးမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်တစ်ခုကလည်း ထီပေါက်ခြင်းက လူချမ်းသာတွေရဲ့ မူလမဟာဗျူဟာထဲမှာ မပါဘဲပဲ။

သူတို့ဘဝမှာ ဖြစ်ပျက်သမျှတွေအပေါ် တာဝန်ယူရမယ့်အစား ဆင်းရဲသားတွေက ဖြစ်ပျက်လာသမျှမှာ သူတို့က သားကောင်ဘဝကျရတယ်လို့ပဲ ရွေးချယ်ကြတယ်။ သားကောင်ဖြစ်ရလေခြင်းလို့ လွမ်းမိုးကြီးစိုးနေတဲ့ အတွေးမှာ မကြာခဏ "သနားစရာငါပါလား" ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုယ်ကိုယ် ကရုဏာသက်နေမှုက ဦးဆောင်တယ်။ သူတို့မှာ သိလွန်စ သုံးခုရှိတယ်။

*

သားကောင်ဘဝသဲလွန်စ (၁) အပြစ်ဖို့ခြင်း

ဘာကြောင့် သူတို့မချမ်းသာရတာလဲဆိုတာကို ရောက်လာတိုင်း သားကောင်တွေ အများစုကတော့ “အပြစ်ဖို့ခြင်းကစားပွဲ” ကို ကစားကြတယ်။

သားကောင်တွေက စီးပွားရေးကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ အစိုးရကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ စတော့ဈေးကွက်ကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ ပွဲစားတွေကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ အလုပ်ရှင်တွေကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ အလုပ်သမားတွေကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ ရုံးချုပ်ကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ ဖောက်သည်တွေကို အပြစ်ဖို့ကြတယ်။ နောက်ဆုံး သူတို့ရဲ့ ဘဝကြင်ဖော်နဲ့ သူတို့ရဲ့ မိဘတွေ ဘုရားသခင်ပေါ်အထိ အပြစ်ဖို့ကြပါတော့တယ်။ သူတို့မှာ အပြစ်ဖို့စရာ တစ်ခုခု၊ တစ်ယောက်ယောက်တော့ အမြဲရှိနေတတ်တယ်။ ပြဿနာက သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလွဲရင်တော့ အပြစ်တင်စရာလူ၊ အပြစ်တင်စရာအကြောင်းက အမြဲရှိနေတတ်တာပါပဲ။

သားကောင်ဘဝသဲလွန်စ (၂) ရသေ့စိတ်ဖြေခြင်း

သားကောင်တွေက အပြစ်မဖို့ရရင် ရသေ့စိတ်ဖြေ မဟုတ်မဟတ် လှည့်ပတ်ပြောတတ်ကြတယ်။ “ပိုက်ဆံကတကယ် အရေးမကြီးပါဘူး ကွာ” ဆိုတဲ့ အပြောမျိုးနဲ့ မလိုတမာပြောတတ်ကြတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုအပြောမျိုးလာပြောတဲ့လူကို မျက်နှာတည့်တည့်စိုက်ကြည့်ရင်း “ခင်ဗျားတော့ အခုအခက်တွေ့နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ “အေးဗျာ၊ အခုလောလောဆယ် ငွေကြေးစိန်ခေါ်ချက်တွေ နည်းနည်းကြုံနေရတယ်” လို့ အဲဒီလူက လေပြေထိုးရင် နောက်ဆုံးတော့ တကယ့်ကို အကျပ်ရိုက်လို့ ငွေကြေးဒုက္ခအကြီးအကျယ်ရောက်နေ

ကြောင်း ဝန်ခံသွားရတော့တယ်။

ခပ်ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းတဲ့တိုးပဲကျွန်တော်ပြောပါရစေတော့။ ပိုက်ဆံက အရေးမကြီးပါဘူးလို့ လာပြောရင် အဲဒီလူက လောလောဆယ်ပိုက်ဆံကို မရှိတာ သေချာနေပါတယ်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့လူက ငွေကြေးရဲ့ အရေးပါမှုကို နားလည်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း နေရာပေးရမှန်းလည်း သိနေတယ်။ ဆင်းရဲတဲ့သူတွေက ငွေမရှိတဲ့အခါ “ငွေကြေးကအရေးမပါဘူး” တို့ “ချစ်မေတ္တာလောက် အရေးမကြီးဘူး” တို့ တကယ်တရားကျ သယောင်ယောင် သံကောင်းဟစ်တတ်တယ်။ သင့်လက်မောင်းနဲ့ ခြေထောက်၊ ဘယ်ဟာက ပိုအရေးပါသလဲလို့ မေးသလို ဖြစ်နေပြီ။ နှစ်မျိုးစလုံးက အရေးကြီးတာချည်းပါပဲ။ အောက်ပါ နေ့စဉ်များအတိုင်း ကောက်ချက်ချရမှာပါ။

*

မနုဿိယျ

ငွေကြေးက သူ့အလုပ်ဖြစ်တဲ့နယ်ပယ်တွေမှာ အလွန်အကျွံ အရေးပါနေပြီး သူ့အလုပ်မဖြစ်တဲ့ နယ်ပယ်တွေမှာတော့ အလွန်အကျွံ အရေးမပါပါဘူး။

သားကောင်ဘဝသံလွန်စ (၃) ညည်းတွားခြင်း

သင့်ဓနနဲ့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အဆိုးဆုံး လုံးဝမဖြစ်နိုင်တဲ့ နေရာကတော့ ညည်းတွားခြင်း အကျင့်ဆိုးပဲဖြစ်တယ်။ ညည်းတွားနေရင် သင့်ဘဝမှာ ဘယ်ဟာမှန်ကန်ကြောင်းကို သင်အာရုံစူးစိုက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာမဆို ညည်းတွားနေမယ်ဆိုရင် ဘာမှ သုံးလို့မရတာတွေပဲ ဖြစ်မယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတိုးတက်မှုနယ်ပယ်မှာ “ဆွဲဆောင်မှုဥပဒေသ” အကြောင်းပြောရတာ အရေးပါပါတယ်။ အဲဒါက “တူရာကို ဆွဲဆောင် တတ်မှု” ပါပဲ။ အသုံးမကျတဲ့ ညည်းတွားခြင်းက သူ့လိုအသုံးမကျတာ တွေကိုပဲ ဆွဲဆောင်တတ်ပါတယ်။ အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းကို ကောက် ချက်ချနိုင်ပါတယ်။

ဓနစည်းမျဉ်း

သင်ညည်းတွားနေတဲ့အခါ သင်ကိုယ်တိုင်က ရှင်သန်အသက်ဝင် နေတဲ့ “သံလိုက်အန်စာတုံး” တစ်တုံးဖြစ်လာပါတယ်။

ညည်းတွားတတ်သူအတွက် အရာရာမှားယွင်းနေတဲ့အတိုင်း သူတို့အတွက် အမှားအယွင်းတွေသာဖြစ်လာတတ်တယ်။ သင် ညည်း တွားနေလို့ သင်ဟာ ကြွေအန်ကစားပွဲခုံပေါ်က ကြုံရာကျပန်း အကွက်ထဲ ပစ်ကျမယ့် အန်စာတုံးလေးဖြစ်သွားတော့တယ်။ သင့် အနား ဘယ်သူမှ မကပ်ချင်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်ဆို သင့်မှာ အဆိုးမြင်စွမ်းအင်တွေ ဝင်နေ တဲ့အတွက် ဒီအဆိုးမြင်စွမ်းအင်တွေက ကူးစက်တတ်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အန်စာတုံးက အလင်းရဲ့အလျင်နဲ့ သွားနေတာ မဟုတ်တဲ့အတွက် ကြောင့် ခဏနေရင်သူလည်နေတာ ရပ်သွားမြဲမို့ တော်သေးတယ် အောက်မေ့ရတယ်။

အပြစ်ဖို့ခြင်း၊ ရသေ့စိတ်ဖြေပြောခြင်း၊ ညည်းတွားခြင်းတို့က ဆေးစားနေရတာနဲ့ တူတယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုကျဆေးလိုပေါ့။ တကယ်လို့ လူတစ်ယောက်ဟာ ပုံပန်းအသွင်အပြင်အရ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အရ နည်းလမ်းတစ်ခုခုနဲ့ ကျဆုံးနေပြီဆိုရင် သူဟာ အပြစ်ဖို့ဖို့ ရသေ့စိတ်ဖြေ

ညည်းတွားဖို့လိုလာပါတော့တယ်။

သင်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်က အကြီးမားဆုံး လျှို့ဝှက်ချက်တွေက
တစ်ခုကို ကြားချင်တယ်ဆိုရင် အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းပါ ကောက်ချက်
ကိုသာ ကြည့်နိုင်တယ်။

သားကောင်ဖြစ်ရလို့ ဘာတွေများ ဆုလာဘ်သဘောရပါသလဲ။

ဓနစည်းမျဉ်း

အမှန်တကယ် သားကောင်ဘဝ ကြွယ်ဝနေခြင်းကဲ့သို့သောအရာ
ဘာမှမရှိပါ။

အဖြေက “ဂရုစိုက်မှု” ပဲတဲ့။ “ဂရုစိုက်မှု” က အရေးကြီးပါသလား။
သူတွေ ဂရုစိုက်မှုနဲ့ ရှင်သန်နေရတဲ့ အကြောင်းရင်းက အရေးပါတဲ့အမှား
တစ်ခုလုပ်မိလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဂရုစိုက်မှုကို မေတ္တာနဲ့
ရောထွေးနေကြတယ်။

သင်ဟာ အမြဲတမ်း ဂရုစိုက်မှုပဲ တမ်းတနေမယ်ဆိုရင် ပျော်ရွှင်
မှုနဲ့ အောင်မြင်မှု စင်စစ်ကိုရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်အပေါ် ဂရုစိုက်
အောင် ရှာကြံနေတဲ့သူဟာ ပြဿနာဖြစ်နေပြီး မိုက်မဲတဲ့အရာတွေ လုပ်မိ
တော့တယ်။

ဆုံးဖြတ်ရမယ့် အချိန်ကိုရောက်ပြီ။ သင်ဟာ သားကောင်တစ်
သောက်ဖြစ်နိုင်သလို ချမ်းသာတဲ့သူလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ နှစ်ခုစလုံး
တော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ရွေးဖို့ သင် ဆုံးဖြတ်ပါ။

အချိန်တိုင်းမှာ သင်က အပြစ်ဖို့မယ်၊ ရသေ့စိတ်ဖြေမလိုတမာ
ပြောမယ်။ ညည်းတွားနေမယ်ဆိုရင် သင့်ရဲ့ ငွေကြေးလည်ချောင်းကို
သင် တစ်ဆို့မိမှာပါပဲ။

သင့်ဘဝထဲရှိသမျှအရာရာနဲ့ မရှိသေးသမျှအရာရာတွေကို သင် ဖန်တီးတဲ့ စွမ်းအားတွေ သင်ပြန်ယူရမယ်။ သင့်ခနကို သင် ဖန်တီးနိုင် ကြောင်းနဲ့ သင့်ခနမဟုတ်တာတွေကို သင်ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း အဆင့် တိုင်းကြားတွေကို သင်နားလည်လာမယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်ဖိထားရင်း ပြောရမှာ...

“ငါ့ငွေကြေးအောင်မြင်မှုရဲ့ အဆင့်အတိအကျကို ငါဖန်တီးနိုင် တယ်”

သင့်ခေါင်းကို လက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာ...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခု ရှိတယ်။”

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ သင့်ကိုယ်သင် အပြစ်ဖို့မိကြောင်း၊ ရသေ့စိတ်ဖြေတလွဲပြော မိကြောင်းနဲ့ ညည်းတွားမိကြောင်း တွေ့ရှိရတဲ့အခါတိုင်းမှာ၊ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးလည်ချောင်းဝကို သင့်လက်နဲ့ ခလုတ်နှိပ် လို့ ပိတ်မိနေပြီလို့ သိလိုက်ပါ။ ဒါတွေက အဖျက် သဘော အလေ့အထတွေပဲ။

၂။ “ဒီအခြေအနေတွေ တစ်ခုချင်းကို ငါဘယ်လို ဖန်တီးရ မလဲ။” လို့ သင့်ကိုယ်သင် မေးကြည့်ပါ။ “ဒီလို ဖန်တီးရာ မှာ ငါ့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းက ဘာလဲ။” ဒီလေ့ကျင့်ခန်းက သင့်ဘဝကို မပြတ်တွက်ဆနိုင်ပြီး သင့်အတွက် အလုပ်ဖြစ် မယ်၊ မဖြစ်မယ် မဟာဗျူဟာတွေကို သိရှိလာနိုင်လိမ့် မယ်။

ဓနပိုင်တဲ့ # (၂)

အသက်သာတွေက ငွေကြေးကစားပွဲကိုအနိုင်ရအောင် ကစားကြတယ်။

သင်အသက်သာတွေက ငွေကြေးကစားပွဲကို ပရုံးရရုံသာ ကစားတတ်ကြတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက ငွေကြေးကစားပွဲကို တိုက်စစ်ထက် ခံစစ်မှာသာ ကစားလိုကြတယ်။ ခံစစ်မှာပဲ အတိအကျ ကစားနေရင်း ကစားပွဲမှ သင်အောင်မြင်နိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေ ဘာရှိမှာလဲ။ အနည်းအကျဉ်းဆက် ဒါမှမဟုတ်လုံးဝမရှိတာကို လူများစုက သဘောတူကြပါတယ်။

လူများစုငွေကြေးကစားပွဲပြိုင်ရာမှာ မူလစိုးရိမ်ချက်က ငွေကြေးအလျှံပယ်ကြွယ်ဝဖို့ ဖန်တီးရမယ့်အစား လုံခြုံစိတ်ချရရေးနဲ့ ရှင်သန်ဘက်ရစ်ရေးကိုပဲ အဓိကစိုးရိမ်ကြတယ်။ ကဲ ဒီတော့ သင်ပန်းတိုင်ကဘာ ဘာများလဲ၊ သင့်ဦးတည်ချက်၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေက ဘာများလဲ။

အမှန်တကယ် လူချမ်းသာတွေရဲ့ ပန်းတိုင်ကတော့ ထုနဲ့ထည်နဲ့ ခေတွေ အလျှံပယ်ကြွယ်ဝရေးပါပဲ။ ပိုက်ဆံနည်းနည်းရှိဖို့မဟုတ်ဘဲ။ အခြောက်အမြား ကြွယ်ဝချမ်းသာရေးဖြစ်တယ်။ လူလတ်တန်းစားတွေက ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းမှာ သူတို့ရဲ့ အကျော်ကြားဆုံး ဆောင်ပုဒ်အဖြစ် “သက်သောင့်သက်သာရှိရေး” ကို ကြွေးကြော်ကြတယ်။ “သက်သောင့်သက်သာရှိရေး” နဲ့ “ချမ်းသာရေး” ရဲ့ ကြားကကွာဟချက်က ဧရာမကြီးမားလှပါတယ်။ လူလတ်တန်းစားတွေကြောက်ရွံ့ကြတာက အကြောက်ရဲ့ ဈေးနှုန်းတွေဖြစ်ကြတယ်။ ဒီဈေးနှုန်းတွေရဲ့ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်နေရရင် သက်သောင့်သက်သာ ဘယ်ဖြစ်တော့မှာလဲ။ စားသောက်စားနပ်ရိက္ခာ မိနူးပါ ဈေးနှုန်းကို တွက်ချက်ပြီး လူလတ်တန်းစားတွေလို သက်သာတာ ရွေးစားနေရင်၊ လူချမ်းသာတွေရဲ့ စားသောက်မှုအလေ့အကျင့်ဘယ်ဟုတ်တော့မှာလဲ။

အနည်းဆုံး

တကယ်လို့ သင့်ပန်းတိုင်က သက်သောင့်သက်သာဖြစ်ရေးဆိုရင် သင်ဘယ်တော့ ချမ်းသာနိုင်ခွင့်ပေါ်မှာ ပေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သင့် ပန်းတိုင်က ချမ်းသာဖို့ဆိုရင်တော့ အားကောင်းတဲ့ သက်သက် သာသာရှိရေးကို သင် အဆုံးသတ်ဖို့ အခွင့်တွေပေါ်လာမှာပဲ။

“တကယ်လို့ သင်ကြယ်တွေကို ချိန်ပြီးပစ်ရင် အနည်းဆုံး လမင်း ကိုတော့ မှန်မှာပဲ။” သင်တန်းတွေမှာ သင်ခဲ့ရတယ်။ သင်ချမ်းသာချင်ရင် သင့်ရဲ့ ပန်းတိုင်က ချမ်းသာဖို့ပဲပေါ့။ သက်သက်သာသာရှိရုံလောက်နဲ့ ဘယ်လောက်မှာလဲ။ ချမ်းသာဖို့က အကန့်အသတ်မရှိ ချမ်းသာရေးကို ဆိုလိုတယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာက...
“ငါ့ရဲ့ ပန်းတိုင်က ငွေတစ်သန်းထက် ပိုရှိရေးပဲ။”
သင့်ခေါင်းကို လက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာက...
“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ အလတ်တန်းမျှ ဆင်းရဲဖို့မဟုတ်ဘဲ အလျှံပယ်ကြွယ်ဝမှု ကို ဖန်တီးမယ့် သင့်ရဲ့ ငွေကြေး ဦးတည်ချက် ၂ ရပ်ကို ချရေးပါ။ (က) နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ၊ (ခ) အသားတင် အမြတ်၊ ပန်းတိုင်တွေကို အချိန်ဘောင်ခတ်ပြီး ချရေးပါ။
- ၂။ စားသောက်ဆိုင်မှာ ဈေးနှုန်းကို မမေး၊ မိနူးကိုတောင်း

မကြည့်ဘဲ ငွေရဲ့ မျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဇိမ်ကျကျ
ဝင်စားပါ။

နေ့စဉ်တွဲ # (၃)

ချမ်းသာတွေက ချမ်းသာဖို့ကို "ဇောက်ချ" လုပ်တယ်။

သင်ခန်းစာတွေက ချမ်းသာချင်ပုံပုံ

လူအများစုကို ချမ်းသာချင်သလားမေးရင်၊ ဟာ ချမ်းသာချင်တာ
ပေါ့လို့ ပြောကြမယ်။ အမှန်တရားအရ ပြောရရင် လူများစုက တကယ်
ချမ်းသာချင်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သူတို့ရဲ့ မသိ
ခံတ်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ အဆိုးမြင်နေဖိုင်တွဲတွေ တစ်ပုံကြီးက ချမ်းသာ
အောင် လုပ်ယူတာဟာ တစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းနေတယ်လို့ ပြောနေလို့
ဖြစ်ပါတယ်။

မိလုံနာဦးနှောက် နှီးနှောပွဲမှာ လူတွေကို ကျွန်တော်တို့ မေးလေ့
ရှိတာက "ချမ်းသာခြင်း၊ ချမ်းသာအောင်လုပ်ယူခြင်းရဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အဆိုး
မြင်သဘောတွေက ဘာတွေလဲ" ဆိုတာပါပဲ။ အကြောင်းအချက်တွေ
ချွေးခုံပြကြတာပေါ့။ ချမ်းသာလာရင် အစိုးရဆီ အခွန်ဆောင်ရမှာတွေ
ဘစ်ဝက်လောက်ဖြစ်လာမယ်။ ချမ်းသာချင်လို့ အလုပ်တွေ တအားလုပ်
ခင်းက ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းလာမယ်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာမှန်းသိရင် ကိုယ့်
ဘဝလေးတွေ ပြန်ပေးဆွဲခံရဦးမယ် စသဖြင့် အဆိုးမြင်တွေကများပါ။

ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ နေ့စဉ်တွေမှာ ချမ်းသာခြင်းက
ဘာကြောင့် ချိုးကျူးအားကျဖွယ်ကောင်းရသလဲဆိုတာ ပါဝင်နေသလို
ချမ်းသာခြင်းက ဘာကြောင့် ချိုးကျူးအားကျဖွယ်မကောင်းရသလဲဆိုတဲ့
ဆန့်ကျင်ဖီလာကျတဲ့ သတင်းစကားနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ယုံကြည်မှုတွေလည်း

ရောထွေးနေတဲ့သဘောပါပဲ။

ဒီလိုရောထွေးနေတဲ့ သတင်းလွှာတွေက အပြစ်ကင်းတယ်ထင်ရပေမယ့် လက်တွေ့ ဒီဋ္ဌအရမှာတော့ လူများစု မချမ်းသာခြင်းရဲ့ အဓိက အကြောင်းရင်းဖြစ်နေတယ်။

စကြဝဠာလောကကြီးက သင့်စိတ်ထဲတောင့်တသမျှ ‘ဟုတ်ကဲ့’ လို့ လိုက်ပြီး ထောက်ပံ့နေတာပါပဲ။ သင်ချမ်းသာချင်ပြောတော့၊ လောကကြီးက ချမ်းသာမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေ ချပေးတယ်။ “ချမ်းသာတဲ့လူတွေက လောဘကြီးတယ်” လို့ သင်ကပြောလာပြန်တော့ ငွေတွေသိပ်များများ မရအောင် လောကကြီးက လုပ်ပေးပြန်တယ်။ “ပိုက်ဆံတွေ အများကြီး ရှိလာပြန်တော့ ပျော်စရာအကောင်းသားပဲ” လို့ သင်လေသံပြောင်းလာပြန်တော့ လောကကြီး ခဏတဖြုတ်ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားပေမယ့် ပိုက်ဆံတွေ ပိုဝင်လာစေမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေ ပေးပါသေးတယ်။ “ပိုက်ဆံက အရေးမပါဘူး” လို့ သင်ပစ်ပစ်ခါခါ ပြောလာတော့ လောကကြီးက ရှုံ့ချိနှပ်ချိနိုင်တဲ့ သင့်ကို နောက်ဆုံး စိတ်တိုတိုနဲ့ ထအော်ပါလေတော့တယ်။ “မင်းစိတ်ထဲဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲ ပြတ်သားရမှာပေါ့။ ဘာလိုချင်တာလဲ လုပ်ပေးမယ်”

လူချမ်းသာတွေမှာတော့ သူတို့ ဓနကို လိုချင်ကြောင်း လုံးဝ ပြတ်ပြတ်သားသား ရှိထားကြတယ်။ ဒီဓနကို ဖန်တီးဖို့ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဇောက်ချနစ်ပြီး လုပ်ကြတယ်။ ဒီကိစ္စတရားဝင် စိတ်ဓာတ်ကောင်းကောင်း ကိုယ်ကျင့်တရား ပြည့်ဝနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဓနရဖို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့လုပ်မှာပဲ။ လူချမ်းသာတွေက စကြဝဠာလောကဆီကို ဆန့်ကျင်ဖီလာတွေ ရောထွေးနေတဲ့ သတင်းလွှာတွေမပို့ဘူး။ ဆင်းရဲသားတွေကပဲ ဒီလိုရောနေတဲ့ သတင်းလွှာတွေ ပို့ကြတယ်။

မနုဿိယ

လူများစုသူတို့လိုချင်တာ မရကြတဲ့ နံပါတ်တစ်အကြောင်းရင်း
ကတော့ သူတို့ လိုချင်တာ ဘာမှန်းမသိကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေလောကကြီးဆီပို့တဲ့ သတင်းလွှာက ရှုပ်ထွေးနေ
တယ်။ သူတို့က အခြားသူတွေကိုလည်း ရှုပ်ထွေးတဲ့ သတင်းလွှာတွေ
ပို့တတ်သေးတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုရှုပ်ထွေးမှုတွေ ဖြစ်နေရတာလဲ။
ဘာကြောင့်ဆို သူတို့ကိုယ်တိုင်ဆီ ပြန်ပို့တဲ့ သတင်းလွှာတွေကိုက
ရှုပ်ထွေးနေခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရည်ရွယ်ချက်ရဲ့ စွမ်းအားအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီး
ပြီ။ သင်အမြဲတမ်းလိုချင်တာရတယ်ဆိုရာမှာ သိစိတ်အရ လိုချင်တာရ
တာ မဟုတ်ဘဲ “မသိစိတ်အရ သင်လိုချင်နေတာ” ကိုသာရတာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဒီအကြောင်းရင်းတွေ သင်ရှာတွေ့ချင်ရင်တော့ မိလုံနာဦးနှောက်
မီးနှာပွဲလာတက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ချင်ပါတယ်။ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးဆောက်လုပ်
ရေး ပုံစံကို သင်ခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပထမဦးစွာ သင်ခနကို မသိစိတ်အရ မလိုချင်တာဖြစ်နေတယ်။
ဒုတိယအနေနဲ့ ခနကို ဖန်တီးဖို့ သင်လုပ်ရမှာတွေကို သင်လုပ်ချင်စိတ်
မရှိတာပါပဲ။

‘လိုချင်မှု’ လို့ ဆိုရာမှာ လက်တွေ့အဆင့် ၃ ဆင့် ရှိတယ်။
ပထမဆင့်က “ငါချမ်းသာချင်တယ်” ပါ။ တစ်နည်းပြောရရင် “ငါ့ပေါင်
ပေါ်ကျလာမှ ငါယူမယ်” ဆိုတဲ့ သဘောပဲ။ လိုချင်တာကို သက်သက်ဖြစ်
မသိ သုံးမရပါ။ ‘လိုချင်ရုံ’ သက်သက်က ‘ရှိလာတာ’ မဟုတ်သေးတာ
ပဲ သတိပြုပါ။

‘လိုချင်မှု’ ရဲ့ ဒုတိယဆင့်က “ငါချမ်းသာဖို့ကို ရွေးလိုက်ပြီ” ဆိုတဲ့ ချမ်းသာအောင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တာပါ။

‘လိုချင်မှု’ ရဲ့ တတိယဆင့်က “ချမ်းသာဖို့ကို ငါစောက်ချလုပ်မယ်” ဆိုတဲ့ မချမ်းသာမချင်း မဖြစ်မနေ မဆုတ်မနစ် လုပ်သွားမယ့် သန္နိဋ္ဌာန်ချ မှုဖြစ်တယ်။ ငါချမ်းသာရမယ် ဒါကို အသေခံစွန့်စားလုပ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ စစ်သည်တော်စိတ်ဓာတ်မျိုးပေါ့။

“နောင် ၁၀ နှစ်ကြာရင် သင်ချမ်းသာရမယ်။ မချမ်းသာရင် သင်အသေခံမယ် လောင်းမလား” လို့ စိန်ခေါ်ရင် အများက ‘ဟင့်အင်း’ လို့ ငြင်းကြမှာပဲ။ ဒါဟာ လူချမ်းသာနဲ့ ဆင်းရဲသားကြား ခြားနားချက် ပါပဲ။

ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ဘာနဲ့လဲမလဲဆိုရင် အရာရာနဲ့ လဲနိုင်ဖို့ အသင့် ရှိနေရမယ်။ ဒီနေရာမှာ ခြွင်းချက်မရှိစေရဘူး။ ချမ်းသာဖို့အတွက် အရာအားလုံး (တစ်ခုမကျန်အားလုံး) ကို စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းအတိုင်းပါပဲ။

ဓနစည်းမျဉ်း

တကယ်လို့ သင်ဟာ အပြည့်အဝ၊ လုံးလုံးလျားလျားနဲ့ အမှန် အကန် ဓနကို ဖန်တီးရေး ဇောက်ချမသွားဘူးဆိုရင် ဘာ အခွင့်အလမ်း မှ မရနိုင်ပါ။

သင်တစ်နေ့ကို ၁၆ နာရီထိ အလုပ်လုပ်နိုင်ပါသလား။ လူချမ်းသာ တွေ လုပ်နိုင်ကြတယ်။ သင် တစ်ပတ်မှာ ၇ ရက်စလုံး အလုပ်လုပ်နိုင် သလား။ လူချမ်းသာတွေက လုပ်နိုင်ကြတယ်။ ဓနအတွက် သင့်မိသားစု

သင့် သူငယ်ချင်းတွေကို စတေးခံနိုင်ရဲ့လား။ သင်ဖန်တီးမှု ဝါသနာတွေ
- ဝှန်လွတ်နိုင်ပါ့မလား။ လူချမ်းသာတွေက စွန့်လွှတ်စတေးခံနိုင်ကြ
တယ်။

သင့်ရဲ့ အချိန်တွေ၊ စွမ်းအင်တွေကို အကုန်ဒုက္ခခံပြီး ငွေကြေး
- ရင်းအနီးတစ်ခု စတင်မြှုပ်နှံပြီး အတုံ့အပြန် ပြန်ရလိမ့်မယ်လို့ အာမ
- ခံနိုင်တာမျိုးကို လုပ်မလား။ လူချမ်းသာတွေက လုပ်တတ်ကြတယ်။
- သဘာဝကြီးက သင့်ကို ထောက်ပံ့မှာပါ။ လမ်းညွှန်ပြီး ဆန်းကြယ်တဲ့
- ဥစ္စာတွေတောင် ဖန်တီးပေးဦးမယ်။ ပထမက သင် ဇောက်ချလုပ်ရ
တယ်။

“ကြေညာချက်” သင့် နှလုံးသားပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာ

“ငါ ချမ်းသာရအောင် ဇောက်ချလုပ်မယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ ဘာကြောင့် ဓနကို ဖန်တီးရခြင်းက သင့်အတွက် အရေး
ကြီးရသည်ကို တိကျစွာ အကြောင်းရင်းစာပိုဒ်အတိုရေးချ
ပါ။

၂။ သင့်ကို ထောက်ပံ့ချင်တဲ့သူငယ်ချင်း သို့မဟုတ် မိသားစု
အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံပြီး သင်ကြီးမားတဲ့ အောင်
မြင်မှု ဖန်တီးဖို့အလို့ငှာ ဇောက်ချမှုရဲ့ တန်ခိုးပါအောင်
လုပ်ချင်တယ်လို့ ဖွင့်ပြောပါ။

သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်တင်ပြီး ထိုလူကို မျက်လုံးတည့်တည့်စိုက်ပြီးပြောပါ။ “ငါ အခု ငွေတစ်သန်းထက်ပိုရအောင် (ဘယ်နေ့နောက်ဆုံးထားပြီး) ဇောက်ချလုပ်တော့မယ်”။

စစ်ဆေးရန်။ သင်ဇောက်မချခင်က ဘယ်လို ခံစားရတယ်၊ ဇောက်ချပြီးတော့ သင်ဘယ်လိုခံစားရတယ်၊ စစ်ဆေးကြည့်ပါ။

လွတ်မြောက်သွားတယ်လို့ ခံစားမိရင် လုပ်မယ့်အရာလုပ်သာလုပ်ပါ။ တကယ်လို့ သင်ကြောက်သလို လန့်သလို ခံစားရရင်လည်း ဆက်သာလုပ်ပါ။

နေပိုင်တဲ့ # (၄)

လူချမ်းသာတွေက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် စဉ်းစားကြတယ်။
ဆင်းရဲသားတွေက သေးသေးကွေးကွေးပဲ စဉ်းစားကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နီးနှောပွဲမှာ သင်တန်းသားတစ်ယောက်ဟာ မူလက ဒေါ်လာ ၂ သိန်းခွဲရှာနိုင်ရာက ၃ နှစ်အတွင်း ဒေါ်လာ သန်း ၆၀၀ ကျော်ရှာလာနိုင်တယ်။ အကြောင်းရင်းကို သူ မေးကြည့်တော့။ သူ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောပြတယ်။ “ကျွန်တော် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် စပြီး စဉ်းစားတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာပဲ အရာရာဟာ ပြောင်းလဲသွားတော့တာပဲ” တဲ့။ ဝင်ငွေရဲ့ ဥပဒေသကို ကျွန်တော် ရည်ညွှန်းပြောပြပါရစေ။ အောက်ပါ နေ့စည်းမျဉ်းအတိုင်းပါပဲ။

နေ့စည်းမျဉ်း

ဝင်ငွေရဲ့ ဥပဒေသ၊ ဈေးကွက်ရဲ့ အလိုအရ သင်ပေးအပ်တဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ တိုက်ရိုက်အချိုးကျစွာပဲ၊ သင့်ကို ပေးချေကြပါလိမ့်မယ်။

သော့ချက်စာလုံးက “တန်ဖိုး” ပါပဲ။ ဈေးကွက်ထဲမှာ သင့်တန်ဖိုး
 ကဏ္ဍလေးရပ်အရ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားတယ်။ “ရောင်းလိုအား”၊ “ဝယ်
 အား”၊ “အရေအတွက်”၊ “အရည်အချင်း” တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူ
 နည်းစုအတွက် အကြီးမားဆုံး စိန်ခေါ်ချက်ကတော့ “အရေအတွက်” ပဲ
 ခြေမီပါတော့တယ်။ သင် ဈေးကွက်ထဲကို ဘယ်လောက် တန်ဖိုးများများ
 သေသလဲဆိုတာကို ဆိုလိုပါတယ်။ တခြားနည်းပြောရရင် လူဘယ်
 ဆောက်များများထိအောင် ဝန်ဆောင်ပေးသလဲ အကျိုးသက်ရောက်စေ
 သလဲလို့ ဆိုလိုပါတယ်။

နက်ဝပ်ဈေးကွက်လုပ်ငန်းအကြောင်း စဉ်းစားကြည့်ပါ။ လူ ၁၀
 ဆောက်လောက်နဲ့ လုပ်တာထက်၊ လူ ၁ သောင်းကျော်လောက်နဲ့
 လုပ်တာမှာ၊ ဝင်ငွေချင်း ဘယ်လောက်ခြားနားသွားသလဲ။ စဉ်းစားကြည့်
 ပြန်ပါတယ်။ သင် ကြီးကြီးမားမား ကစားလိုသလား။ သေးသေးကွေး
 ကွေးပဲ ကစားလိုသလား၊ ဒါ သင့်ရဲ့ ရွေးချယ်ချက်ပဲ။

လူများစုက ခပ်သေးသေးပဲ ကစားချင်ကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ။
 သမ္မတ ကြောက်လို့ပါပဲ။ ကျဆုံးခြင်းနဲ့ သေသွားရမှာ ကြောက်သလို
 အောင်မြင်ခြင်းကို ပိုလို့တောင် ကြောက်နေတတ်ကြတယ်။ ဒုတိယ
 အချက်က ခပ်သေးသေးပဲ ကစားခြင်းက၊ သေးသေးဖွဲဖွဲပဲ ခံစားချင်လို့
 ခြေမီပါတယ်။ မထိုက်တန်ဘူး။ သူတို့က လုံလောက်အောင် မကောင်း
 သေးဘူး။ လူတွေရဲ့ ဘဝကို ခြားနားအောင် လုပ်ဖို့ရာ သူတို့က အရေး
 မပါဘူးလို့ ခံစားနေရတာပါ။

တကယ်တော့ သင့်ဘဝက သင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း
 သမ္မတ အခြားသူတွေကို သင်က ဘယ်လိုအကျိုးပြုနေကြောင်းပါ
 ပါဝင်နေတယ်။ သင်ချမ်းသာချင်ပြီဆိုရင်တော့ သင့်အကြောင်းလောက်
 မှာ မကတော့ပါဘူး။ တခြားလူတွေရဲ့ ဘဝတွေ အပေါ်မှာ သင်က

ဘယ်လို တန်ဖိုးတွေ ပေါင်းဖြည့်ပေးသလဲပါ ပါနေပါတယ်။

ကြီးမြတ်တဲ့ တီထွင်သူ ဒဿနဆရာကြီး “ဘတ်မင်းစတားဖူးလား” က ပြောခဲ့တယ်။

“ကျွန်တော်တို့ဘဝရဲ့ ရည်စူးချက်က ဒီမျိုးဆက်နဲ့ နောက်မျိုးဆက်တွေရဲ့ လူတွေအပေါ် တန်ဖိုးတွေ ပေါင်းဖြည့်ပေးခြင်းပါပဲ။”

သင့်ထံ ဒီလောကဆီက ပေးအပ်လိုက်တဲ့ သဘာဝပါရမီတွေက သင် တစ်ယောက်တည်းအတွက် မဟုတ်ဘဲ ဒီပါရမီတွေကို တခြားသူတွေနဲ့ ဝေမျှသုံးစွဲဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သဘာပက လက်ဆောင်မွန်ကို လူများစွာအတွက် တန်ဖိုးရှိအောင် လုပ်နိုင်ရေးက ကျွန်တော်တို့ဘဝရဲ့ မစ်ရှင်တာဝန်ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

တခြားလူတွေရဲ့ ပြဿနာတွေ ကူညီဖြေရှင်းပေးတာက ယနေ့ခေတ်သစ်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပြဿနာဖြေရှင်းပေးရာမှာ ဖြစ်နိုင်သမျှ လူများများကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရမယ်ဆိုရင် ပိုမကောင်းပေဘူးလား။ ဒီလို သင် ကူညီပေးနိုင်တဲ့ လူတွေ ထောင်ဂဏန်း သန်းနဲ့ချီရှိလာပြီဆိုရင် သင်ပိုချမ်းသာလာမှာပဲ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ပိုင်းအရ ခံစားမှုအရ၊ စိတ်ဓာတ်နဲ့ စာရိတ္တရေးအရနဲ့ အတိအကျအားဖြင့် ငွေကြေးအရပါ ချမ်းသာလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အံ့ချီးဖွယ်စာအုပ် "A Return to love" ရဲ့ စာရေးသူ “မာရီယမ် ဝီလျံဆင်” က အောက်ပါ မှတ်သားဖွယ်ရာတွေ ရေးခဲ့တယ်။

“သင်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကလေးဖြစ်တယ်။ သင် အသေးအဖွဲ့တွေ ကစားနေစဉ်မှာ လောကကြီးအတွက် ဘာမှ အမှုမထမ်းနိုင်ဘူး။ ဒီလိုဘာမှ ထွန်းလင်းမပြနိုင်တဲ့အတွက် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေ မလုံမခြုံခံစားကြရတယ်။ ကလေးသူငယ်တွေ လုပ်သလိုပဲ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ထွန်းတောက်ဖို့ မွေးလာတာပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အတွင်းက ဘုရားသခင်ရဲ့ အောင်ပွဲကို ထုတ်ပြန်
ကြေညာဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ မွေးလာရတာ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့
ကိုယ်ပိုင်အလင်းကို ကိုယ်ဘာသာထွန်းလင်းခွင့်ပေးရင်၊ မသိစိတ်
အရ အခြားသူတွေကိုလည်း အလားတူ လုပ်ခွင့်ပြုမိမှာပဲ ဖြစ်
တယ်။”

ဒီကမ္ဘာက အသေးအဖွဲကစားမယ့် လူတွေပိုလိုမလိုအပ်ဘူး။
အပ်ချက်တွေရပ်ပြီးစ ခေါင်းဆောင်ဖို့ပါပဲ။ အဆုံးမှာ သေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့
စားပြီးလုပ်တတ်သူဟာ ကျိုးပဲ့ပြီး မပြည့်မဝဖြစ်မှာပဲ။ ကြီးကြီးမားမား
စားပြီး လုပ်တတ်လာရင် ငွေကြေးနဲ့ တခြားအဓိပ္ပာယ်တွေ ပြည့်ဝ
လာမယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရ

တာက...

“ငါ ကြီးကြီးမားမားစဉ်းစားမယ်။ လူတွေထောင်နဲ့ ထောင်နဲ့
ချီပြီး ငါ ကူညီဖို့ကို ရွေးမယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ် လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလုံနာဦးနောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလုံနာဦးနောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ သင့်ရဲ့ “သဘာဝပါရမီတွေ” က ဘာတွေလဲလို့ သင်ယုံ
ကြည်နေတာတွေကို ချရေးပါ။ သင်က သဘာဝအရ
ဘယ်နေရာတွေမှာ အမြဲတမ်းကောင်းနေကြောင်းလည်း
ချရေးပါ။ သင့်ဘဝထဲ အထူးသဖြင့် သင့်လုပ်ငန်း ဘဝထဲ
မှာ ဒီသဘာဝကပေးတဲ့ လက်ဆောင်မွန်တွေကို ဘယ်နေ

၂။ ရာ တွေမှာ ဘယ်လိုပိုသုံးတယ်ဆိုတာတွေပါ ချရေးပါ။
 သင့်လက်ရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွင်းမှာ သင်နဲ့ ပတ်
 သက်တဲ့လူတွေ အရေအတွက်ရဲ့ ၁၀ ဆထိ သင့် ပြဿနာ
 တွေ ဘယ်လိုဖြေရှင်းပေးနိုင်ကြောင်းကို လူအုပ်စု တစ်စုနဲ့
 ဦးနှောက်ထန်မျှ ဆွေးနွေးပါ။ ပြီးချရေးပါ။ ခြားနားချက်
 မဟာဗျူဟာပေါင်း အနည်းဆုံး ၃ ခုတော့ ပေါ်ထွက်
 လာအောင် ဆွေးနွေးပါ။

“အရှိန်လီဗာ” တင်ရေးကိုလည်း စဉ်းစားတွေးတောကြည့်ပါလေ။

မနုပိုင်တဲ့ # (၅)

**လူချမ်းသာတွေက အခွင့်အလမ်းများအပေါ်အာရုံစိုက်ကြတယ်။
 ဆင်းရဲသားတွေက အတားအဆီးများအပေါ်အာရုံစိုက်ကြတယ်။**

လူချမ်းသာတွေက အခွင့်အလမ်းတွေကို မြင်တယ်။ ဆင်းရဲသား
 တွေက အတားအဆီးတွေကိုပဲ မြင်တတ်ကြတယ်။ လူချမ်းသာတွေက
 တိုးတက်လာနိုင်မယ့် အစွမ်းအစတွေ မြင်နေစဉ် ဆင်းရဲသားတွေကတော့
 ဆုံးရှုံးနိုင်မယ့် အစွမ်းအစတွေကိုပဲ မြင်နိုင်နေတော့တယ်။ လူချမ်းသာ
 တွေက ဆုလာဘ်ကို အာရုံစိုက်နေစဉ် ဆင်းရဲသားတွေကတော့ အရဲစွန့်
 ဒုက္ခခံရမှာတွေပဲ အာရုံစိုက်နေမိတော့တယ်။

“ဖန်ခွက်ထဲရေတစ်ဝက်ဟာနေတာလား၊ ရေတစ်ဝက်ပြည့်နေတာ
 လား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေရသလိုပါပဲ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘက်စုံအမြင်နဲ့
 ကြည့်တတ်တဲ့ သင့်ရဲ့ အလေ့အထနဲ့ဆိုင်ပါတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေက
 ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို အခြေခံပြီး ရွေးချယ်တတ်မယ်။

သူတို့နဲ့စာရင် လူလတ်တန်းစားတွေက ပိုပြီးမသိမသာ အကောင်း

မြင်တတ်ကြသေးတယ်။ “ဒါက အလုပ်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် အသေအချာ မျှော်လင့်တယ်” လို့ ပြောဖော်ရသေးတယ်။

လူချမ်းသာတို့က သူတို့ဘဝထဲက ရလဒ်တွေအပေါ် တာဝန်ယူ တတ်ကြတယ်။ သူတို့က အောင်မြင်ဖို့ မျှော်လင့်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အရည်အချင်းကို သူတို့ ယုံကြည်ချက်ရှိကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေကိုလည်း ယုံကြည်ချက်ရှိကြတယ်။ ပိုဆိုးရာက အဆိုးဆုံး အဆိုးဆုံး ရောက်သွားစေဦးတော့ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ ငွေတွေပြန်ရအောင် လုပ်နိုင် သေးတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေကတော့ သူတို့လုပ်တာတွေ အလုပ်မဖြစ်ပါဘူး၊ အလုပ်မဖြစ်တော့ ဆိုက်မှာပဲလို့ ယုံကြည်နေကြတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့် ဆိုတော့ အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေ ဘယ်ချောင်ထဲက ထွက်လာ သလဲလို့ အဆက်မပြတ် အာရုံစိုက်နေတာကြောင့် အရဲစွန့်ပြီး ဒုက္ခခံ သွယ်ရမှာကို ကြောက်နေကြလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုက္ခမခံရင် ဆုလာဘ်မရ တဲ့။

ချမ်းသာတဲ့သူတွေက ပညာပြည့်ဝတဲ့ အရဲစွန့်လုပ်မှုရှိကြတယ်။ အလုပ်လုပ်တာက ဘာပဲလုပ်လုပ် သုတေသနပြုပြီးလုပ်တယ်။ လုံ့လဝီရိယ ရှိကောင်းကောင်းနဲ့ လုပ်တယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ပိုင်ပိုင်ချလုပ်တယ်။ အတိကျတဲ့ သတင်းအချက်တွေပေါ် အခြေခံကြတယ်။

လူချမ်းသာတွေ အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကံကြမ္မာကို ထည့်တွက် မတွက်ဘူး။ ကိုယ့်လုပ်ရပ်ရဲ့ ထိုက်တန်မှုကို သိတယ်။ သင့်ရဲ့ လမ်းမှာ သင်တို့လုပ်ရပ်ကသာ အဓိကကျပါတယ်။ ငွေကြေးအရ အောင်မြင်ဖို့ ကိုယ်တိုင် သင် တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမယ်။ တစ်ခုခုတော့ ဝယ်ရမှာပဲ။ တစ်ခုခု တော့ စလုပ်ရမှာပဲ။ အဲဒီလို သင်လုပ်တဲ့အခါ ကံတရားဖြစ်ဖြစ်၊ ကံကြမ္မာရဲ့ ပိုမြင့်မားတဲ့ စွမ်းအားဖြစ်ဖြစ်၊ သင့်ကို ထောက်ပံ့ပေးနေမယ်။

အဲဒီလိုပေးရာမှာ ပဉ္စလှည့်နည်းတွေနဲ့ သင့်ကို သတ္တိရှိလာအောင်
ဇောက်ချမှုပိုကောင်းလာစေအောင် လုပ်ပေးလိမ့်မယ်။

လူချမ်းသာတွေက အတားအဆီးတွေကို အာရုံစိုက်မထားဘူးဆို
ပေမယ့် ကြုံလာမယ့် ပြဿနာတွေကို ဂရုမစိုက်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။
လောလောဆယ် တက်လာတဲ့ ပြဿနာတွေကိုတော့ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်း
တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သင့် ပန်းတိုင်ကို မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်ရင်း သင့်ရဲ့
ပစ်မှတ်ကိုပဲ ရှေ့ရှုသွားနေရမှာပဲ။ သင့်အချိန်တွေ စွမ်းအင်တွေ အကုန်
လုံး၊ သင်လိုချင်တာ ဖန်တီးဖို့ အထဲမှာ ထည့်သုံးသွားတယ်။ အတား
အဆီးတွေ မြင့်တက်လာရင်တော့ ဒါတွေကို ကိုင်တွယ်လိုက်ပြီး
သင့်အမြင်ကို ပြန်အာရုံစူးစိုက်လိုက်မှာပဲဖြစ်တယ်။ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်း
နေရင်းနဲ့ သင့်ဘဝတစ်ခုလုံး အချိန်ကုန်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ သင့်ဘဝ
တစ်လျှောက်လုံး မီးသတ်ရတာနဲ့ချည်းပြီးနေရမှာလား။ သင့်အချိန်တွေ
စွမ်းအားတွေကို အတွေးနဲ့လုပ်ရပ်တွေမှာ သုံးရမယ်။ ရှေ့ကို မှန်မှန်
ရွှေ့ရင် သင့် ပန်းတိုင်ဆီပဲ ဦးတည်နေရမှာပါ။

စကြဝဠာထဲမှာ မျဉ်းဖြောင့်ရယ်လို့ လုံးဝမရှိတာကို သင် သိပါရဲ့
လား။ ဘဝလမ်းကြောင်းကလည်း မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်းလုံးဝလှည့်လည်
သွားရိုး ထုံးစံမရှိပါ။ မြစ်ကြောင်းပုံစံ ကွေ့ကောက်နေတာပါ။ ရှေ့
အနာဂတ်ကို ကြိုမြင်တယ်ဆိုရာမှာ ရှေ့တည့်တည့်က မြစ်ကွေ့တစ်ခု
ကိုပဲ မြင်တဲ့သဘောပဲ။ နောက် ဒုတိယ အကွေ့ကျရင် ရှေ့အနာဂတ်ကို
ပိုပြီးမြင်ရမယ့် သဘောရှိတယ်။

ဒီတော့ “အသင့်ပြင်၊ ပစ်၊ ချိန်” ဖို့ စည်းမျဉ်းကို ကျွန်တော်တို့
မှတ်သားရမယ်။ ဆိုလိုတာ၊ ရှေ့ကို အချိန်တာတိုနိုင်သမျှ တိုတိုပဲ
အကောင်းဆုံးထားပြီး အသင့်ပြင်ဆင်လုပ်ရပ်ကိုစလုပ်၊ လမ်း တစ်
လျှောက် မှန်အောင် ပြင်နေရမှာပါ။

ကျွန်တော် ဦးနှောက်ကတော့ “အခွင့်အလမ်း၊ အခွင့်အလမ်း၊ အခွင့်အလမ်း” ရယ်လို့ အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံတီးနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်မှာရှိတဲ့ ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုက “လှုပ်ရှားမှုက အမြဲတမ်း လှုပ်မရှားနေခြင်းကို အလဲထိုးတတ်တယ်။” ဆိုတာပါ။ လူချမ်းသာက သုပ်ရပ်စလုပ်တတ်မြဲပါ။ ကစားပွဲကို စလုပ်တာနဲ့ လက်ရှိမှာ အသိဉာဏ် အမြော်အမြင်ပါတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ လုပ်နိုင်လာမယ်။ နောက် ပြင်ဆင် နဲ့တွေ့နဲ့ လမ်းတစ်လျှောက် ရွက်ကိုချိန်ညှိသွားရမယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက ဘယ်လုပ်ရပ်မှ စတင်လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အမြဲတမ်း သူတို့ရှုံးနေကြရတာပါပဲ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်ဖိထားပြီး ပြောရမှာ

၁...

“ငါ အတားအဆီးတွေကို ကျော်ပြီး အခွင့်အလမ်းတွေပေါ် အာရုံစိုက်ထားတယ်။ ငါ အသင့်ပြင်ပြီ။ ပစ်ပြီ။ ချိန်ပြီ။

ငါ့ခေါင်းပေါ် လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ ကစားပွဲထဲဝင်ပါ။ သင်စလုပ်ချင်တဲ့ စီမံချက် (သို့) အခြေအနေ တစ်ခုကို စဉ်းစားပါ။ သင်စောင့်ဆိုင်းနေရမယ့် ကိစ္စမှန်သမျှ မေ့ပစ်ပါ။ အခုပဲ စလုပ်လို့ ရသမျှကိစ္စနဲ့ စလုပ်လို့ရမယ့်နေရာက စလုပ်ပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင် အလုပ်လုပ်နေစဉ် အခြားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တွဲလုပ်ပါ။
- ၂။ အကောင်းမြင်ဝါဒကို လေ့ကျင့်ပါ။ ယနေ့ တစ်ယောက်

ယောက်က 'ပြဿနာ'၊ 'အတားအဆီး'လို့ ပြောနေတဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို 'အခွင့်အလမ်း' ဖြစ်အောင် ဘောင်ပြန် ခတ်ပါ။

- ၃။ သင့်မှာမရှိတာကို မဟုတ်ဘဲ သင့်မှာရှိသမျှအပေါ်မှာသာ အာရုံစူးစိုက်ထားပါ။ သင့်ဘဝမှာ သင် ကျေးဇူးတင်နေရမယ့် ကိစ္စ ၁၀ ခုကို စာရင်းလုပ်ထားပါ။ ထိုစာရင်းကို ကျယ်ကျယ်ရွတ်ဖတ်ပါ။ ထို့နောက် ယင်းကို နောက်ရက် ၃၀ ထိအောင် မနက်တိုင်း ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။ သင်ရထားတာကိုမှ အသိအမှတ်မပြုရင် နောက်ထပ်ဘာမှ ရတော့မှာ မဟုတ်။ နောက်ထပ်လည်း လိုဦးမှာ မဟုတ်ပါ။

*

မနုဉ်တွဲ # (၆)

လှချမ်းသာတွေက အောင်မြင်ပြီးချမ်းသာကြတဲ့သူတွေကို ချီးကျူးအားကျကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ အောင်မြင်ပြီးချမ်းသာတဲ့သူတွေကို ခါးသီးခံပြင်းဒေါသဖြစ်တတ်တယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက တခြားသူတွေရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေအပေါ် ခါးသီးခံပြင်းဒေါသတွေ၊ မနာလိုဝန်တို့မှုတွေ၊ မလိုတမာစိတ်ထားတွေ နဲ့ ကြည့်တတ်ကြတယ်။ ဒီလူတွေ သိပ်ကံကောင်းနေကြပါလားလို့ ဆိုပြီး စိတ်ထဲ ကျိန်ဆဲနေတတ်ကြတယ်။

ချမ်းသာတဲ့သူတွေဟာ ပုံသဏ္ဍာန်အရ၊ သွင်ပြင်လက္ခဏာအရ၊ ဘယ်နည်းလမ်းနဲ့မဆို ဆိုးဝါးလှတယ်လို့ သူတို့က မြင်ရင် တစ်ချိန်တည်းမှာ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ကောင်းတဲ့သူ ဖြစ်ချင်နေရင် သူတို့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မချမ်းသာနိုင်တော့ဘူး။ ချမ်းသာတာကို အထင်သေး ရွံရှာစက်ဆုတ်နေမှတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ချမ်းသာဖို့က ဘယ်ဖြစ်နိုင်

ဘော့မှာလဲ။

“အော်ဖရာဝင်းဖရေး” က ရုပ်ရှင်မင်းသမီးချော “ဟော်လီဘယ်ရီ” အင်တာဗျူးစဉ်က “ဟော်လီ” တစ်ယောက် အကြီးမားဆုံးရုပ်ရှင်ကား သရုပ်ဆောင်ခစာချုပ်အဖြစ် ဒေါ်လာ သန်း ၂၀ ဖိုး ချုပ်လိုက်ရတယ် ပြောတယ်။ ဒီသတင်းက ကျွန်တော့်ရင်ကို လာထိတယ်။

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမကောင်းမြင် အတွေးတစ်ခု ဝင်လာတာ သတိထားမိတယ်။ ဒေါ်လာသန်း ၂၀ တည်းရတာ နည်းတာပေါ့။ မင်းလို နာမည်ကြီးလာတဲ့ အော်စကာဆုရှင် မင်းသမီးဆိုရင် သန်း ၃၀ တောင် သေငွေသေးတယ် ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး တွေးမိတာပါ။

ပိုက်ဆံပိုလိုချင်တဲ့ ကိစ္စက ‘ဟော်လီ’ရဲ့ ပြဿနာမဟုတ်ဘဲ ဘွန်ဘော့ ပြဿနာဖြစ်နေရတာပါ။ တကယ်တော့ ကိုယ်နဲ့ဘာမှဆိုင်တာ မဟုတ်ဘဲ။

ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်တာလည်းမဟုတ်၊ ကိုယ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိတာ မလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီလိုအတွေးမျိုး ဝင်လာတာ မကောင်းမြင်စိတ်ထား သူများပိုက်ဆံကို ဝင်တပ်မက်မိခြင်းဟာ မနာလိုမှုကို အရင်းခံတာ ပဲ။

ထင်ရှားတဲ့ စာအုပ် "The One Minute Millionaire" မှာ ဘွန်ဘော့ရဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်းတွေဖြစ်တဲ့ စာရေးဆရာ “မာခ်ဗစ်တာ ဝန်” နဲ့ “ရော်ဘတ်အလန်” တို့က “ရပ်ဆဲအိပ်ချမ်ကွန်ဝဲ” ရဲ့ လွန် နှစ်တစ်ရာလောက်က ရေးခဲ့တဲ့ "Acres of Diamonds" စာအုပ် ရေးသားချက်တွေကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ကိုးကားထည့်ထား ပါ။

“ချမ်းသာတဲ့လူဟာ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း သင် တွေ့ရတဲ့ အမြင်ဖြောင့် အတည်ကြည်ဆုံးလူဖြစ်ဖွယ်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူငယ်

တချို့က ပြောလိမ့်မယ်”။ “ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတော့ လူတစ်ယောက် ပိုက်ဆံချမ်းသာလာရင် သိပ်ပြီး သစ္စာမဲ့တဲ့၊ သိပ်ဂုဏ်ပျက်တဲ့၊ သိပ်အထင်သေးစရာလူတစ်ယောက် ဖြစ်လာတာပဲ တွေ့ရတယ်” ဒီလိုပြောတဲ့ သူငယ်ချင်းရေး...။ မင်းမှာ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ အကြောင်းရင်းက ဒါကြောင့်ပဲဖြစ်တယ်။ သင့်ရဲ့ ယုံကြည်ချက် အခြေခံက လုံးလုံးလျားလျား မှားနေပြီ။ ကဲ... ရှင်းရှင်းပဲ ပြောပါရစေ။ အမေရိကန်မှာ လူ ၁၀၀ အနက် ၉၈ ယောက်လောက်အထိ လူချမ်းသာများက ရိုးဖြောင့်ကြပါတယ်။ ဒီလို ရိုးဖြောင့်ရတာ ချမ်းသာလို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့်ပဲ သူတို့က ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် ယုံကြည်စိတ်ချရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ သူတို့က ကြီးမားတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွေ ခုတ်မောင်းနိုင်ပြီး လူမြောက်မြားစွာကိုပါ သူတို့နဲ့ အတူတွဲလုပ်ဖို့ အလုပ်တွေ ပေးထားနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေကြေးက စွမ်းအားတန်ခိုးပါ။ ဒီငွေကြေးရှိလာအောင် သင့်မှာ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ရှိသင့်ပါတယ်။ ပိုက်ဆံမရှိစဉ်က ထက်စာရင် ပိုက်ဆံရှိလာမှ ပိုကောင်းတာတွေ လုပ်နိုင်လာလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ငွေနဲ့ သမ္မာကျမ်းစာကို ပုံနှိပ်နိုင်တယ်။ ငွေနဲ့ ဘုရားကျောင်းတွေ ဆောက်လုပ်နိုင်တယ်။ ငွေနဲ့ မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေ ပို့လွှတ်နိုင်တယ်။ ငွေနဲ့ ဓမ္မကထိကတွေ ငှားနိုင်တယ်။ သည့်နောက် သင်ဟာ လူချမ်းသာလောကထဲကို ရိုးဖြောင့်တည်ကြည်စွာ ဝင်နိုင်ပြီ။ ဒီလိုချမ်းသာဖို့ အရေးကပဲ ဘုရားပေးတဲ့ တာဝန်တစ်ခုပါပဲ”

“ကွန်ဝဲ” ရဲ့ စာပိုဒ်တွေမှာ ပြောင်မြောက်လှတဲ့ အချက်တွေ များစွာပါနေတယ်။ ပထမ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ စွမ်းရည်တွေကို မှီငြမ်းပြုထားတယ်။ ချမ်းသာဖို့ လိုအပ်လာခြင်းရဲ့ အားလုံးထဲမှာ သင့်ကို ထိပ်ဆုံးစာရင်းနားမှာထားလိုတာလည်း ပါနေပါတယ်။ ချမ်းသာလာခြင်းရဲ့

အဓိပ္ပာယ်က လူမြောက်မြားစွာ မြားမြောင်လှစွာသော လူတွေက သင့်ကို
သို့ကြည်စိတ်ချရခြင်းဆိုတဲ့ အခွင့်ကောင်းတစ်ရပ်လို့ ဆိုလိုတာပါပဲ။
သင်ယုံကြည်မှုနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့လူ ဖြစ်လာပြီ။

“ကွန်ပဲ” ရဲ့ စာပုဒ်ထဲက နောက်ထပ်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတဲ့
အခြေခံက လူများစွာက သင်ဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ချမ်းသာတာနဲ့
ငိတ်ဓာတ်ရေးကောင်းမြတ်တာတို့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
အခြေအနေအရ ယုံကြည်လာကြမှုဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း
ဆရာမတွေ၊ မိဒီယာနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ကျန်လူတွေက လူချမ်းသာ
တွေက တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဆိုးဝါးပြီး လောဘလည်းကြီးလှတယ်လို့
ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ တကယ့်လောကတွင်း အတွေ့အကြုံအရ
ပြန်ပြောရရင်တော့ ဟောင်းနွမ်းတဲ့ ကြောက်ရွံ့ခြင်း အခြေခံတဲ့ ဒဏ္ဍာရီ
ဆက်စာရင် ကျွန်တော်သိသမျှ အချမ်းသာဆုံးလူတွေကတော့ အသား
အသေသပ်ဆုံး လူကောင်းတွေပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အသေချာဆုံးအချက်က လူချမ်းသာတွေကို မလိုတမာမကောင်း
ပြောကြရင် သူတို့ပဲ စီးပွားပျက်စေကြောင်း အသေချာဆုံးလမ်းပဲ ဖြစ်နေ
တာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့က အလေ့အထတွေရဲ့ သားကောင်သတ္တဝါတွေ
ပဲ။ ဒီအကျင့်ဆိုးတွေ ကျော်လွှားလွန်မြောက်ဖို့က လေ့ကျင့်ပေးဖို့
လိုအပ်ပါတယ်။ လူချမ်းသာတွေကို မလိုတမာခံပြင်းဒေါသဖြစ်မကောင်းဘူး
ဆိုတဲ့ စဉ်းစားပုတ်ခတ်နေမယ့်အစား၊ လူချမ်းသာတွေကို ချီးကျူးအားကျ
လာအောင် လေ့ကျင့်စိတ်ကောင်းသွင်းသွားစေချင်ပါတယ်။ ချမ်းသာတဲ့
သူတွေကို မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးတာမျိုးကို လေ့ကျင့်ပေးစေချင်ပါ
တယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမဩဝါဒအရ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးထဲက
ဒေတာတရားကို အဓိကလေ့ကျင့်တာဟာ အထက်ပါ လေ့ကျင့်မှုကျင့်စဉ်
ပါပဲ။ လူချမ်းသာတွေကို မေတ္တာထားရေး၊ ကရုဏာပွားရေး၊ မုဒိတာ

တရား ထားရေးတို့ကို လေ့ကျင့်သွားစေချင်ပါတယ်။

ရှေးဟောင်း “ဟူန” (Huna) လူမျိုးတို့ရဲ့ ဉာဏ်ပညာတွေထဲက ဒဿနတစ်ခု ပြောလိုပါတယ်။ ဟာဝေယံကျွန်းသား ရှေးလူကြီးသူမရဲ့ အဆုံးအမဩဝါဒအကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ “သင် လိုချင်တာမှန်သမျှကို မေတ္တာသာပို့ပါလေ”... တဲ့။

သင်လူတစ်ယောက်ကို လှပသာယာဖွယ် အိမ်တစ်လုံးနဲ့ တွဲပြီး မြင်ရင် ထိုလူကိုလည်း မေတ္တာပို့၊ သူ့အိမ်ကိုလည်း မေတ္တာပို့ပါ... တဲ့။

သင် လူတစ်ယောက်ကို လှပတဲ့ ကားတစ်စီးနဲ့ တွဲမြင်ရင် ထိုလူ ကိုလည်း မေတ္တာပို့ သူ့ရဲ့ ကားလေးကိုပါ မေတ္တာပို့ပါ... တဲ့။

သင် လူတစ်ယောက်ကို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိသားစုနဲ့ တွဲမြင်ရင် ထိုလူကို မေတ္တာပို့သလို၊ သူ့မိသားစုကိုလည်း မေတ္တာပို့ပါ... တဲ့။ လူတစ်ယောက်ကို သူ့ရဲ့ ချစ်ဖွယ်ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ တွဲမြင်ရင်တော့ သူ့ကိုရော သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုပါ မေတ္တာပို့ပါလေ... တဲ့။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

“သင်လိုချင်တာမှန်သမျှ မေတ္တာပို့ပါလေ” တဲ့။ “ဟူန” ဒဿန။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ က...

- “ငါ လူချမ်းသာတွေကို ချီးကျူးအားကျတယ်။”
- “ငါ လူချမ်းသာတွေကို မေတ္တာပို့ဆုတောင်းပေးတယ်။”
- “ငါ လူချမ်းသာတွေကို ချစ်မြတ်နိုးတယ်။”
- “ပြီးတော့ ငါကိုယ်တိုင် ဒီလူချမ်းသာတွေထဲတစ်ယောက်အပါ

အောင် ဖြစ်လာတော့မယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ “ဟူန” ဒဿနကို အလေ့အကျင့်လုပ်ပါ။ “သင်လိုချင်တာ မှန်သမျှ မေတ္တာပို့ပါ။” မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ဝယ်။ လှပတဲ့ အိမ်၊ လှပတဲ့ကားနဲ့ အောင်မြင်ကြီးပွားနေတဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကို ရှာကြည့်ထားပါ။ သင် မျက်စိကျမိတဲ့ ဘာမဆို မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေး။ ပတ်သက်နေတဲ့ ပိုင်ရှင်ကို ပါ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပါ။

၂။ ဘယ်နယ်ပယ်မှာမဆို မြင့်မြင့်မားမားအောင်မြင်နေမှုတွေ အနက်၊ သင်သိထားတဲ့ သူတစ်ယောက်ထံ စာတိုတစ်စောင် ရေးပို့ပါ။ သူ့ကို သင်ဘယ်လောက် ချီးကျူးအားကျကြောင်းနဲ့တကွ သူ့ရဲ့ အားထုတ်မှုများကို ဂုဏ်ပြုပါကြောင်း ထည့်ပြောပါ။

*

မနုဗိုင်တွဲ # (၇)

လှချမ်းသာတွေက အောင်မြင်ပြီးအကောင်မြင်တဲ့သူတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းကြတယ်။
ဆင်းရဲသားတွေကတော့ မအောင်မြင်တဲ့ အဆိုးမြင်သူတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းတတ်ကြတယ်။
အောင်မြင်တဲ့လူတွေက တခြားအောင်မြင်တဲ့လူတွေကို သူတို့ကို ဆောင်းနှင်ပေးမယ့် ကိရိယာအဖြစ် ကြည့်တတ်ကြတယ်။ တခြား

အောင်မြင်တဲ့လူတွေဟာ သူတို့အတွက် လေ့လာအတုယူနေရမယ့် ပုံစံ
မော်ဒယ်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ “သူတို့ လုပ်နိုင်ရင် ငါ ဘာလို့ မလုပ်နိုင်
ရမှာလဲ” လို့ သူတို့စိတ်ထဲ အားကျမခံတွေးနေတတ်တယ်။

ခနကို ဖန်တီးဖို့ အလွယ်ဆုံးနဲ့ အမြန်ဆုံးလမ်းက ငွေကြေးရဲ့
ဆရာသမားတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ လူချမ်းသာတွေ ကစားပွဲကို ဘယ်လို
ကစားသွားသလဲဆိုတာကို လေ့လာဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ပန်းတိုင်းက သူတို့
ရဲ့ အတွင်းနဲ့ အပြင်မဟာဗျူဟာတွေကို ရိုးရိုးလေးမော်ဒယ်ထားလေ့လာ
သွားဖို့ပါပဲ။ သူတို့လုပ်သလို သူတို့ရဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုအတိုင်း အတိအကျ
အတုယူလုပ်သွားနိုင်မယ်ဆိုရင် သူတို့ ရထားတဲ့ ရလဒ်တွေအတိုင်း
သင်ရလာမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့လို အခွင့်အလမ်းမျိုးလည်း တွေ့လာ
မှာပဲပေါ့။

အဲဒါတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ကတော့ ဆင်းရဲသားတွေက အခြားသူ
တွေ အောင်မြင်နေတဲ့အကြောင်းကြားရင် စီရင်ဆုံးဖြတ်မယ်။ ဝေဖန်
မယ်။ အုပ်ချုပ်မယ်။ လှောင်ပြောင်မယ်။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အဆင့်အထိ
ရောက်အောင် ဆွဲချဖို့ ကြိုးစားမယ်။

ကျွန်တော် လူချမ်းသာတွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့တာကို မှားတယ်လို့
ထင်ကြသလား။ ဒါဆို စီးပွားရေးကျိုးပဲ့နေတဲ့ လူတွေနဲ့ပဲ ပေါင်းရမလို့
ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒီလိုတော့ မလုပ်နိုင်ပါ။ စွမ်းအင်ချို့တဲ့ခြင်းက ကူးစက်
ရောဂါလို ကိုယ့်ဆီကူးလာဦးမယ်။

ရေဒီယိုအင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြေတာကို
ကြားဖူးတယ်။ “ကျွန်မအကောင်းမြင်အဖြစ် ကြီးပွားတိုးတက်ချင်ရင်
ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းကတော့ စီးပွားပျက်နေပြီ။ ကျွန်မ
သူ့ကို လက်တွဲဖြုတ်ပြီး ထားရစ်ရမှာလား။ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ သူ့ကိုပြောင်း
လဲဖို့ ကြိုးစားရမှာပဲ မဟုတ်လား” ဒီမေးခွန်းမျိုး တစ်ပတ်မှာ အခါတစ်ရာ

လောက် ကျွန်တော်ကြားနေရတယ်။ ကျွန်တော်ဖြေတဲ့ အဖြေက ဒီလိုပါ။

ပထမက မကောင်းမြင်တဲ့ လူတွေကို ပြောင်းဖို့ကြိုးစားနေတာနဲ့ပဲ စိတ်အနှောင့်အယှက်အဖြစ်မခံပါနဲ့။ ဒါက သင့် အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး။ သင် အလုပ်က သင်လေ့လာသမျှ အတုယူစရာတွေနဲ့ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုကောင်းအောင်လုပ်ဖို့ပါပဲ။ ဒုတိယက စိတ်ထဲနောက်ထပ်စည်းမျဉ်းတစ်ခုကို ထည့်ထားဖို့ပါပဲ။ သင်လိုချင်တာကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်၊ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ ထုတ်ဖော်ကြေညာဖို့ပါပဲ။ “အရာရာဘိုင်းဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ ရှိကြတာချည်းပဲ။ ဒီအကြောင်းရင်းက ရားက အခု ငါ့ကို ထောက်ပံ့နေပြီ” လို့ ပြောပါ။

မီးလျှံကြားမှာ နာနာထုပါမှ သံချောင်းဟာ သံမဏိဖြစ်လာနိုင်သလိုပဲ၊ သံသယတွေ မယုံသင်္ကာမှုတွေ ရှုတ်ချမှုတွေ သင့်ပတ်ပတ်လည် ခြင်းရံနေစဉ် သင့်တန်ဖိုးတွေ ဆက်မှန်ကန်နေအောင် သင် ကြိုးစားထိန်းသိမ်းသွားပါမှ သင့်အောင်မြင်မှုက ပိုအားကောင်း ပိုမြန်ဆန်လာမှာပါ။

သင် ထည့်သွင်းပေးတဲ့ အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရမှလွဲလို့ တခြားဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိပါ။” ဆိုတဲ့ စကားကိုသာ အမြဲသတိရဖို့ ပြောချင်တယ်။

အခုကစလို့ အခြားလူတွေရဲ့ မကောင်းမြင်မှုမှန်သမျှကို ကိုယ်တို့ယ်တိုင် နောင်မလုပ်ဘဲ ရှောင်ကြဉ်သွားရမယ့် ကိစ္စတွေအဖြစ် စံနမူနာပေးသွားဖို့ သင့်ကို လေ့ကျင့်စေချင်တယ်။ ဒီနည်းလမ်းတွေဟာ ဘယ်လောက် အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်တယ်ဆိုတာ သတိရနေရမယ်။ ဒီတွေကို သင် ရှုတ်ချပြောဆိုရုံသာမက ဒါတွေက ဘယ်လောက် ရွံရှာစရာ ကောင်းလှကြောင်း အထင်သေးစွာ သက်သေပြပေးရမယ်။

ပိုဆိုးဝါးလာတာက အဆိုးဆုံးပဲ ဖြစ်စေတတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ဆေးဆက်အကူမပြုတော့တဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သင်ရှေ့ဆက် မကိုင်တွယ်

နိုင်တော့ဘူးဆိုရင် သင် ဘယ်သူလဲဆိုတာနဲ့ သင့်ရဲ့ ဘဝရဲ့ လက်ကျန် ကာလတွေမှာ သင်ဘယ်လိုနေထိုင်သွားချင်ကြောင်းကို သတ္တိရှိတဲ့ ဆုံး ဖြတ်ချက်တွေ သင်ချသွားပါတော့မယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အဆိုးမြင်သူတစ်ယောက်နဲ့ အတူတူနေထိုင် အသက်မရှင်လိုပါဘူး။ ကိုယ့်ဘဝကို လေးစားသမှုနဲ့ အထူးအောင်မြင် ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ ထိုက်တန်လှကြောင်း ယုံကြည်နေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောက်ရောဂါဆိုတာ ဘယ်လောက် ကူးစက်တတ်ပြီး အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်စေတဲ့ ကျောက်ပေါက်အမာရွတ်တွေ တစ်သက်လုံး မျက်နှာမှာ ထင်ကျန်နေရစ်တာ လူတကာ သိကြတယ်။ “ကောင်းပြီ။ အဆိုးမြင်တွေးခေါ်ခြင်းတွေကို ‘စိတ်ဦးနှောက်ရဲ့ ကျောက်ပေါက်ရာ’ တွေလို့ပဲ ကျွန်တော်က ယုံကြည်ထားတယ်။”

“တောင်ပံတူရာငှက်တို့အတူတကွ အုပ်စုဖွဲ့ ပျံကြတယ်” ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်။ အများစုသော လူတွေက သူတို့ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ တွေရဲ့ ပျမ်းမျှဝင်ငွေရဲ့ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရှာနိုင်ကြတယ်ဆိုတာ သင် သိပါရဲ့လား။ “သင် သိန်းငှက်တွေနဲ့ အတူ ပျံသန်းချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဘဲတွေ ရေကူးမနေပါနဲ့တော့” ဆိုတဲ့ စကားပုံလို သင်အောင်မြင်တဲ့ အကောင်းမြင်သူဖြစ်ချင်ရင်တော့ အောင်မြင်တဲ့ အကောင်းမြင်သူတွေနဲ့ပဲ အတူစုစည်းပေါင်းဖွဲ့သွားရမှာပါ။ အဆိုးမြင်သူတွေနဲ့ ပေါင်းဖွဲ့မယ် ဆိုရင်တော့ တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုးပဲ ဖြစ်သွားမှာပါ။

ဒါကြောင့် တိဗီကြည့်တာ သတင်းစာဖတ်တာကအစ အဆိုးမြင် အနိဋ္ဌာရုံတွေ တတ်နိုင်သမျှ ဖြတ်တောက်ထားရမှာပါပဲ။ ဥပမာ အားကစား သတင်းတွေကြည့်တဲ့အခါ ချန်ပီယံတွေ သူတို့ကျွမ်းကျင်ရာ အားကစားမှာ ဘယ်လို စံချိန်ချိုးခဲ့ပုံတွေကို အတုယူလိုစိတ်နဲ့ ကြည့်ရ လိမ့်မယ်။ “ပြိုင်ပွဲမှာ သူတို့ရှုံးရတဲ့အခါ သူတို့ သဘောထားတွေ ကျွန်

နားထောင်ရတာကို ကြိုက်တယ်” သူတို့ပြောတဲ့ စကားက “အခုက
ပဲရီပဲရီ ရှိသေးတာပဲ။ ကျွန်တော်ပြန်လာမယ်။ အခုပွဲကို မေ့ပစ်ကြပါ။
နောက်ပြိုင်ပွဲကိုသာ အာရုံစိုက်ကြတာပေါ့” ကဲ ဘယ်လောက်အားကျ
ကောင်းသလဲ။ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိသူသာ ထာဝရ ချန်ပီယံပါပဲ။

၂၀၀၄ ခု၊ အိုလံပစ်အားကစားပွဲမှာတုန်းက ကနေဒါနိုင်ငံသူ
တို့ရဲ့မိတာ ၁၀၀ တန်းကျော် ပြေးပွဲချန်ပီယံ “ပါဒီတာ မေလီစီယံ”
က ဆွတ်ဆိပ်ရမယ်လို့ တစ်ပြေးနေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမ ပြေးလမ်းကို
ဆုံးမသတ်နိုင်ဘဲ ရှုံးသွားရတယ်။ နောက်နေ့ စာနယ်ဇင်းတွေ
က သဘာဗျူးတော့ သူမရင်ဖွင့်ပြောပြခဲ့တယ်။ “ဘာကြောင့်ဒီလိုဖြစ်သွား
သလဲ မသိလိုက်ပေမယ့် ဖြစ်တာဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒီအရှုံးကို သင်ခန်းစာယူသုံးရ
မယ်။ ခါတိုင်းထက်ပိုကြိုးစားအာရုံစိုက်ရတော့မယ်။ နောက် လေးနှစ်
ကလေး ပိုခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ရမယ်။”

ကျွန်တော့်ရဲ့ အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်ကတော့ “သင်တကယ်
မိလုံနာတစ်ယောက်ကို ထိတွေ့ချင်ရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မိလုံနာဖြစ်
အောင် လုပ်ပါ။” “သူတို့တောင် လုပ်နိုင်ခဲ့သေးတာပဲ။ ငါလည်း လုပ်နိုင်
မယ်” ဆိုတဲ့ စိတ်ထားသန္နိဋ္ဌာန်မျိုးချမှတ်ထားရမှာပါ။

“ကြေညာချက်” သင့် နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရ

“ငါ ချမ်းသာပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေကို စံပြုမော်ဒယ်ထားတယ်”
“ငါ ချမ်းသာပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေနဲ့ ပေါင်းဖွဲ့စည်းရုံးတယ်”
“သူတို့ ဒါကို လုပ်နိုင်ရင် ငါလည်း လုပ်နိုင်ရမယ်။”
သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...
“ငါ့မှာ မိလုံနာရဲ့ဦးနှောက်တစ်ခုရှိနေပြီ။”

မိလုံနာဦးနောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ စာကြည့်တိုက်၊ စာအုပ်ဆိုင်တွေနဲ့ အင်တာနက်တွေရှိရာ ဆီသွားပါ။ အလွန်အကျွံ ချမ်းသာပြီး အောင်မြင်နေတဲ့ နာမည်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်တွေ၊ ရှာဖွေပါ။ အင်ဒရူးကာနယ်ဂျီ၊ ရော့ကဲဗဲလား၊ မေရီကေး၊ ဒေါ်နယ်ထရန့်၊ ဝါရင်းဘူဖေး၊ ဘေးဂိတ်စ်၊ တက်တန်းနား၊ စတဲ့ နမူနာပုံပြင်တွေ လေ့လာ။ သူတို့ရဲ့ သီးခြားအောင်မြင်ချက်တွေ၊ မဟာဗျူဟာတွေ၊ အရေးအကြီးဆုံးက သူတို့ရဲ့ စိတ်ခွင်ချပုံကို အတုယူပါ။
- ၂။ အဆင့်မြင့်မြင့် ကလပ်ကိုဝင်ပါ။ တင်းနစ်၊ ဂေါက်သီး၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ ဘယ်ကလပ်ဖြစ်ဖြစ်ဝင်ပြီး၊ လူချမ်းသာတွေနဲ့ အဖွဲ့ကျနိုင်သမျှ ကျအောင် ဝင်ရောပါ။ အဲဒီလိုမှ မရရင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ကဖီဆိုင်တွေမှာ စောင့်ကြည့်။
- ၃။ သင့်ဘဝမှာ ကျဆုံးနေသူ (သို့မဟုတ်) ကျဆုံးနေတဲ့ အခြေအနေမျိုးကို သတ်မှတ်ကြည့်။ သင်က ထိုအခြေအနေ (လူ) နဲ့ ခပ်ဝေးဝေးရွေ့နေပါ။ မိသားစုဖြစ်နေရင် ဆက်ဆံမှု လျှော့နိုင်သလောက် လျှော့ပါ။
- ၄။ တီဗွီ၊ မီဒီယာတွေမှာ သတင်းဆိုးမှန်သမျှ ရှောင်ပါ။

*

နေ့ပိုင်တဲ့ # (၈)

လူချမ်းသာတွေက သူတို့ရဲ့တန်ဖိုးနဲ့ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကိုပါ နေရာအဆင့် တိုးမြှင့်ချင်ကြတယ်။
သင်ခဲယားတွေက ရောင်ချနေတဲ့ နေရာအဆင့်တိုးမြှင့်ပေးခြင်းတွေကို အသိမြင်စဉ်းစားတတ်ကြ
တယ်။

ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီဖြစ်တဲ့ "Peak Potentials Training" မှာ စီမံ
မှုကိစ္စအမျိုးမျိုး တစ်ဒါဇင်လောက် ပေးထားတယ်။ မိလုံနာဦးနှောက်
ဒီဇောပွဲရဲ့ အစကလာအတွင်း ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းမှာ အထူးသီးသန့်
ဒီဇောပွဲရဲ့ ကျူရှင်စရိတ်နှုန်းထားဘောနပ်ဆုကြေးတွေပေးထားတယ်။
ဘုံပြန်မှုတွေက စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ။

လူများစုက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားကြတယ်။ ရာထူးနေရာ
အဆင့်တိုးမြှင့်ခံရတာ။ သူတို့ဘယ်လို အကျိုးရှိနိုင်တယ်ဆိုတာကို သူတို့
အညံ့တွက်ဖော်မရကြဘဲ ခံပြင်းဒေါသဖြစ်လာကြတာတွေ ရတယ်။
ဘဝဝန်ကြီးလာတဲ့နေရာကို တက်ရတာ သူတို့အတွက် အန္တရာယ်များ
အသံလို ယူဆထိတ်လန့်လာကြတာပါ။

ရာထူးတိုးပေးတာကိုပဲ ဒေါသဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ အောင်မြင်ခြင်း
အတွက် အကြီးဆုံး အတားအဆီးတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရာထူးတိုးမြှင့်
ခံရတာနဲ့ ရောင်းချခြင်းတွေအပေါ် ပြဿနာလုပ်တဲ့သူတွေဟာ စီးပွား
ပွားတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို ပြဿနာလုပ်တဲ့သူတွေမှာ အောက်ပါ
အကြောင်းရင်းတွေ အမျိုးမျိုး ရှိကြတယ်။

ယထမအကြောင်းရင်းက ယခင်အတိတ်က ဒီလိုရာထူးတက်တာနဲ့
အသက်လို့ ဆိုးဝါးတဲ့ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ဖူးလို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီအတွေ့
အကြုံက ကြုံခဲ့တဲ့အတိတ်ကာလက အရေးကြီးနိုင်ခဲ့ပေမယ့် အခုလက်ရှိ
အခြေအနေအထားမှာတော့ အရေးကြီးမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဒုတိယအကြောင်းရင်းက သင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တစ်ခုခု

ရောင်းချဖို့ ကြိုးစားတိုင်း ပယ်ချင်ပယ်ခံရတာချည်းပဲ ခံနေရလို့ သင့်ရဲ့ ရောင်းချနိုင်စွမ်းအားလျော့ကျလာတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကျဆုံးခြင်းကို ကြောက်နေရတာကြောင့် ပိုအရောင်းကောင်းရေး တာဝန်ထပ်တိုးလာတာဟာ မနိုင်ဝန်ထမ်းသလိုမို့ မလိုလားတာဖြစ်ပါမယ်။ အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်အလားအလာချင်း တူမျှနေမယ် မဟုတ်ပါ။

တတိယက အတိတ်က ရောင်းချရေးမှာ မိဘဆန်ဆန်တင်စီးမှု ပရိုဂရမ်အကျင့်တွေပါနေလို့ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဖောက်သည်နဲ့ပြောဆို ဆက်ဆံရေးမှာ “ကိုယ့်ခရာကိုပဲ တကော်ကော်မှုတ်နေရုံ” နဲ့ ဆွဲဆောင် အောင်မြင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ စီးပွားရေးမှာ ကိုယ်ကချည်း ပြောနေရုံနဲ့ မရပါ။

နောက်ဆုံးက၊ လူတချို့က ရာထူးတိုးခြင်းကို သူတို့ “လက်အောက်က ကိစ္စ” လို့ အပိုင်တွက်ထားကြလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ “ငါက သီးခြားစပယ်ရှယ်ဖြစ်တယ်” လို့ ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ သဘောထားပါ။ ဒီလို ဘဝနဲ့ လူတွေက စီးပွားပျက်ဖို့ အရင်ဆုံးပဲလို့ အသေအချာ မှတ်ယူ နိုင်တယ်။ ဈေးကွက်ထဲမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ထုတ်ကုန်က အကောင်းဆုံးဖြစ်ချင် ဖြစ်နေနိုင်တယ်။ ကိုယ့်ဟာ အကောင်းဆုံးပဲဆိုတာ ဖောက်သည်တွေ မသိသေးသမျှ တစ်ခုမှ ရောင်းရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖောက်သည်တွေ ကြားမှာ ကိုယ့်ထုတ်ကုန်ကောင်းကြောင်း ကျော်ကြားသွားမှ အောင်မြင်ပါ မယ်။

လူချမ်းသာတွေက အမြဲတမ်း ထူးချွန်ပြောင်မြောက်တဲ့ ရာထူးတိုး ရေးသမားတွေပါပဲ။ သူတို့ထုတ်ကုန်၊ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ သူတို့ရဲ့ အယူအဆ တွေကို စွဲလမ်းမှု၊ စိတ်အားထက်သန်မှုတွေနဲ့အတူ နေရာအဆင့် တိုးမြှင့် ချင်တာဖြစ်သလို တိုးလည်း တိုးမြှင့်နိုင်ကြတာပါပဲ။ အလွန်အကျွံ ဆွဲဆောင်တတ်ကြတဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ပေါ့။

ရောင်းအကောင်းဆုံးစာအုပ် "Rich Dad, Poor Dad" ရဲ့ စာရေးဆရာ "ရော်ဘတ်ကီယိုဆာကီ" က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတိုင်း စာအုပ်ဆုတ်ဝေရေးအပါအဝင် လုပ်ငန်းတိုင်းမှာ ရောင်းရစွံရေးပေါ်မှီခို အားထားနေရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ သူကိုယ်တိုင် စာရေးအကောင်းဆုံး စာရေးဆရာမဟုတ်ဘဲ ရောင်းရအစွံဆုံးစာရေးဆရာအဖြစ် သူ့ထက် စာရေးဘော်သူတွေထက် ငွေပိုရနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ချမ်းသာသူတွေဟာ များသောအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်တွေဖြစ်ကြပါတယ်။ ကြီးမားတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေအားလုံးက ကြီးမားတဲ့ ရာထူးတိုးခြင်းရေးသမားတွေပါ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ နောက်လိုက်တွေနဲ့ ထောက်ပံ့သူတွေရှိရမှာပါ။ ဒါဘာဆိုလို့သလဲဆိုရင် လူတွေ သင့်ရဲ့ အမြင်ထဲဝယ်ယူချင်အောင် မောင်းတင်ပေးတဲ့ အာရုံဝင်စားမှုတွေ သောက်သောက်လဲ ရောင်းရစွံမှုတွေကို မှီငြမ်းပြုအားထားနေကြောင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် သူ့ အယူအဆတွေကို ပြည်သူလူထုဆီ ရောင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။

အတိုချုပ်အားဖြင့် ရာထူးမတိုးမြှင့်နိုင်၊ တိုးမြှင့်မှာ မဟုတ်သူ ချည်သည့် ခေါင်းဆောင်မဆို နိုင်ငံရေးလောက၊ စီးပွားရေးလောက၊ အားကစားနဲ့ နောက်ဆုံး မိဘအနေနဲ့တောင် ကြာကြာခေါင်းဆောင်အဖြစ်ခံမှာမဟုတ်ဘူး။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ နောက်လိုက်တွေထက် ငွေကြေးမြောက်မြားစွာ ရှာနိုင်တဲ့ သောက်ကျိုးနည်း စွမ်းအားရှိတယ်။

ဘာကြောင့် နေရာအဆင့်တိုးမြှင့်ချင်သလဲဆိုရင် သင့်ယုံကြည်မှု တွေ ကျိချက်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။ သင့်ရဲ့ တန်ဖိုးထဲမှာ သင် အမှန် တကယ် ယုံကြည်ပါရဲ့လား။ သင် ကမ်းလှမ်းထားတဲ့ ထုတ်ကုန် (သို့ မဟုတ်) ဝန်ဆောင်မှုထဲ သင်အမှန်တကယ် ယုံကြည်မှုရှိပါရဲ့လား။ သင့်အတွက် အကျိုးရှိတဲ့ မည်သည့်အရာပေါ်မှာမဆို သင် ရာထူးတိုး ပေးတဲ့ မည်သူ့ကိုမဆို ယုံကြည်မှု အမှန်တကယ် သင့်မှာရှိရဲ့လား လို့ မေးချင်တယ်။

ရာထူးတိုးရေးမှာ ပြဿနာရှိသူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ထုတ်ကုန်တွေ အပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ ယုံကြည်မှုအပြည့် အဝမရှိကြဘူး။ အကျိုးဆက်က သူတို့အတွက် မှန်းဆရခက်ခဲရုံမက အခြားသူတွေ သူတို့တန်ဖိုးထဲ အားကောင်းကောင်းနဲ့ ယုံကြည်ဖို့ရာ လည်း ခက်ခဲသွားစေပါတယ်။ သူတို့နည်းနဲ့ လာကြတဲ့ လူတိုင်းနဲ့ ဝေမျှသွားဖို့ ခက်စေပါတယ်။

သင်ကမ်းလှမ်းတာမှန်သမျှ သင် ယုံကြည်မှုထားရင် သင်အမှန် တကယ်လူတကာကို ထောက်ပံ့နိုင်မှာပါ။ သင့် တာဝန်က တတ်နိုင် သမျှ လူများများသိအောင် လုပ်ဖို့၊ ဒီနည်းနဲ့ သူတို့ကို ကူညီနိုင်မှာ ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ က...

“ငါ့တန်ဖိုးတွေကို အခြားလူတွေဆီ စွဲလမ်းမှု၊ စိတ်အားထက်သန် မှုတွေ မြှင့်တင်သွားမယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ထားရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မီလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

ဒီလုံနာဦးနောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ သင်လက်ရှိကမ်းလှမ်းနေတဲ့ (ကမ်းလှမ်းဖို့ရာ စီမံနေတဲ့) ဝန်ဆောင်မှု၊ ဒါမှမဟုတ် ထုတ်ကုန်အပေါ် နှုန်းထား ၁ ကနေ ၁၀ အထိ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားထားပါ။ ယင်းရဲ့ တန်ဖိုးအပေါ် သင် ဘယ်လောက်ယုံကြည်သလဲဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာနှုန်းထားသတ်မှတ်ပါ။ (၁ က အနိမ့်ဆုံး၊ ၁၀ ဆိုရင် အမြင့်ဆုံး ဖြစ်ပါစေ။ သင်ရတဲ့ရလဒ်နှုန်းက ၇-၉ အတွင်း ဖြစ်နေရင် ထပ်မြှင့်တင်ဖို့ပြန်လွန်သုံးသပ်ပါ။ သင့် ရလဒ်နှုန်းက ၆ အောက်ရောက်နေရင် သင့် ထုတ်ကုန်ဝန်ဆောင်မှု ကမ်းလှမ်းနေတာကို ရပ်လိုက်ပါ။ သင် အမှန်ယုံကြည်ရာ အခြားအရာတစ်ခုခုကို စတင် ပြောင်းလဲကိုယ်စားပြုပါ။
- ၂။ စာအုပ်တွေ၊ အသံသွင်းတာတွေ၊ စီဒီတွေ ဖတ်ရှုနားထောင် ကြည့်ပါ။ ဈေးကွက်၊ အရောင်းသင်တန်းတွေတက်ပါ။ ဒီနယ်ပယ် ၂ ခုစလုံးမှာ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်လာအောင် သင့် တန်ဖိုးတွေ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် အောင်မြင်လာတဲ့ အမှတ်ထိရောက်ဖို့ မြှင့်တင်ပါ။

*

ဓနပိုင်တဲ့ # (၉)

လူချမ်းသာတွေက သူတို့ပြဿနာတွေထက်ကို ပိုကြီးမားတတ်ကြတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက သူတို့ပြဿနာတွေထက်ကို ပိုပြီး သေးငယ်တတ်ကြတယ်။

ချမ်းသာအောင် လုပ်ရတာဟာ ပန်းခြံထဲ လေညင်းခံလမ်းလျှောက် တာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ အကွေ့အကောက်တွေ၊ အလှည့်အပြောင်းတွေ၊ လမ်းလွဲချက်တွေ၊ အတားအဆီးတွေများတဲ့ ခရီးစဉ်ကြီးသာ ဖြစ်တယ်။ ဓနသို့သွားရာလမ်းက၊ ထောင်ချောက်တွေ၊ ညွတ်ကွင်းတွေနဲ့ လှည့်စား ထားတာဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း လူများစွာက ဒီလမ်းကြောင်းကို ရှောင်ကြတာဖြစ်ပုံရတယ်။ ဒီလိုရှောင်တဲ့သူတွေက ခေါင်းကိုက်မခံချင် ဘူး။ တာဝန်တွေ ရှောင်ကြည့်လိုကြတယ်။ ပြဿနာတွေ ရင်မဆိုင်လိုကြ ဘူး။

လူချမ်းသာနဲ့ ဆင်းရဲသားတို့ကြားမှာ၊ အကြီးမားဆုံး ခြားနားချက် တွေ ရှိတယ်။ လူချမ်းသာတွေနဲ့ အောင်မြင်တဲ့သူတွေ၊ သူတို့ပြဿနာ တွေထက် ပိုကြီးမားတတ်ကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေနဲ့ မအောင်မြင် တဲ့သူတွေကတော့ သူတို့ ပြဿနာတွေထက် ပိုသေးကွေးတတ်ကြတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက ပြဿနာမှန်ရင် ရှောင်တတ်ကြတယ်။ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရမှာ ကြောက်တတ်လို့ စိန်ခေါ်ချက်တွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ထွက်ပြေး သွားတော့တာပဲ။

ဓနစဉ်မျှော်

အောင်မြင်ရေးရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်က သင့်ပြဿနာတွေဆီက တွန့် ဆုတ်ဆုတ်နဲ့ ရှောင်ပြေးဖို့ မကြိုးစားဘဲ လျှို့ဝှက်ချက်က သင့်ကိုယ် သင် တိုးပွားအောင် လုပ်သွားဖို့ပါပဲ။ ဒါမှသာ ဘယ်ပြဿနာထက်မဆို သင်က ပိုကြီးမားနေမှာပါ။

အမှတ်ပေးစကေး ၁ မှ ၁၀ ထိထားရင်၊ ၁ က အနိမ့်ဆုံးဆိုပါတော့။ သင်က အဆင့် ၂ နဲ့ စရိုက် သဘောထားအင်အားလောက်ပဲရှိပြီး၊ အဆင့် ၅ ပြဿနာကို ကြည့်တဲ့အခါ ကြီးမလား၊ သေးမလား။ အဆင့် ၂ လောက်ကနေကြည့်တော့၊ အဆင့် ၅ ပြဿနာက ကြီးနိုင်တယ်။

သင့်ကိုယ်သင် တိုးတက်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ သင့် အဆင့်က ၈ အထိရှိလာပြီ ဆိုပါစို့။ ဒီအခါမှာ အဆင့် ၅ ပြဿနာက သင့်အတွက် ကြီးမလား၊ သေးမလား။ ပြဿနာသေးသေးပဲ ဖြစ်နေမှာပဲ။ နောက်ဆုံး သင့်အဆင့်က ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ၁၀ ထိ တက်နိုင်ပြီဆိုပါစို့။ အဲဒီအခါကျတော့ရော အဆင့် ၅ ပြဿနာကို ဘယ်လိုထင်မလဲ။ သင့်အဖြေက ဒါ “ပြဿနာကို မဟုတ်တော့ဘူး” လို့ ဖြေမှာပဲ။ သင့် ဦးနှောက် ဆံမှာ ဒါကို ပြဿနာရယ်လို့ မှတ်ပုံတင်မထားတာတွေ့ရမယ်။ ဘားပတ် လည်မှာ အဆိုးမြင်စွမ်းအင်တွေ ဘာမှရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

သင်ချမ်းသာတာဖြစ်ဖြစ်၊ ဆင်းရဲတာဖြစ်ဖြစ်၊ ကြီးကြီးမားမားပဲ ကစားကစား၊ သေးသေးဖွဲဖွဲပဲ ကစားကစား၊ ပြဿနာဆိုတာကတော့ ဆွက်ပြေးသွားရိုးထုံးစံမရှိဘူး။ သင် အသက်ရှူနေသမျှ သင့်ဘဝမှာ ပြဿနာလို့ ခေါ်နေကြတဲ့ အတားအဆီးတွေကတော့ ရှိနေမှာပါပဲ။ ဒပ်တိုတိုပြောရရင် ပြဿနာရဲ့ အကြီးအသေးအရွယ်အစားက အကြောင်း မဟုတ်ပါဘူး။ သင့်ရဲ့ အရွယ်အစားကသာ ရေးကြီးခွင်ကျယ် အကြောင်း ဖြစ်တော့တယ်။

သင် ထာဝရပြောင်းလဲချင်ရင် သင့်ပြဿနာရဲ့ အရွယ်အစား အပေါ်မှာ အာရုံစိုက်နေတာကို ရပ်တန့်ထားလိုက်ပါတော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အရွယ်အစားကိုသာ စတင်အာရုံစိုက်လိုက်ပါတော့။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

တကယ်လို့ သင့်ဘာမှာ ကြီးမားတဲ့ ပြဿနာတစ်ရပ်ရှိလာရင် ဒါတွေက သင့်ဟာလူသေးသေးကွေးကွေးလေးပဲ ဖြစ်နေပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

သင့်ရဲ့ ပြင်ပကမ္ဘာက သင့်ရဲ့ အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ် ချက်မျှသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ သင့်ရဲ့ “ပိုမြင့်မားတဲ့ အတ္တ” က ထလာရင် (သင့်ရဲ့ သားကောင်အတ္တထက်စာရင်) အသက်ပြင်းပြင်းတစ်ချက်ရှုရင်း ခုအခိုက် အတန့်မှာပဲ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်ရမှာက သင်ဟာ ပိုကြီးမားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာကြောင်းနဲ့ သင်အောင်မြင်မှု၊ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို ဘယ်ပြဿနာ၊ ဘယ်အတားအဆီးကမှ ဆွဲထုတ် ယူသွားခွင့် မပြုနိုင်ကြောင်းတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပိုကြီးမားတဲ့ ပြဿနာတွေ သင်ကိုင်တွယ်နိုင်လေလေ၊ လုပ်ငန်းပို ကြီးကြီးတွေ သင်ကိုင်တွယ်နိုင်လေလေပဲ။ တာဝန်တွေလည်း ပိုကြီးကြီး ကိုင်တွယ်နိုင်လေလေပဲ။ အလုပ်သမား ဝန်ထမ်းတွေပိုများများ ကိုင်တွယ် နိုင်လေလေပဲ။ ပိုက်ဆံလည်း ပိုများများကိုင်တွယ်နိုင်လေလေပဲ။ နောက် ဆုံး ဓနလည်း များနိုင်သလောက် များများ ပိုကိုင်တွယ်လာနိုင်မှာပဲ။

သင့်ကိုယ်ခနထည့်စရာ ခွက်၊ ဘူးလို့ ပမာထားပါ။ သင့်ရဲ့ ထည့်ရ မယ့် ဘူးကသေးငယ်နေရင်၊ သင်ထည့်ရမယ့် ငွေကများပြားကြီးမားနေ ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ သင် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မယ်။ ထည့်တဲ့ပိုက်ဆံတွေ ဘူးထဲ မဆုံလို့ဘေးကို ဖိတ်စင်ကျလို့ လေလွင့်ဆုံးရလိမ့်မယ်။ သင့်ရဲ့ ဘူး ထက်တော့ ခိုမထည့်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သင့်ရဲ့ ဘူးက ဧရာမ အကြီး ကြီး ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ သင်စုထားတဲ့ ဓနတွေ အဆုံထည့်နိုင်ရုံမက

နောက်ထပ် ဓနတွေတောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ဦးမယ်။ စကြဝဠာဟာ လောဟာနယ်ကြီးပါ။ တကယ်လို့ သင့်မှာ အင်မတန်ကြီးတဲ့ ပိုက်ဆံ သည့်တဲ့အိတ်ကြီးရှိရင် ဒီအာကာသကြီးထဲ အမောတကော ထည့်ရင်း အလုပ်များနေမှာပဲ။

သင် ပြဿနာကို အာရုံမစိုက်ဘဲ ပန်းတိုင်ကိုသာ အာရုံစိုက်ပါမှ သူချမ်းသာဖြစ်မယ်။ လူစိတ်က အချိန်တစ်ခုထဲမှာ ကြီးစိုးလွမ်းမိုးနေတဲ့ နိစ္စတစ်ခုပဲ။ ယေဘုယျ အာရုံစိုက်ထားနိုင်ပါတယ်။ သင် ပြဿနာ ဆွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညည်းတွားနေမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းနေရင်းပဲ အလုပ်များနေမှာလား။ ချမ်းသာအောင်မြင်နေတဲ့ သူတွေ ကတော့ ပြဿနာဖြေရှင်းရေးပဲ ဝန်းရံဗဟိုပြုနေကြတယ်။ အချိန်တွေ၊ စွမ်းအင်တွေကို ရောက်လာတဲ့ စိန်ခေါ်ချက်တွေ အဖြေပေးရေးအတွက် နှိမ်ကိန်းတွေ၊ မဟာဗျူဟာတွေ ချမှတ်ဖို့ သုံးစွဲနေရတယ်။ နောက်ထပ် ပြဿနာတွေ ထပ်မပေါ်စေရအောင် စနစ်တွေ ဖန်တီးရေးမှာလည်း သူတို့ အချိန်တွေ စွမ်းအင်တွေ သုံးစွဲနေရတယ်။

ဆင်းရဲပြီး မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ ပြဿနာပဲ ဝန်းရံနေကြ တယ်။ ညည်းတွားအပြစ်ဖို့နေတာတွေနဲ့ပဲ အချိန်တွေ စွမ်းအင်တွေ ကုန် နေရတယ်။ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းဖို့ ဖန်တီးဉာဏ်တွေ ရောက်မလာဘူး။

လူချမ်းသာတွေက ပြဿနာတွေကနေ နောက်ဆုတ်မသွားပါဘူး။ ပြဿနာကို မရှောင်ဘူး။ ညည်းတွားမနေတတ်ဘူး။ သူတို့က ငွေကြေး စစ်သည်တော်တွေပါ။ “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အောင်နိုင်တဲ့” စစ်သည်တော် ဆွဲဖြစ်တယ်။

သင်ဟာ အတားအဆီးတွေ ကျော်လွှားပြီး ပြဿနာတွေကို နိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာမှာ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် သင့်ကို ဘာက နှိပ်တန်နိုင်မှာလဲ။ ဘာကမှ မရပ်တန့်နိုင်တော့ပါဘူး။ သင်ဟာ

ဘယ်သူမှ ရပ်တန့်လို့မရနိုင်တဲ့သူဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီလို ရပ်တန့်နိုင်ဖွယ်မရှိ သူဖြစ်လာရင် အရာရာကို သင်ရနိုင်ပြီပေါ့။ သင် စိတ်ကြိုက်ရွေးရုံပဲ ရှိတယ်။ ဘယ်လောက်ထိ လွတ်မြောက်သွားရပါလိမ့်မလဲ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ် လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ က...

“ငါဟာ ဘယ်ပြဿနာထက်မဆို ပိုမိုကြီးမားတယ်။”

“ငါက ဘယ်ပြဿနာမျိုးမဆို ကိုင်တွယ်နိုင်တယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ “ကြီးမားလှတဲ့ ပြဿနာကြီး” တစ်ခုပေါ်မှာ သင်စိတ်ပျက် လက်လျှော့ဖြစ်နေတဲ့ အခါတိုင်းမှာ သင့်ကိုယ်သင် လက်ညှိုးထိုးပြီးပြောပါ။ “ငါ သေးငယ်သွားပြီ။ သေးဖွဲ့ သွားပြီ” လို့ သရော်ပါ။ သည့်နှောက် အသက်ပြင်းပြင်းရှူ သွင်းရှူထုတ်လုပ်ပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် “အခု ငါကိုင် တွယ်နိုင်ပြီ။ ဘယ်ပြဿနာထက်မဆို ငါက ပိုကြီးမား သေးတယ်” လို့ ပြောပါ။

၂။ သင့်ဘဝတွင်းမှ ပြဿနာတစ်ခုအကြောင်းချရေးပါ။ ဒီ အခြေအနေကို အနည်းဆုံး တိုးတက်အောင် သင်ဖြေရှင်း နိုင်မယ့် သီးခြားလုပ်ရပ် ၁၀ ခု စာရင်းပြုစုပါ။ ဒါက ပြဿနာကနေ ဖြေရှင်းရေးဆီ စဉ်းစားတွေးတောလာလိမ့် မယ်။

ပထမတော့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ကောင်းမြတ်သော အခွင့်

အလမ်းတစ်ခု သင်ရလာလိမ့်မယ်။ ဒုတိယက သင်သောက်ကျိုးနည်း
အောင် အများကြီး ခံစားချက်ကောင်း ပိုမိုပေါ့ပါးလွတ်မြောက်သွား
လိမ့်မယ်။

နေ့ပိုင်တွဲ # (၁၀)

သူများသာတွေ့က ထူးချွန်ပြောင်ပြောက်တဲ့လက်သင့်သံပါ။

သင်ရဲသားတွေက ညံ့ဖျင်းတဲ့လက်သင့်သံတွေပါ။

လူများစုတွေက ညံ့ဖျင်းတဲ့ လက်သင့်သံတွေဖြစ်တယ်။ ပေးအပ်
တဲ့မှာ ကောင်းချင်ကောင်းမယ်၊ မကောင်းချင် မကောင်းနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့
သက်သင့်ခံရာမှာတော့ အတိအကျညံ့ဖျင်းနေတော့တော့ သေချာတယ်။
သက်သင့်ခံယူခြင်းကိုပဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့မခံယူရဲတာကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတွေဟာအကြောင်းရင်းတရားများစွာကြောင့်ပဲ လက်သင့်ခံခြင်း
ကို ခံနိုင်မိမှုတွေ ကြုံတွေ့နေရတာပါ။ ပထမက လူတွေမှာ လက်ခံရမယ့်
အခွင့်တွေက သူတို့နဲ့ မထိုက်တန်ဘူးလို့ ခံစားနေကြတာဖြစ်တယ်။
ဒုတိယက ဂရုတစိုက်ဆိုးက ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲ မွေနှောက်နေ
တယ်။ တစ်ဦးချင်း လူတွေရဲ့ ၉၀ ရာနှုန်းလောက်အထိ သူတို့သွေး
ကြောထဲမှာ လုံလောက်အောင် သူတို့ မကောင်းနိုင်သေးဘူးဆိုတဲ့ သိမ်
နက်စိတ်ရှိနေကြတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုနိမ့်ကျရတာက ဘယ်ကနေ
ပျောက်လာတာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ အများစုအတွက် “ဟုတ်ကဲ့” လို့
ဆိုတဲ့ကိုယ်ကိုယ် ထောက်ခံသဘောတူတာက ၁၀ ကြိမ်လောက်ဆိုရင်
“သင့်အင်” လို့ သဘောမတူ ကန့်ကွက်တာက အကြိမ် ၂၀ မက
ကြား နေရလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါ့အပြင် ကျွန်တော်တို့ အများစုမှာ ကျွန်တော် ဘဝတွေထဲ အပြစ်ပေးခံရမယ်ဆိုတဲ့ အခြေခံတွေနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတယ်။ သင် လုပ်တာ တစ်ခုခုမှားရင်တော့ အပြစ်ပေး၊ ဒဏ်ပေးခံရမှာပဲ။ အပြစ်ပေးခံ သင့်တယ်လို့ ငယ်စဉ်ထဲက စွဲလာခဲ့ကြတယ်။ ဒီအစွဲကို ပထမ မိဘတွေ ကိုယ်တိုင်သွတ်သွင်းတယ်။ နောက်၊ ကျောင်းက ဆရာ၊ ဆရာမတွေက သွတ်သွင်းခဲ့ကြတယ်။ တချို့ဘာသာရေး အဝန်းအဝိုင်းတွေမှာ ပြစ် ဒဏ်အားလုံးရဲ့ မိခင်အဖြစ် ခြိမ်းခြောက်ထားကြလို့ ကောင်းကင်ဘုံ ရောက်ရေး မလုပ်ဖြစ်ဘူး။

ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက “မင်း ဒီနေရာမှာ သိပ်ညံ့လို့ သကြားလုံး မကျွေးဘူး” လို့ ပြစ်ဒဏ်ကို သတ်မှတ်လေ့ရှိကြတယ်။ ကြီးကောင်ဝင် လို့ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ “သင်လုပ်တာ သိပ်ညံ့တာမို့၊ ရထိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံတွေ မပေးတော့ဘဲ ဖြတ်ထားမယ်” လို့ ပြစ်ဒဏ်က ပြောင်းသွား တော့တယ်။ လူတချို့တွေ သူတို့ရဲ့ ရှာကြံနိုင်မှုပမာဏတွေ ဘာကြောင့် ကန့်သတ်ခံနေရကြောင်းကို ယင်းက ရှင်းပြနေတယ်။ သူတို့ရဲ့ အောင် မြင်မှုကို အခြားသူတွေ ဘာလို့ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်နေတယ်ဆိုတာ လည်း ဒါကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ မြောက်မြားစွာကတော့ ကိုယ်ရသမျှနဲ့ ထိုက် တန်ကြောင်း ခံစားကြတယ်။ လူတွေ ချမ်းသာဖို့ အဓိက မောင်းတင် ပေးချက်တွေထဲက တစ်ခုက အဲဒါပဲ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ထိုက်တန်ကြောင်းကို သူတို့ဘာသာ သက်သေပြပြီးသားလည်း ဖြစ်သွား ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆဟာ အသားတင် ထိုက်တန်မှုဆိုတဲ့ အယူအဆသက်သက်အတွက်တော့ လိုအပ်တာပါပဲ။

သင့်ကို “ထိုက်တန်တယ်” “မထိုက်တန်ဘူး” လို့ ဘယ်သူကမှ လာပြီး တံဆိပ်တုံးနှိပ်တာမျိုး မရှိပါဘူး။ ဒီလိုတံဆိပ်တုံးနှိပ်တာကို

သင်က လုပ်ရမှာပါ။ သင်ကိုယ်တိုင်ကသာ လုပ်ခွင့်ရှိတာပါ။ သင်နဲ့
 သင်ကသာ သင် တကယ်ထိုက်တန်မှု ရှိ မရှိ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်သွား
 ရမှာပါ။ သင့်ရဲ့ ဘက်စုံအမြင်နဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။
 အောက်ပါ နေ့စဉ်များအတိုင်း ကောက်ချက်ချသွားရမှာပဲ ဖြစ်

နေ့စဉ်များ

သင်ထိုက်တန်တယ်လို့ သင်ကိုယ်တိုင်ကပြောရင်၊ ပြောတဲ့အတိုင်း
 ပဲ။ သင်နဲ့မထိုက်တန်ဘူးလို့ သင်ကိုယ်တိုင်ကပြောရင်လည်း ပြောတဲ့
 အတိုင်းပဲ။ ကြိုက်ရာနည်းနဲ့ သင့်ပုံပြင်ထဲ သင်နေထိုင်ရလိမ့်မယ်။

တယ်။

ရှဉ့်လေးတစ်ကောင်က အောက်ပါစကားမျိုးကို ပြောလိမ့်မယ်လို့
 သင်ထင်ပါသလား။ “ငါ ဒီဆောင်းတွင်းအတွက် သစ်စေ့ သစ်ဆံတွေ
 ခူးများ စုမထားတော့ပါဘူးလေ။ ငါနဲ့ မထိုက်တန်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်”
 တယ်ထင်လိမ့်မလဲ။ အသိဉာဏ်နိမ့်ကျတယ်ဆိုတဲ့ တိရစ္ဆာန်တောင် ဒီလို
 ပြောမှာ စဉ်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော့်အကြိုက်ဆုံး စကားပုံတစ်ခု ရှိလေရဲ့။

“တကယ်လို့များ ပေတစ်ရာလောက် မြင့်တဲ့ ဝက်သစ်ချပင်ကြီး
 နဲ့ လူ့ဦးနှောက်တစ်ခုသာ ရှိလာမယ်ဆိုရင် ဒီအပင်က ဆယ်ပေလောက်
 သာ မြင့်ဖို့ရှိတော့မှာပဲ”

ကိုယ့်ရဲ့ထိုက်တန်မှုကို ပြောင်းဖို့ စိုးရိမ်ပူပန်နေမယ့်အစား သင့်
 ပုံပြင်ကိုပဲ ပြောင်းလိုက်ပါတော့။ ဒီလိုလုပ်တာက ပိုပြီးမြန်ဆန်၊ ပိုပြီး
 သည်း အကုန်အကျသက်သာပါသေးတယ်။ ရိုးရိုးလေးနဲ့ပဲ အများကြီး
 အထောက်အပံ့ဖြစ်စေမယ့် ပုံပြင်အသစ်စက်စက်တစ်ခုကို ဖန်တီးပြီး အဲဒီ

အတွင်းမှာ နေလိုက်တော့ပေါ့။

ယခင်အတိတ်က လူတွေ ပြောခဲ့သမျှက သင့်အတွက် ဘာမှ
ခြားနားမှာ မဟုတ်ပါ။ အခု ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဒါ ဝယ်သင့်၊ မဝယ်သင့်၊ ဒါ

မနုဿိယ

“တကယ်လို့များ ပေတစ်ရာလောက်မြင့်တဲ့ ဝက်သစ်ချပင်ကြီးမှာ
လူဦးနောက်တစ်ခုသာ ရှိလာမယ်ဆိုရင်၊ ဒီအပင်က ဆယ်ပေလောက်
သာ မြင့်ဖို့ရှိတော့မှာပဲ။

“တီဟာအက်ခါ” (T. Harv Eker)

အကျိုးရှိ၊ မရှိ သင်ကိုယ်တိုင်က ဆုံးဖြတ်ရမှာပါ။

တစ်ဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး သင့်ခေါင်းပေါ် လက်တင်ရင်း သစ္စာဆိုဖို့
ပြင်ဆင်ပါ။ အောက်ပါ စာသားအတိုင်း လိုက်ဆိုပါ။ “ငါ့ရင်ထဲမြှုပ်နှံ
ထားတဲ့ စွမ်းအားတွေကြောင့် အခုပဲ၊ သင့်ကို ငါကိုယ်တိုင် “ထိုက်တန်
ပြီ” လို့ ပညတ်ပြု ခေါင်းရေဖျန်းလိုက်ပြီ။ ယခုစလို့ နောင်ထာဝရ
အတွက်ပဲ။”

သင်အခု ခေါင်းမော့ရင်ကော့နိုင်ပြီ။ နောက်ဆုံး သင်တကယ်
ထိုက်တန်သွားလို့ပဲ။ လူတွေရဲ့ အဓိက ပြဿနာဖြစ်နေရတာက “ကိုယ်
က လက်ခံယူရတာထက် ပေးအပ်ရတာက ပိုကောင်းပါတယ်။” ဆိုတဲ့
အမှန်တရားဖွင့်ဟမိတာပါပဲ။ သင် သတိမထားမိတဲ့အချိန်မှာ ဒီစကား
က ဟုတ်သလိုလိုဖြစ်နေတယ်။ ပေးချင်တဲ့ လူတွေနဲ့ လက်ခံယူချင်တဲ့
လူအုပ်စုကြားမှာ သင် ညပ်နေတာပါ။

အယူအဆကြီး တစ်ခုလုံးက ဘယ်ဟာပိုကောင်းသလဲဆိုတာပါ။
အေးတာ၊ ပူတာ၊ သေးတာ၊ ကြီးတာ၊ ဘယ်နဲ့ညာ၊ အထဲနဲ့ အပြင်၊

ဘယ်ဟာ ပိုကောင်းသလဲလို့ စဉ်းစားခိုင်းတာဖြစ်နေပြီ။ တကယ်တော့ ပေးအပ်ခြင်းနဲ့ လက်ခံယူခြင်းတို့က ပိုက်ဆံပြားစေ့ရဲ့ ခေါင်းဘက်နဲ့ ပန်းဘက်လိုပါပဲ။ လက်ခံတာထက် ပေးတာက ပိုကောင်းတယ်လို့ ဆုံး ဖြတ်တဲ့သူဟာ သင်္ချာမှာ ညံ့နေမှာပဲ။ ပေးအပ်သူတိုင်းအတွက် လက်ခံ

နေ့စဉ်များ

ပေးအပ်သူတိုင်းအတွက် လက်သင့်ခံသူတစ်ယောက်စီရှိလိမ့်မယ်။ လက်သင့်ခံသူတစ်ဦးစီတိုင်းအတွက် ပေးအပ်သူတစ်ယောက်စီ ရှိရမယ်။

သူလည်း ရှိရမှာပဲ။ လက်ခံသူတိုင်းအတွက် ပေးအပ်သူရှိနေရသလိုပါပဲ။ စဉ်းစားသာကြည့်ပါတော့။ လက်ခံမယ့်သူမရှိဘဲ သင်ဘာကို ပေးအပ်နေရမှာလဲ။ ဒီနှစ်ပိုင်းက လုံးဝချိန်ခွင်လျှာကိုက်နေကြတာပါ။ ဘဝခန့် တစ်ခုက ၅၀ သားစီ ဖြစ်နေပြီးသား။ ပေးအပ်ခြင်းနဲ့ လက်သင့် ခြင်းတို့ အမြဲတစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် တူမျှနေကြမှတော့ သူတို့ ၂ ခုမှာ သေးရေးပါမှုချင်းလည်း တူမျှနေကြတာပါပဲ။

သင် တကယ်လို့ လက်သင့်ခံလိုစိတ်မရှိဘူးဆိုရင် သင့်ကို ပေးအပ် မှု သူတွေကို အဆက်ဖြတ်လိုက်ဖို့ပဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဒီနည်းက ခြားရဲအောင် လုပ်တဲ့ လမ်းစဖြစ်နေတယ်။

ပေးအပ်ခြင်းက ပေါ်လာတဲ့ ပျော်မွေ့မှုတွေ သင်ငြင်းပယ်မယ် ဆိုရင် ပေးတဲ့သူက မျက်နှာပျက် ငြိုငြင်မှုတွေ ပေါ်လာဦးမယ်။ အရာရာ မှားစွမ်းအင်တွေပဲ ဖြစ်တာကြောင့် သင်က ပေးချင်ပါလျက် မပေးနိုင် ဖြစ်တဲ့အခါ စွမ်းအင်တွေ ချဲ့ထွင်လို့မရဘဲ ပိတ်ဆို့ကျပ်တည်းနေမယ်။ စွမ်းအင်တွေ ပိတ်ဆို့ကျပ်တည်းလာတဲ့အခါမှာ အဆိုးမြင်ခံစားချက် ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။

အခြေအနေကို ပိုဆိုးစေတာက အပြည့်အဝလက်ခံဖို့ သင် စိတ်မပါတဲ့အခါ သင့်ထံ နောက်ဘယ်တော့မှ မပေးဖို့ စကြဝဠာကို သင်တန်းတွေ ပေးသလိုဖြစ်နေမယ်။ သင့်ဆီရောက်လာမယ့် ရှယ်ယာ ဝေစုကို သင် လက်မခံရင် ဒီဝေစု ရှယ်ယာက အခြားသူတစ်ယောက်ဆီ ရောက်သွားမှာပါပဲ။ ဒီသဘောတွေကြောင့် ချမ်းသာသူက ပိုချမ်းသာပြီး ဆင်းရဲသားတွေက ပိုဆင်းရဲလာကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်သာဆိုရင် ဒီအခြေအနေမျိုးမှာ ကြားဝင်ပြီး တစ် လောကလုံး တိုင်တည်ပြီး ခုလိုပြောလိုက်ချင်သေးတယ်။ “စကြဝဠာ ကြီးရေ တကယ်လို့များ တစ်ယောက်ယောက်မှာ ကြီးမားတဲ့ အခွင့် အလမ်းကြီး ရောက်လာတာကို အဲဒီလူက ယူချင်စိတ်မရှိဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ဆီကို ပို့လိုက်ပါတော့။ သင့်ရဲ့ ကောင်းချီးပေးမှုတွေကို ကျွန်တော် ရင်ဖွင့်ပြီး ဝမ်းပန်းတသာ လက်ခံလိုက်မှာပါပဲ။ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။” လက်သင့်မခံချင်တဲ့ သူတွေ အတော်မျက်လုံးပြူးသွားကြမှာ ပဲ။

လူချမ်းသာတွေက အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ပြီး သူတို့အားထုတ်မှုတွေ အတွက် ရမယ့် ဆုလာဘ်တွေနဲ့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ နီးစပ်အောင် ထိုက်တန် တယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ အလုပ်ကြိုးစားပေ မယ့် သူတို့အားထုတ်မှုတွေအတွက် ထိုက်တန်တယ်လို့ မယုံကြည်တတ် ကြဘူး။ ဒီယုံကြည်မှုတွေက သူတို့ကို သားကောင်လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက်နေပုံပါပဲ။ များစွာသော ဆင်းရဲသားတွေက သူတို့က ဆင်း ရဲသားဖြစ်လို့၊ ပိုကောင်းတဲ့လူတွေဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ်။ ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ။ ကျွန်တော် ဒီဆင်းရဲသားတွေကို အခု မေးခွန်းတွေ မေးကြည့်တယ်။ “ကိုယ့်ဆင်းရဲသားအချင်းချင်းအပေါ် သင် ဘာကောင်း ကျိုးတွေ လုပ်ပေးသလဲ။ စီးပွားပျက်တဲ့သူတွေ ဘယ်သူ့ကို သင် ကူညီ

ဖူးသလဲ။ သင်ကိုယ်တိုင် ဓနတွေ ဖန်တီးရတာ သင့်အတွက် အကျိုး ရှိပြီး တခြားလူတွေကို အင်အားတစ်ရပ် အနေနဲ့ မကူညီနိုင်ဘူးလား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေ မေးတယ်။

ဒီတော့ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်က သဘောပေါက်သွားပြီး၊ သူ့အတွင်းစိတ်ကို ပြန်ပြင်လိုက်တယ်။ နောက်နေ့ကစပြီး လူသစ်စိတ် သစ်ဖြစ်သွားတယ်။

“ငွေကြေးက ငါ့ကို ပြောင်းလဲလိုက်ပြီ။ ငါ သာ ချမ်းသာလို့ရှိရင် ငါဟာ လောဘအိုးတစ်ကောင် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်” လို့ တွေးသူတွေ လည်း ရှိနိုင်တယ်။ ပထမက သူတို့ ကျဆုံးမှုတွေအတွက် တရားသဖြင့် လုပ်ယူထားတဲ့ အတွင်း အဇ္ဈတ္တပေါင်းမြက်တွေပဲဖြစ်လို့ အတုမယူပါနဲ့။

ဒုတိယက စံချိန် စံညွှန်းအတိုင်း တည့်တည့်ပဲ ပြောပါရစေ။

“ငွေကြေးက သင့်ကို သင့်မှာရှိထားပြီးသားတွေကို ပိုမိုရှာလာ အောင် လုပ်ပေးရုံမျှဖြစ်တယ်” (အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်း)

သင်က နှိမ့်ချသူဖြစ်နေရင် ငွေကြေးက ပိုလို့နှိမ့်ချစေမယ့် အခွင့် အလမ်းတွေ ဖန်တီးပေးလိမ့်မယ်။ သင်က သနားကြင်နာတတ်သူဖြစ်နေ ရင် ငွေက သင့်ကို ပိုကြင်နာတတ်စေမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေ ဖန်တီး လိမ့်မယ်။ သင်က သဘောထား ပြည့်ဝခဲ့ရင် ငွေကြေးက သင့်ကို ပို

ဓနစည်းမျဉ်း

ငွေကြေးက သင့်ကို သင့်မှာရှိထားပြီးသားတွေကို ပိုမိုရှာလာအောင် လုပ်ပေးရုံမျှဖြစ်ပါတယ်။

သဘောထားပြည့်ဝလာစေလိမ့်မှာပါ။

သင် ဘယ်လို ကောင်းသော လက်သင့်ခံသူဖြစ်လာသလဲ။

ပထမက သင့်ကိုယ်ကို စတင် တယုတယပြုစုရင်းနဲ့ လက်သင့် ခံမှုကောင်းလာရတာပါ။ လူတွေဟာ အလေ့အထရဲ့ သတ္တဝါတွေပဲလို့ သတိရပါ။

တယုတယပြုစုရင်းနဲ့ “မိလျှံနာတစ်ယောက်လို” ခံစားရစေနိုင် တယ်။ ဒီအယူအဆက သင့်ရဲ့ ထိုက်တန်မှုကို သင် တန်ဖိုးဖြတ်နိုင် အောင် ကူညီပေးပြီး သင့်ရဲ့ “လက်သင့်ခံရေး ကြွက်သားတွေ” ကိုလည်း အားကောင်းလာစေပါတယ်။

ဒုတိယက သင် ငွေကြေးပိုလက်ခံရတဲ့ ဘယ်အချိန်မဆို ကျေးဇူး တင်ရ ဝမ်းသာရတာတွေနဲ့ ရူးမတတ် စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွရတာကို ကျင့်သားရလာလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် စီးပွားပျက်စဉ်တုန်းက လမ်းမှာ ပိုက်ဆံကျနေတာတွေ့ရင် ကောက်လိုက်ရမှာ ရှက်သလို၊ သိက္ခာ ချသွားမှာ စိုးသလိုနဲ့ မကောက်ဘဲ မျက်နှာလွှဲသွားမိတယ်။

ပိုက်ဆံချမ်းသာလာတော့ လမ်းမှာ ပိုက်ဆံနဲ့တူတာတွေ့လေသမျှ ချက်ချင်းကောက်ပြီး အိတ်ထဲထည့်ဖို့ ဝန်မလေးတော့ဘူး။ ကံကောင်းတဲ့ ပိုက်ဆံပဲရယ်လို့ နမ်းတောင် နမ်းလိုက်မိသေး။ “ငါက ငွေကို ဆွဲငင်တဲ့ သံလိုက်ပဲ” လို့ ကြွေးကြော်လိုက်သေးတယ်။ ငွေက ငွေပဲ။ ငွေကို ရှာလို့တွေ့တာ၊ မရှာဘဲနဲ့တွေ့တာ တွေက လောကရဲ့ ကောင်းချီးပေးမှု တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုဆို ကျွန်တော် လမ်းမှာတွေ့သမျှ ဘာမဆို အပြည့်အဝ လက်သင့်ခံဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ တစ်ကြိမ်လက်သင့်ခံပြီး တာနဲ့ သင့်ဘဝမှာ လမ်းတွေ အကုန်ပွင့်သွားလိမ့်မယ်။ ချစ်မေတ္တာ

နေ့စဉ်များ

အရာတစ်ခုခုဘယ်လို လုပ်ရေးဆိုတာ၊ အရာအားလုံး ဘယ်လို လုပ်ရေးပဲဖြစ်တယ်။

ဦးမီးချမ်းမှု၊ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပိုရလာမယ်။

နယ်ပယ်တစ်ခုမှာ သင်သုံးတဲ့ နည်းဟာ နယ်ပယ်မှန်သမျှ သင်သုံးတဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်းပါပဲ။ သင်ဟာ ထူးချွန်တဲ့ လက်သင့်ခံသူဖြစ်နေရင် ပီတိဆိုနေတဲ့ လမ်းတွေ ပွင့်ကုန်မယ်။

“ကြေညာချက်” သင့် နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ

က...

“ငါက ထူးချွန်တဲ့ လက်သင့်ခံသူဖြစ်တယ်။”

“ငါ့ဘဝထဲမှာ ငွေကြေးပမာဏ ထုနဲ့ထည်နဲ့ လက်သင့်ခံဖို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လမ်းဖွင့် ထားတယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ ထူးချွန်တဲ့ လက်ခံသူဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။ ပေးအပ်သူ အတွက် ကိုယ်က လက်ဆောင်တစ်ခုတုံ့ပြန်ပေးခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးပါ။

၂။ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် လက်ခံရာမှာ တခမ်းတနား ရှိပါစေ။ “ငါက ငွေကြေးသံလိုက်တစ်ခုဖြစ်တယ်” လို့ ကျယ်လောင်စူးရှစွာ ကြွေးကြော်ပါ။ ငွေကြေးဘယ်ကပဲ

ရရ၊ အစိုးရဆီက ဖြစ်စေ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုခုက ဖြစ်စေ၊ တစ်လောကလုံးက သင့်ကို ထောက်ပံ့နေကြောင်း သတိရပါ။

၃။ အနည်းဆုံး တစ်လကို တစ်ကြိမ်လောက်၊ သင်ကိုယ်တိုင်နဲ့ သင့်စိတ်ဓာတ်ကို တယုတယပြုစုပျိုးထောင်ရေး တစ်ခုခု ထူးခြားတာ လုပ်ပေးပါ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ချမ်းသာနေကြောင်း သိသာတဲ့ စည်းစိမ်ကျကျ နေတာမျိုးလုပ်ပေးပါ။ ဒီအတွေ့အကြုံကနေ တုန်ခါပြီး ထွက်လာတဲ့ သင့်စွမ်းအင်တွေက စကြဝဠာကို သင် ကြွယ်ဝနေကြောင်း သတင်းလွှာ တွေ ပို့လိမ့်မယ်။ စကြဝဠာက သူ့အလုပ်သူလုပ်ပြီး 'အိုကေ' လို့သာ ပြောရင်း သင့်ကို အခွင့်အလမ်းတွေ ပိုပေးလိမ့်မယ်။

*

မနပိုင်တွဲ # (၁၁)

လူချမ်းသာတွေက ရုလဒ်တွေပေါ်အခြေခံတဲ့ပေးချေမှုကို ရွေးတတ်ကြတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေကတော့ အချိန်ပေါ်အခြေခံတဲ့ ပေးချေမှုကို ရွေးကြတယ်။

ဒီစကားကို သင်ကြားဖူးသလား “ကျောင်းကိုသွား အမှတ်ကောင်း ကောင်းရအောင် လုပ်၊ အလုပ်အကိုင်ကောင်းရအောင်လုပ်၊ ပုံမှန်ဝင်ငွေ ရအောင်လုပ်၊ အချိန်မှန်မှန် ရပါစေ” ‘ပုံမှန်ဝင်ငွေ’ ဆိုတဲ့ နောက်ကွယ်က အယူအဆအကြောင်း ကျွန်တော် ဆွေးနွေးချင်တာကတော့ အောက်ပါ

မနည်းမျှော်

ပုံမှန်ဝင်ငွေရရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ သင့်စွမ်းရည်က သင်ရှာဖွေရတာ တွေနဲ့ ထိုက်တန်မှုရှိနေသမျှ ဘာမှမမှားယွင်းပါဘူး။ ပွတ်တိုက်မှုရှိတယ်။ များသောအားဖြင့် ဒါက ဖြစ်နေကျပါပဲ။

ခနစည်းမျဉ်းအတိုင်းပါပဲ။

ဆင်းရဲသားတွေက ပုံမှန်လခနဲ့ပေးတာ၊ နာရီပိုင်းလုပ်ခပေးချေတာ မျိုးကို ပိုကြိုက်ကြတယ်။ လုပ်ခပမာဏတစ်ခု အချိန်အတိုင်းအတာ အတိအကျနဲ့ ရမယ်လို့ သိထားရတဲ့ “စိတ်ချလုံခြုံမှု” မျိုးကို သူတို့လို အပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ နားမလည်ကြတာကတော့ ဒီ “စိတ်ချလုံခြုံမှု” က ဈေးနှုန်းနဲ့ အတူတကွ ခနရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ အတူတကွလာတာဆိုတာပါပဲ။

အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးက လုံခြုံမှုကို အခြေခံတယ်ဆိုရင် ဒီရှင်သန်ရပ်တည်ရေးက ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို အခြေခံနေတာပဲ။

လူချမ်းသာတွေက သူတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ ရလဒ်တွေအပေါ်မှာပဲ အခြေခံပြီး ပေးချေတာမျိုးကို ပိုကြိုက်ကြတယ်။ လုံးဝ မပေးချေနိုင်သေးရင်၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပေးချေတာမျိုးပေါ့။ လူချမ်းသာတွေက သူတို့ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို ပုံသဏ္ဍာန်တစ်မျိုးမျိုးနဲ့တော့ ပိုင်ဆိုင်တတ်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အကျိုးအမြတ်တွေကနေ ဝင်ငွေတွေရအောင် ဖန်တီးတတ်ကြတယ်။ ငွေကြေးကမ္ဘာထဲက ဆုလာဘ်က အရဲစွန့်ဒုက္ခခံလုပ်ခြင်းတွေနဲ့ ယေဘုယျအချိုးကျနေတယ်။

ချမ်းသာတဲ့လူတွေက သူတို့ကိုယ်သူတို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ သူတို့ တန်ဖိုးတွေနဲ့ ဒါတွေပေးအပ်ဖို့ သူတို့ရဲ့ စွမ်းရည်တွေအပေါ် ယုံကြည်မှု ရှိကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ ဒါမျိုးမရှိဘူး။ ဒါကြောင့်ပဲ သူတို့မှာ အာမခံချက်တွေ အမြဲလိုချင်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက ငွေကြေးအတွက် အချိန်နဲ့ရင်းပြီး ကုန်ကူးကြတယ်။ ဒီမဟာဗျူဟာရဲ့ ပြဿနာကတော့ သင့်အချိန်က အကန့်အသတ် ရှိနေတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ အောက်ပါ ခနစည်းမျဉ်းအတိုင်း ပြောရမယ်။

နေ့စဉ်မုဉ်း

သင့်ရဲ့ဝင်ငွေအပေါ်မှာ ဘယ်တော့မှ မျက်နှာကြက်အမိုး မရှိပါ။

တကယ်လို့ သင်ဟာ အချိန်နဲ့လိုက်ပြီး ပေးချေတာမျိုးပဲ ရွေးမယ် ဆိုရင် ဓနတိုးပွားစေမယ့် သင့်ရဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေ လှလှပပ သတ်ဖြတ် မိရက်သား ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ နီးနှောပွဲမှာ လူတချို့က သူတို့နဲ့ ထိုက်တန်သ လောက် မရကြလို့ တိုင်ကြတာတွေ့ရတယ်။ ဒါ အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ် သမားတွေရဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာဖြစ်နေကျ ပြဿနာတွေပဲမို့ ဝါဏ္ဍိစ္စပဋိပက္ခ ဖြေရှင်းရေးတွေ ခုထိရှိနေတာပါပဲ။

ကျွန်တော်ကတော့ “ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်အလုပ်နဲ့” သာ လွတ်လွတ်လပ် လပ်လုပ်ကိုင်ဖို့ကို အားပေးလိုပါတယ်။ ဘာလို့ဆို၊ ပထမအကြောင်းရင်း က “မိလျံနာတွေရဲ့ အဓိကအများစုကြီးက ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင် အလုပ်လုပ် ရင်းနဲ့သာ ကြီးပွားချမ်းသာလာကြတာ” ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

ဒုတိယက ဘာလုပ်ငန်းလုပ်ရပါမလဲလို့ စဉ်းစားမရရင် ကမ္ဘာပေါ် မှာ အကောင်းဆုံး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဖြစ်တဲ့ “အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း” တစ်ခုခုကို စဉ်းစားနိုင်တယ်။ သင်လုပ်တာကိုင်တာ ကောင်း သလောက် သင်ကံကြမ္မာကောင်းကို ဖန်တီးနိုင်မှာပါ။ ဒါမှမဟုတ်၊ ရောင်းချရေးနက်ဝပ် ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုနဲ့ပေါင်းပြီး လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီလို ထူးချွန်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ဒါဇင်နဲ့ချီပြီး ရှိပြီး ရှိပါတယ်။

အဆုံးသတ်မှာ သင်အမှန်တကယ် ထိုက်တန်ရာကို ရှာနိုင်ဖို့ တစ်ခုတည်းသော နည်းက သင့်ကိုယ်ပိုင်ရလဒ်ကို အခြေခံတဲ့ ပေးချေ မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖေပြောခဲ့တဲ့ စကားက အကောင်းဆုံးပဲ

ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

“မင်း တခြားတစ်ယောက်ယောက်အတွက် ပုံမှန်လစာလေးယူပြီး လုပ်ကိုင်နေရလို့ မင်းဘယ်တော့မှ ချမ်းသာလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းအလုပ် တစ်ခုခုရချင်ရင် အကျိုးအမြတ်ကို ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ ရဖို့ သေချာပစေ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်မျိုးပဲ ရှာလုပ်ပေတော့” တဲ့ ဒါ ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်ပါ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့ရလဒ်တွေပေါ် အခြေခံတဲ့ ပေးချေမှုမျိုးကို ငါရွေးချယ်လိုက်

ပြီ”

သင့်ခေါင်းပေါ် လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ တကယ်သင့်လက်ရှိ အလုပ်က နာရီပိုင်းနဲ့ လုပ်ခလစာပေးတာကို အခြေခံနေရင် အလျော်ကြေးရေး စီမံကိန်းတစ်ခု အဆိုပြုဖို့ ဖန်တီးပါ။ သင့်အလုပ်ရှင်က ကုမ္ပဏီရဲ့ ရလဒ်လိုပဲ သင့်ရဲ့ တစ်ဦးချင်းရလဒ်ပေါ် အခြေခံပြီး ပေးချေတာမျိုးကို ခွင့်ပြုပေးရမယ့် လျော်ကြေးစီမံကိန်းမျိုး ဖြစ်တယ်။

သင်က ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလုပ်နေသူဖြစ်ရင်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့ လျော်ကြေးပေးရေးစီမံကိန်းမျိုး သင့် အလုပ်သမားတွေအတွက် ခွင့်ပြုပေးဖို့ အလုပ်ရှင်အနေ ဖန်တီးပေးရလိမ့်မယ်။ ဒီစီမံကိန်းမျိုး ချက်ချင်း အကောင်အထည်

ဖော်ပါ။

၂။ သင် လက်ရှိအလုပ်က သင်ထိုက်တန်သလောက်မရရင်၊ သင် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်တစ်ခုခု စလုပ်ဖို့ စဉ်းစားပါ။ အချိန် လုပ်ဖို့စတင်ပါ။ နက်ဝပ်၊ ဈေးကွက်ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို အလွယ်တကူ ပြောင်းနိုင်တယ်။ သင်တန်းဆရာဖြစ်ဖြစ်၊ လွတ်လပ်တဲ့ အတိုင်ပင်ဝန်ဆောင်မှုပေးတာမျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်နိုင်တယ်။ သင့်လုပ်ဆောင်မှုကိုတော့ သင့်ရလဒ်နဲ့ တိုင်းတာပြီး ပေးချေတာမျိုးဖြစ်စေရမယ်။

*

ဓနပိုင်တဲ့ # (၁၂)

လူချမ်းသာတွေက “နှစ်ခုနှစ်မျိုးစလုံး” တွဲစဉ်းစားတယ်။
ဆင်းရဲသားတွေက “တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု” ကိုသာ စဉ်းစားတတ်တယ်။

လူချမ်းသာတွေက အလျှံပယ်ကြွယ်ဝတဲ့လောကထဲ နေထိုင်ကြ တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ အကန့်အသတ်တွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ လောကထဲမှာပဲ နေရတယ်။ နှစ်မျိုးစလုံးက ရုပ်ဝတ္ထုကမ္ဘာကြီးတစ်ခု ထဲမှာ နေရတာချင်းတူကြပေမယ့် ခြားနားတာကတော့ သူတို့ရဲ့ ဘက်စုံ အမြင်တွေပါပဲ။ လူဆိုတာ ပုထုဇဉ်ပီပီ “ကိုယ်လိုချင်တာမှန်သမျှတော့ အားလုံးရချင်တာချည်းပဲ” ဖြစ်တယ်။

သင်ဟာ အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်သလား။ သင့် မိသားစုနဲ့ ရင်းနှီးချစ်ခင်တဲ့သူဖြစ်ချင်သလား။ နှစ်ခုစလုံးပါပဲ။ သင်ဟာ လုပ်ငန်းပဲ အာရုံစိုက်နေသူဖြစ်ချင်သလား။ ပျော်ရွှင်ရယ်မော ဆော့ကစားနေသူဖြစ်ချင်သလား။ နှစ်ခုစလုံးဖြစ်တော့ ပိုမကောင်းဘူး လား။ ပိုက်ဆံကိုလည်း လိုချင်တယ်။ ဘဝကိုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိချင်

တယ်ဆိုရင် နှစ်ခုစလုံးက ကောင်းတာချည်းပဲမို့လို့ လူချမ်းသာတွေက နှစ်ခုစလုံးယူမယ်လို့ ပြောမှာပဲ။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ လောဘကြီး တယ်လို့ အပြောခံရမှာကို ကြောက်ပြီး “တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု” ကိုပဲ ရွေးကြတယ်။

ကိုယ့်မှာ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားနည်းနေရင် ဒီဖြစ်ချင်တဲ့ ကမ္ဘာနှစ်ခု စလုံးရဲ့ အကောင်းဆုံးတွေ ရနိုင်မယ့်လမ်းဘယ်ရှိတော့မှာလဲ။

သင့်ကိုယ်သင် မဖြစ်မနေ မေးရမယ့် မေးခွန်းကတော့ “ဒီနှစ်မျိုး စလုံးရဖို့ ငါဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ” ဆိုတာပါပဲ။

ဒီမေးခွန်းက သင့်ဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေလိမ့်မယ်။

ပစ္စည်းပေးသွင်းသူတစ်ဦးက ခါတိုင်းရနေကျထက်ပိုရချင်လာ တယ်။ ကျွန်တော့်မူက ထုံးစံအတိုင်းပေးရမှာထက် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ပိုမပေးရေးဖြစ်လို့ သူ့အလိုကို မလိုက်နာနိုင်ဘူး။ ဒီပွဲက သူနိုင်မလား ငါ နိုင်မလား ဖြစ်နေတယ်။

ယနေ့အခါ “နှစ်ခုစလုံး စဉ်းစားဖို့” လေ့ကျင့်ထားတာကြောင့် မြေမသေ တုတ်မကျိုးတဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ် ဖန်တီးဖို့ အကြေအလည် ဆွေးနွေး ယူရမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြင်လို့ကတော့ “နှစ်မျိုးလုံး စဉ်းစားရေး” ပန်းတိုင်ဆီရောက်ရတာမို့ ဝမ်းသာပျော်လို့မဆုံးဘူးပေါ့။

ကျွန်တော့် မိဘတွေကို ကျွန်တော် ပြောဖူးတယ်။ “ကျွန်တော် မကြိုက်တဲ့ အလုပ်မျိုးမှာ ကျွန်ခံပြီး လုပ်မနေနိုင်ဘူး၊ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ အလုပ်မျိုးလုပ်ရင်းနဲ့ပဲ ချမ်းသာသွားချင်တယ်။” မိဘတွေက ထုံးစံ အတိုင်း တုံ့ပြန်တာပေါ့။ “မင်းအိပ်မက်ကမ္ဘာကြီးထဲမှာပဲမနေနဲ့။ လုပ်ငန်းက လုပ်ငန်းပျော်မွေ့ခြင်းက ပျော်မွေ့ခြင်းပဲ။ ဒီ ၂ ခုဆုံချင်မှ ဆုံကြတာ။” လို့ တရားပြတယ်။ ကျွန်တော် ပန်းတိုင်က ဒီ နှစ်မျိုးစလုံး ဆုံဖြစ်အောင် ကြိုးစားရေးပဲ။ ကျားကုတ်ကျားခဲရှာလိုက်တာ နောက်ဆုံး

ကျွန်တော် ချစ်မြတ်နိုးပျော်မွေ့စေတဲ့ အလုပ်မျိုးရှာတွေ့သွားပါတယ်။
နောက် တတိယ ဥပမာက ငွေကြေးနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုနှစ်ခု စုဆုံရေး
ပါပဲ။

ငွေကြေးက လွတ်မြောက်မှုကို ယူဆောင်ပေးတယ်။ ကိုယ်ဝယ်ချင်
တာ ဝယ်နိုင်လို့ ကိုယ်လိုဘဲ ပြည့်ရုံမက တခြားသူတွေကို ကူညီနိုင်ဖို့
အခွင့်အလမ်းတွေ ရနိုင်သေးတယ်။

ပျော်ရွှင်မှုလည်း အရေးကြီးတာပါပဲ။ ဆင်းရဲသားတွေနဲ့ အလယ်
အလတ်တန်းစားတွေကတော့ ငွေကြေးနဲ့ ပျော်ရွှင်မှု ဘာမှ မဆိုင်ဘူးလို့
ယူဆကြတယ်။ လူဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပိုက်ဆံလည်းချမ်းသာ ပျော်
လည်း ပျော်ရွှင်ရတာမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ တရားသေစွဲမှတ်ရင်း ပရိဂရမ်
တွေ ပိုဆင်းရဲကြတယ်။

သင် ကိတ်မုန့်တစ်လုံးရနိုင်ပြီ၊ အကုန်လည်းစားပစ်လို့ရပါတယ်

လူချမ်းသာတွေနဲ့ ဆင်းရဲသား၊ လူလတ်တန်းစားတွေရဲ့ အဓိက
ခြားနားချက်ကြီးတစ်ခုရှိပြန်တယ်။ ကိတ်မုန့်လုံးကြီးတစ်လုံးချပေးလိုက်
ရင်၊ လူချမ်းသာတွေက ဘာမှ မစဉ်းစားဘဲ ခပ်ပျော်ပျော်ကြီး အကုန်စား
ပစ်ကြပေမယ့် ဆင်းရဲသားတွေကတော့ များလှချီလားလို့ ခပ်တွေတွေ
စဉ်းစားနေဦးမှာပါ။ ဒီတုန်းမှာ ကိတ်မုန့်လုံးကြီးကို လှီးပေးထားပြီး
နောက်ထပ်ရွေးချယ်လို့ရနိုင်အောင် “မုန့်လက်ကောက်” ကွင်း (အနောက်
တိုင်းအခေါ်အရ ‘ဒိုးနပ်’) တစ်ကွင်းပါ ချပေးလိုက်တဲ့အခါ၊ လူချမ်းသာ
ရယ်၊ လူလတ်တန်းစားရယ်၊ ဆင်းရဲသားတို့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေကို
အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းအတိုင်း တွေ့ရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

လူချမ်းသာတွေက “ကိတ်မှန်လုံးကြီးတစ်လုံးယူပြီး ပျော်ပျော်ကြီးစားပစ်နိုင်တယ်” လို့ ယုံကြည်တယ်။ လူလတ်တန်းစားတွေက “ကိတ်မှန်လုံးကြီးတစ်ခုလုံးကတော့ ချမ်းသာလို့စားတာဖြစ်နေမယ်။ တစ်ချပ်လောက်လှီးပြီး မြည်းကြည့်လည်း တန်ပါတယ်” လို့ ယုံကြည်တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေက “မှန်လက်ကောက်ကွင်း” ကိုပဲ ရွေးလိုက်တယ်။ လက်ကောက်ကွင်းအပေါက်ကို အာရုံစိုက်ရင်းနဲ့လေ။

ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ အတွေးတိမ်တိမ်တစ်ခုက “ငါ့မှာ ပိုက်ဆံတွေ ပိုရှိလာရင် တခြားတစ်ယောက်မှာတော့ ပိုက်ဆံတွေ လျော့သွားမှာပဲ” ဆိုတာမျိုး ဝင်တတ်တယ်။ ဒါဟာ ကြောက်လန့်မှုကို အခြေခံတာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရှုံးပေးရေးကို အခြေခံတာတွေကလွဲရင် ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။

ပထမအကြောင်းရင်းက “ငွေကြေးရောင်းလိုအားက အကန့်အသတ်ရှိတယ်” လို့ တလွဲယူဆယုံကြည်ထားချက်ကြောင့် ဒီအတွေး ဝင်လာရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘောဂဗေဒသမား တစ်ယောက် မဟုတ်ပေမယ့်၊ ဒါမှားမှန်းတော့ သေချာနေပါတယ်။

လောက ငွေကြေးတစ်ခုတည်းကိုပဲ ထပ်ခါထပ်ခါသုံးနေကြတာပဲ။ သုံးတဲ့အခါတိုင်း လူတိုင်းအတွက် တန်ဖိုးအသစ်တွေ ဖန်တီးပေးသွားကြတာပဲ။

ဥပမာ လူပထမတစ်ယောက်ကို ငွေ ၅ ကျပ်စပေးလိုက်ပြီး ဒုတိယဆီက ပစ္စည်းတစ်ခုခု ဝယ်ခိုင်းကြည့်ပါ။ ဒုတိယ လူဆီက ဘာပင်တစ်ချောင်းဝယ်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုပါစို့။ ဒုတိယ လူက သူရလာတဲ့ ငွေ ၅ ကျပ်နဲ့ တတိယလူဆီက ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ပြန်ပါတယ်။

တတိယလူက စာရေးကတ်ပြားအောက်ခံ ဘုတ်ပြားတစ်ချပ်ရောင်းဖြစ် သွားလို့ ငွေ ၅ ကျပ်ဝင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ လူ ၅ ယောက်အဆင့်ဆင့် ငွေ ၅ ကျပ်နဲ့ ပစ္စည်းလဲကြတာ ထိုက်တန်မှုတန်ဖိုးတွေ ဒီအုပ်စုအတွင်း ၂၅ ကျပ်ဖိုးအထိ ရောက်သွားတယ်။

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ကြင်နာသနားတတ်၊ ရက်ရှေ့တတ်၊ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ပေမယ့် သင့်ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ဟာတွေနဲ့ ဘာမှမပတ် သက်ပါဘူး။ သူ့အတွက် သင့်ဘဏ်ငွေစာရင်းက အရေးမပါသလို သင့် စိတ်ဓာတ်တွေကသာ အဓိကပါ။

အကန့်အသတ်မရှိတဲ့ ဘဝတစ်ခုနဲ့ သင်နေထိုင်ချင်ရင်တော့ ဘယ် အခြေအနေမှာမဆို၊ “တစ်ခုမဟုတ် တခြားတစ်ခု” ရွေးမနေဘဲ “နှစ်ခု နှစ်မျိုးစလုံး” ပဲ ရည်ရွယ်ချက်ထားပါလေ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်ဖိရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ အမြဲတမ်း နှစ်ခုစလုံးတွေ့ထားတယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ နှစ်ခုစလုံးရှိတဲ့ နည်းလမ်းဖန်တီးမှုကို စဉ်းစားရင်း လေ့ကျင့်ပေးပါ။ ရွေးချယ်နိုင်ခွင့် သင့်ကို တင်ပြလာတဲ့ အခါတိုင်းမှာ သင်ကိုယ်သင် ပြန်မေးပါ။ “နှစ်ခုစလုံး ငါရှိလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်နိုင်မလဲ။”
- ၂။ ငွေကြေးလည်ပတ်မှုမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝထဲကို ပေါင်းဖြည့်လာတာကို သတိထားမိလာပါစေ။

သင်ပိုက်ဆံသုံးတဲ့အခါတိုင်းမှာ သင့်ကိုယ်သင် ပြောရမှာ
က...

“ဒီပိုက်ဆံက လူရာပေါင်းများစွာကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလာ
ပြီး အားလုံးအတွက် တန်ဖိုးကို ဖန်တီးလိမ့်မယ်။

၃။ အခြားသူတွေအတွက် သင့်ကိုယ်သင် စံပြပုံစံ မော်ဒယ်
တစ်ခုအဖြစ် စဉ်းစားပါ။ သင်ဟာ ကြင်နာသနားတတ်၊
ရက်ရောတတ်ပြီး ချစ်ခင်ပြီး ချမ်းသာကြောင်းကို ပြသပါ။

*

နေ့ပိုင်တဲ့ # (၁၃)

လူချမ်းသာတွေက သူတို့ရဲ့ အသားတင်ထိုက်တန်မှုကိုပဲ အာရုံစိုက်ထားတတ်တယ်။
ဆင်းရဲသားတွေကတော့ သူတို့ရဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့ဝင်ငွေအပေါ်မှာပဲ အာရုံစိုက်ထားတတ်တယ်။

ခင်ဗျား ပိုက်ဆံဘယ်လောက်များများ ရှာနိုင်သလဲလို့ မေးလာ
ရင် “ခင်ဗျားရဲ့ အသားတင်ထိုက်တန်မှုက ဘာလဲ” လို့ ပြန်မေးရလိမ့်
မယ်။

ငွေကြေးရေးရာဆွေးနွေးပွဲတွေမှာ အမြဲအသားတင်ထိုက်တန်မှု
တွေနဲ့ပဲ ဗဟိုပြုပြီး ပြောတတ်ကြတယ်။ “ဂျင်းရဲ့ စတော့ပိုင်ဆိုင်မှုက
သန်း ၃၀ ကျော်တယ်လို့ ‘ပေါ’ ရဲ့ ကုမ္ပဏီက ၈ သန်းကျော်တန်တယ်”
ဘို့ စတာတွေပါပဲ။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

နေရဲ့စစ်မှန်တဲ့တိုင်းတာချက်က အသားတင်ထိုက်တန်မှုဖြစ်ပြီး
အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေနဲ့မတိုင်းပါ။

ဒီစည်းမျဉ်းအမြဲမှန်ခဲ့တယ်။ နောင်လည်း အမြဲမှန်နေဦးမှာပဲ။ အသားတင်ထိုက်တန်မှုက သင်ပိုင်ဆိုင်သမျှ အရာအားလုံးရဲ့ ငွေကြေး တန်ဖိုးဖြစ်တယ်။ သင်ပိုင်ဆိုင်သမျှအရာအားလုံးကို အသားတင်ထိုက် တန်မှုပါ ပေါင်းထည့်ရာမှာ သင့် ငွေကြေးနဲ့ စတော့ငွေချေးစာချုပ် လုံးချင်းမြေကွက်ကဲ့သို့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ သင် တခြားပိုင်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရဲ့ လက်ရှိတန်ဖိုးတွေ သင်ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်နေဆဲ အိမ်ခြံဝင်းရဲ့ ကာလတန်ဖိုးတွေ အဲဒါတွေ သင်တင်နေတဲ့ ကြွေးမြီကို နုတ်ပယ်လို့ အသားတင်ရတဲ့ တန်ဖိုးပဲဖြစ်တယ်။

လူချမ်းသာတွေက အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ အသားတင်ထိုက်တန် မှုရဲ့ ကြားက ဧရာမထူးခြားချက်ကို နားလည်နေကြတယ်။ အလုပ်လုပ် တဲ့ ငွေက အရေးကြီးတာတော့ မှန်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ သင့်ရဲ့ အသားတင် ထိုက်တန်မှုကို ဆုံးဖြတ်ပေးနေတဲ့ အောက်ပါ ကဏ္ဍလေးရပ်ထဲမှာ ဝင် ငွေက တစ်ခုသာ ဖြစ်နေတဲ့အတွက်ကြောင့်ပဲ။

- ၁။ ဝင်ငွေ။
- ၂။ စုဆောင်းမှု။
- ၃။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနဲ့
- ၄။ ရိုးရှင်းအောင် လုပ်ယူခြင်း။ တို့က အသားတင်ထိုက်တန်မှု ရဲ့ အင်္ဂါလေးရပ်ပါပဲ။

၁။ ဝင်ငွေ။ ဝင်ငွေက ပုံသဏ္ဍာန် ၂ ရပ်နဲ့ လာတယ်။ အလုပ် လုပ်တဲ့ဝင်ငွေနဲ့ ‘မမြဲသောငြိမ်ဝပ်နေတဲ့’ ဝင်ငွေ (Passive Income) တို့ ဖြစ်ကြတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေက တက်တက်ကြွကြွ အလုပ် လုပ်ရင်း ရှာဖွေလို့ရတဲ့ ငွေဖြစ်တယ်။ တစ်နေ့ချင်း လုပ်ခတွေ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းက ယူလာတဲ့ ဝင်ငွေတို့ အမြတ်ငွေတို့ဖြစ်တယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေမှာ ငွေရှာဖို့ သင့်ကိုယ်ပိုင်အချိန်နဲ့ လုပ်အားတွေ မြှုပ်နှံတာတွေ

လိုအပ်ပါတယ်။

ပြောရရင်တော့ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေဆိုတာ၊ သင့်ရဲ့ ငွေဖြည့်သွင်းတဲ့ ငွေကြေးဖန်ပြွန်ချောင်းထဲ ဘယ်လိုဖြည့်မလဲဆိုတာပါပဲ။ သင် အလုပ်တအားလုပ်ပြီး ရှာနိုင်လေလေ၊ စုဆောင်းတာလည်း ပိုလာလေလေ၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံတာတွေလည်း ပိုလာလေလေပါပဲ။

“ငြိမ်ဝပ်တဲ့ဝင်ငွေ” က တက်တက်ကြွကြွအလုပ်လုပ်ရတာတွေ မရှိဘဲ ရတဲ့ ဝင်ငွေမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအကြောင်းနောက်ပိုင်း အသေးစိတ် ဆွေးနွေးသွားရပါဦးမယ်။ ခုတော့ ငွေကြေးဖန်ပြွန်ချောင်းထဲ ဝင်လာတာတွေ စဉ်းစားကြည့်ရအောင်၊ သုံးစွဲခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်း၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းတို့ သုံးလေ့ရှိတယ်။

သင် မစုဆောင်းထားရင် ဓနကို ဘယ်တော့မှ ဖန်တီးလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူများစုမှာ ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံရှိမထားရင် သုံးဖြုန်းနေတာနဲ့ ကုန်နေမှာပဲ။ သုံးဖြုန်းလေ့ရှိသူတွေမှာ ဆောင်ပုဒ် ၃ မျိုး လက်ကိုင်ထားကြတယ်။ “ပိုက်ဆံဆိုတာ ပိုက်ဆံပါပဲ” (ဒါ သုံးဖို့ သတ်မှတ်ထားတာဆိုတဲ့ သဘော) ဒုတိယဆောင်ပုဒ်က “ထွက်သွားသမျှ ဝင်လာမှာပဲ” ဆိုတဲ့ စိတ်။ ဒီမျှော်လင့်ချက်ကြောင့် တတိယဆောင်ပုဒ် “ဆောရီးပဲ အခုတော့ ကျွန်တော်တွက်ကိန်းလွဲသွားပြီ။ စီးပွားပျက်ရပြီပေါ့” ဆိုတဲ့ ရလဒ်ထွက်လာတာပဲ ဖြစ်တယ်။ သူတို့လို အဖြုန်းသက်သက်ကြောင့် ကျန်ကဏ္ဍ ၃ ရပ်ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

သင့် ဝင်ငွေရဲ့ သင့်လျော်ရာအချိုးအစားတစ်ခုခုကို တစ်ကြိမ်စတင် စုဆောင်းမိတာနဲ့ သင်နောက် ကဏ္ဍအဆင့်ဖြစ်တဲ့ “ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု” ဆီ ဆက်လုပ်ဆောင်သွားနိုင်မှာပဲ။ သင် ရင်းနှီးမှုကောင်းလာတာနဲ့ သင် ငွေကြေးတွေ တိုးပွားလာပြီး အသားတင်ထိုက်တန်မှုတွေ ပိုကြီးမားအောင်

အရှိန်ပြင်းပြင်းခုတ်မောင်းနိုင်မှာပဲ ဖြစ်တယ်။ လူချမ်းသာတွေက ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုတွေ လေ့လာဖို့အချိန်တွေ စွမ်းအင်တွေ ထုတ်သုံးရတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းဆိုတာ ချမ်းသာတဲ့သူတွေ အတွက်ပဲ သူတို့နဲ့မဆိုင်ဘူးရယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့ စီးပွားပျက်ကြရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စတုတ္ထကဏ္ဍက “ရိုးရှင်းအောင်လုပ်ယူခြင်း” ပါပဲ။

ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်းတွေ ချည်း လက်ဆင့်ကမ်းသွားကြရင်း ငွေကုန်ကြေးကျသက်သက်သာသာနဲ့ နေသွားလို့ရမယ့် ဘဝနေထိုင်မှု ပုံစံ (Life Style) တစ်ခုကို သိစိတ်ရှိရှိ သင်ဖန်တီးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

“ရိုးရှင်းအောင်လုပ်ခြင်း” ရဲ့ စွမ်းပကားအကြောင်းကို ကျွန်တော့်ရဲ့ မိလျံနာဦးနှောက်သင်တန်းက သင်တန်းသူ ၂၃ နှစ်ရှိ “ဆူး” ရဲ့ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဥပမာနဲ့ ရှင်းပြပါရစေ။ သူမက အဲဒီအချိန် အိမ်တစ်လုံး ကို ဒေါ်လာ ၃ သိန်းနဲ့ဝယ်ပြီး စရင်းတယ်။ ၇ နှစ်ကြာတဲ့အခါ ဈေးကောင်းလာတာနဲ့ ပြန်ရောင်းတော့ ဒေါ်လာ ၆ သိန်းတောင်ရတယ်။ ၃ သိန်းတောင် မြတ်သွားတယ်။ နောက် အိမ်အသစ်ဝယ်မယ် စိတ်ကူးပေမယ့် မိလျံနာဦးနှောက် သင်တန်းတက်ပြီးကာမှ သူမ စိတ်ကူးတစ်မျိုး ပြောင်းသွားတယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း “ဖီဂျီ” ဆိုတဲ့ နာမည်ကြီး အပန်းဖြေရိပ်သာ ဇိမ်ခံကျွန်းမှာ သွားနေချင်တဲ့ သူမရဲ့ ငယ်စဉ်က စိတ်ကူးကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်ပါတော့တယ်။ ပေါင်နှံပြီး ရောင်းချတဲ့ စနစ် (Mortgage) မှာ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း အတိုးပေးရုံနဲ့ နှစ် ၃၀ အကြာ အပိုင်ဖြစ်သွားတဲ့ စနစ်ကိုလုပ်ဖြစ်သွားပါတယ်။

နှစ် ၃၀ ကြာသွားတဲ့ ခုအချိန်မှာ “ဖီဂျီ” ကျွန်းမှာ ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ မြေကွက်ကြီးနဲ့ ဇိမ်ကျကျခြင်းအိမ်ဂေဟာတစ်ခု သူမ ပိုင်သွားလို့ ညီမကိုပါ အဖော်ခေါ်သွားနိုင်ပါတော့တယ်။ တစ်နှစ်ကို ၆ လ အနားယူနေ

နိုင်ပါပြီ။

ရိုးရှင်းတဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံတစ်ခုကို ငွေနည်းနည်း အချိန်များများ စောင့်ပြီး ရင်းနှီးသွားရုံနဲ့ သူမအောင်မြင်ရတာပါပဲ။

ဒီကဏ္ဍ ၄ ရပ်ကို ဘီးလေးလုံးတပ်ကားတစ်စီးနဲ့ ဥပမာပြုလိုရ တယ်။ ဘီးလေးလုံးစလုံးကောင်းပါမှ ကားသွားရသလိုပါပဲ။ ကားက မြန်လည်းမြန်၊ ချောမောပြီး ဒါရိုက်လည်းကျ၊ နှိုင်းရသဘော လွယ်ကူ သွားပါလိမ့်မယ်။

ဆင်းရဲသားအလတ်တန်းစားတွေကတော့ 'ဝင်ငွေ' ဆိုတဲ့ ဘီးတစ်လုံးတည်း ကားမောင်းနေကြသူတွေပါပဲ။

ဝန်ထုပ်ပျော်

ရည်ရွယ်ချက်က ဂရုတစိုက်သွားတဲ့နေရာမှာ စွမ်းအင်တွေ စီးဆင်း သွားပြီး ရလဒ်တွေက ပြသပါလိမ့်မယ်။

သင့်အနေနဲ့ ငွေကြေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးသမားတစ် ယောက်ယောက်နဲ့ တွဲဖက်အလုပ်လုပ်သွားဖို့ကို ကျွန်တော်အားပေးပါ တယ်။ ထိုသူက သင့်ရဲ့ အသားတင်ထိုက်တန်မှုတည်ဆောက်သွားရေး လမ်းကြောင်းကို ကူညီပေးပါလိမ့်မယ်။ သင့်ငွေကြေးစုရုံးရာမှာ သင့်ကို ထိုသူက ထောက်ပံ့ပေးသွားမှာ ဖြစ်ပြီး၊ သင့်ငွေကြေးတိုးပွားရေးနဲ့ စု ဆောင်းရေးတို့အတွက် ယာဉ်မျိုးစုံသုံးစွဲဖို့ မိတ်ဆက်ပေးမှာပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

ကောင်းမွန်ထက်မြက်တဲ့ ငွေကြေးစီမံကိန်းသမားတစ်ယောက် ရှာတွေ့ဖို့ အကောင်းဆုံးလမ်းကတော့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီက ရှာ ဒါမှမဟုတ်၊ ထိုသူနဲ့ အဖွဲ့ကျသူတစ်ယောက်ကို ချဉ်းကပ်ပြီးရှာတာ

ဖြစ်ဖြစ် လုပ်နိုင်တယ်။

ထိုသူပြောသမျှကို ဘုရားဟောလို လိုက်နာနေဖို့ မလိုပါဘူး။ သင့်ငွေကြေးရေးရာတွေမှာ ကျွမ်းကျင်မှုရှိနေဖို့ပါပဲ။ ထက်မြက်တဲ့ စီမံကိန်းသမားက ဆော့ဖ်ဝဲလ် ဗဟုသုတတွေနဲ့ မှတ်ချက်ပြုပြီး သင် ဓနထုတ်လုပ်မယ့် အလေ့အထတွေ ရင်းနှီးတည်ဆောက်ပေးလိမ့်မယ်။

ဒီနည်းလမ်းနဲ့သာ သင့်မှာ ရွေးချယ်ဖွယ်ရာ အမျိုးမျိုးအထွေထွေ ရှာတွေ့နိုင်ပြီး ဒီအထဲကမှ သင်နဲ့ ကိုက်ညီဆုံး မှန်ကန်အံ့အဝင်ဆုံးကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သွားမှာပါ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့ရဲ့ အသားတင်ထိုက်တန်မှုတည်ဆောက်ရေးကို ငါ အာရုံစိုက်ထားမယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်”

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ အသားတင်ထိုက်တန်မှုကို ဆုံးဖြတ်တဲ့ ကဏ္ဍလေးရပ်စလုံးကို အာရုံစိုက်ထားပါ။ သင့်ရဲ့ ဝင်ငွေ၊ သင်စုဆောင်းမှုနဲ့ သင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတို့ကို တိုးပွားစေလျက် အပြန်အလှန်အားဖြင့် သင့်ရဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ နေထိုင်မှုဘဝပုံစံလိုက်စတိုင်ရရန် သင့်ရဲ့ နေထိုင်တန်ဖိုးကုန်ကျငွေတွေ လျော့ပစ်ရမယ်။
- ၂။ အသားတင်ထိုက်တန်မှုဖော်ပြချက်တစ်ရပ်ကို ဖန်တီးပါ။

သင်ပိုင်ဆိုင်သမျှ ဒေါ်လာများကို ပေါင်းထည့် (သင့်ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်များ) ပြီး၊ သင့်မှာ တင်ရှိနေသော ကြွေးမြီအရပ်ရပ် (ပေးရန်တာဝန်များ) ကို နုတ်ပယ်ပစ်ပါ။ ဤဖော်ပြချက် လမ်းကြောင်းကို ၃ လ တစ်ခါ တစ်ကွာတာတိုင်း လုပ် သွားပါ။

၃။ နာမည်ရကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အောင်မြင်ကျော် ကြားနေသော ငွေကြေးစီမံကိန်းရေးဆွဲရေးသမားတစ် ယောက်ကို ငှားရမ်းတိုင်ပင်ပါ။ ဤစီမံကိန်းသမားကို ရရှိ ရေးအတွက် သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများကို ချဉ်းကပ် အကူအညီတောင်းရမယ်။

*

နေပိုင်တဲ့ # (၁၄)

လူချမ်းသာတို့က သူတို့ငွေကြေးကိုကောင်းစွာစီမံခန့်ခွဲတတ်ကြတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေကတော့ သူတို့ငွေကြေးကိုကောင်းစွာစီမံခန့်ခွဲတတ်ပါ။

ရောင်းရအကောင်းဆုံးစာအုပ် "The Millionaire Next Door"

ရေးသူ "သောမတ်စတန်လေ" က မြောက်အမေရိကတစ်လွှားက မီလျံနာ သူဌေးတွေအကြောင်းတွေ ကွင်းဆင်းလေ့လာပြီး ကောက်ချက် ထုတ် တယ်။ သူရတဲ့ အဖြေကတော့ ဝါကျရိုးရိုးလေးတစ်ကြောင်းစာရလိုက်တဲ့ သင်ခန်းစာပါပဲ။

"ချမ်းသာတဲ့သူတွေက သူတို့ရဲ့ ငွေတွေကို စီမံခန့်ခွဲရာမှာ ဆက်ကြလေတယ်။"

ချမ်းသာသူတွေပိုက်ဆံစီမံခန့်ခွဲတာတော်လှပြီး ဆင်းရဲသားတွေက စီမံခန့်ခွဲရာမှာ ညံ့ဖျင်းကြတာတွေ့ရပါတယ်။

လူချမ်းသာတွေက ပထမသူတို့ရှိသလောက်ငွေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းဘယ်သိတတ်ဦးမှာလဲ။ နောက်မှ ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးရင်း လွယ်ကူပြီး ထိရောက်တဲ့ ငွေကြေးစီမံရေးနည်းလမ်းတစ်ခု ရှာတွေ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေက သူတို့ပိုက်ဆံတွေကြည့်ပြီး သူတို့ရဲ့လွတ်မြောက်ရေးကို ဒီငွေက ကန့်သတ်နေတယ်ဆိုပြီး ပထမဆုံး စိတ်ညစ်နေတာဖြစ်တယ်။ နောက် ဒုတိယက ဒီပိုက်ဆံတွေက သူတို့မလုံလောက်ဘူးဆိုပြီး ဦးနှောက်ခြောက်နေပြန်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဘယ်လိုစီမံခန့်ခွဲရမှန်း မသိတော့ဘူး။

ငွေကြေးဆိုတာ လွတ်မြောက်ရေးကို မကန့်သတ်ရုံမျှမက လွတ်မြောက်ရေးကိုပါ မြှင့်တင်ပေးပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သင် အလုပ်လုပ်စရာမလိုတော့လောက်အောင် ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေးကို ဖန်တီးပေးတယ်။

ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ဒုတိယအကြောင်းပြချက် ‘ငွေကမလုံလောက်ဘူး’ ဆိုတာကလည်း လွဲနေပြန်တယ်။ ငွေအများကြီးရှိမှ စီမံခန့်ခွဲမယ်နည်းနည်းလေးနဲ့ ဘာမှလုပ်မရဘူးဆိုသလို ဖြစ်နေတယ်။ တယ်လီစကုပ်ကို ပြောင်းပြန်ကြည့်မိသလိုပါပဲ။ နည်းနည်းလေးရှိရုံနဲ့လည်း စီမံခန့်ခွဲတတ်ရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သင် ၅ နှစ်သားအရွယ် ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အပြင်ထွက်လည်ရင်း ရေခဲမုန့်ဆိုင်နားဖြတ်လျှောက်မိတယ်ဆိုပါစို့။ ကလေးက ရေခဲမုန့်စားချင်တယ်လို့ ပူဆာတာနဲ့ပဲ ရေခဲမုန့်လုံး တစ်ခွက်ဝယ်ကျွေးလိုက်တယ်။ ကလေးက ရေခဲမုန့်လုံး မကိုင်တတ်လို့ နမော်နမဲ့ဖြစ်၊ ရေခဲမုန့်လုံးရဲ့ အပေါ်ဘုလုံးလေး ပြုတ်ကျသွားတယ်။ ကလေးက ငိုပြီး ထပ်ဝယ်ပေးဖို့ ပူဆာတော့တယ်။ ဆိုင်နားပြန်ရောက်ကြတော့ ဆိုင်ရဲ့ ရှိုးကေ့မှာ ‘သုံးလုံးထပ်ဆင့် ရေခဲမုန့်’ တစ်မျိုးကြော်ငြာထားတာကို ကလေးက

တွေ့သွားတဲ့အခါ 'သုံးလုံးထပ်ဆင့်ရေခဲမုန့်' ပဲ စားချင်တယ်လို့ ပြောင်းလဲပူဆာတော့တယ်။

အဲဒီမှာ အမေးပုစ္ဆာတစ်ခုပေါ်ပါတယ်။ 'သုံးလုံးထပ်ဆင့်ရေခဲမုန့်' ဝယ်ပေးသင့်လား၊ မသင့်ဘူးလားဆိုတာပါပဲ။ သင်ဟာ သာမန် ကြင်နာသနားတတ်ပြီး ကလေးအလိုလိုက်တတ်သူဆိုရင် ဘာမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားမနေဘဲ ဝယ်ပေးမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သိစိတ်ရှိရှိ၊ ပိုလေးလေးနက်နက်တွေးလိုက်တဲ့အခါ ရိုးရိုးဘုလုံးတစ်လုံးတည်းပါ ရေခဲမုန့်တောင် မကိုင်တွယ်နိုင်လို့ အောက်ပြုတ်ကျသွားရင်၊ ဘယ်လိုလုပ် 'သုံးလုံးထပ်ဆင့်ရေခဲမုန့်' ကြီး အောက်ပြုတ်မကျအောင် ကိုင်တွယ်နိုင်စွမ်း ရှိမှာတဲ့လဲ။

ဓနစည်းမျဉ်း

သင်ရရှိထားသမျှလေးတောင် သေသေချာချာ ကိုင်တွယ်နိုင်ခြင်း မရှိမှတော့ နောက်ထပ်ရသမျှတွေ ဘယ်လိုကိုင်တွယ်သွားနိုင်မှာလဲ။

သင် ကြီးမားများပြားတဲ့ ပမာဏ အရေအတွက် မရနိုင်မိမှာ ပိုက်ဆံ ပမာဏမျှလောက်ကို သေသေချာချာ စီမံခန့်ခွဲနိုင်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ အလေ့အကျင့်များရှိထားရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အလေ့အကျင့်ရဲ့ သတ္တဝါများဖြစ်တယ်ဆိုတာ သတိရပါ။ အလေ့အထနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အောက်ပါ ဓနစည်းမျဉ်းများကိုပဲကြည့်ပါ။

ဓနစည်းမျဉ်း

သင့်ငွေကြေးကို စီမံခန့်ခွဲနိုင်တဲ့ အလေ့အထက ထိုငွေပမာဏ ထက်တောင် ပို၍ အရေးပါနေပါတော့တယ်။

သင့်ရဲ့ အထူးသီးခြားဘဏ်ငွေစာရင်းတစ်မျိုးကို “သင့်ရဲ့ ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေးဘဏ်ငွေစာရင်း” (Your Financial Freedom Account) ရ ဒီဇိုင်းတပ်ပြီးဖွင့်ပါ။ ငွေတစ်ဒေါ်လာဝင်တိုင်း ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အဲဒီရုံပုံငွေစာရင်းထဲထည့်ပါ။ သုံးစွဲဖို့ ဝယ်ဖို့ မဟုတ်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့ သက်သက်စုတာပါ။ (တစ်နည်းအားဖြင့်) “ငြိမ်ဝပ်တဲ့ ဝင်ငွေ” စီးကြောင်းကို ဖန်တီးတာပဲဖြစ်တယ်။

တစ်နေ့ရွှေ့တစ်လုံးကျ ဥပေးနေတဲ့ ရွှေငန်းမတစ်ကောင် မွေးထားလိုက်ပြီလို့ သင်သဘောထားနိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် သင် စီးပွားမပျက်နိုင်တော့ပါဘူး။ မိလျံနာဦးနှောက်သင်တန်းက သင်တန်းသူ “အင်မာ” ရဲ့ အကြောင်းတင်ပြပါရစေ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂ နှစ်က “အင်မာ” ဟာ လူမွဲစာရင်းခံလိုက်ရတယ်။ ကြွေးတွေက သူမကိုင်တွယ်နိုင်တာထက်ကျော်လွန်သွားလို့ပါပဲ။ မိလျံနာဦးနှောက်သင်တန်းရဲ့ နှီးနှောပွဲတက်လိုက်တော့မှ ဉာဏ်ပွင့်သွားပြီး ဒီအကျပ်အတည်းထဲက ဘယ်လိုထွက်မလဲလို့ နည်းလမ်းတစ်ခု စဉ်းစားမိတော့တယ်။

သူမရဲ့ ရှိသမျှ ပိုက်ဆံတွေကို ငွေစာရင်း အမျိုးအစားအမြောက်မြားစွာ ခွဲချလိုက်တယ်။ တစ်လကို တစ်ဒေါ်လာကျ ငွေစာရင်းထဲထည့်မယ်။ တစ်လမှ တစ်ဒေါ်လာထဲပါ။

အဲဒီ တစ်ဒေါ်လာထဲက ၁၀ ဆင့်ကို FFA(ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေး ငွေစာရင်း) ထဲထည့်တယ်။ လတိုင်းလတိုင်း တစ်ဒေါ်လာကို ၂ ဆပွားဖို့ စောက်ချလုပ်တယ်။

ဒုတိယလမှာ ၂ ဒေါ်လာကို ထပ်ခွဲ၊ တတိယလမှာ ၄ ဒေါ်လာဖြစ်၊ နောက် ၈ ဒေါ်လာ၊ ၁၆ ဒေါ်လာ၊ ၃၂ ဒေါ်လာ၊ ၆၄ ဒေါ်လာ၊ အထိ တက်သွားတော့တယ်။ နောက်ဆုံး ၁၂ လလည်းရောက်ရော ဒေါ်လာ

ပေါင်း ၂၀၄၈ ရှိလာတယ်။

၂ နှစ်ကြာတဲ့အခါ သူမအားထုတ်မှုရဲ့ အသီးအပွင့်တွေ ခံစားရတော့တယ်။ သူမရဲ့ FFA ငွေစာရင်းထဲ ဒေါ်လာ ၁ သောင်းကို တိုက်ရိုက်ထည့်နိုင်တယ်။

အင်မာဟာ ခုတော့ ကြွေးကင်းသွားပြီး ငွေကြေးလွတ်မြောက်သွားပါတော့တယ်။

ငွေကြေးဟာ မျိုးတူရာကိုစုပေးတယ်။ ပိုက်ဆံတွေပို၍ ပို၍ ဝင်လာလို့ပါပဲ။ သင်ကိုယ်တိုင်က ငွေကြေးသံလိုက်တစ်ခုဖြစ်သွားပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ သင့်ဘဝထဲမှာ ငွေကြေးအရ လွတ်မြောက်မှုအတွက် အခွင့်အလမ်းတွေလည်း တစ်သီတစ်တန်းပေါ်လာတော့တယ်။

သင့်ပိုက်ဆံရဲ့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ရေရှည်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဘဏ်စာရင်းထဲသင်ထည့်လိုက်တဲ့ ခဏမှာပဲ ပမာဏချင်းတူမျှပေမယ့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကျနေတဲ့ ငွေစာရင်းတစ်မျိုး ဒီဇိုင်းထွင်ပြန်တာက ပျော်စေပြန်စေ၊ ကစားပစ်ဖို့အတွက် ဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။

ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲရေးရဲ့ အကြီးဆုံးသော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုက “ဘဲလင့်ညီရေး (balance) ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းတာတွေလုပ်နေတာကို ပြန်ချိန်ခွင်လျှာညီစေဖို့ မကောင်းတာ လုပ်ပေးရသလိုပါပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို ကျွန်တော်တို့မှာ ပုထုဇဉ်ပီပီ ရန်လိုတဲ့သဘာဝရှိတတ်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စုဆောင်းပြီးရင်း စုဆောင်းနေပြန်တော့လည်း အခြားသူတွေသုံးစွဲကြတာကြည့်ပြီး ကိုယ့်အတွင်းစိတ်မှာ “အပျော်ရှာသုံးဖြုန်းလိုစိတ်” ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒီအာသာကို ဖြေပေးတဲ့အနေနဲ့ “ဆော့ကစားရေး ငွေစာရင်း” တစ်မျိုး ထွင်ရတာပါပဲ။

သင့်ရဲ့ ဆော့ကစားရေး ငွေစာရင်းကမူလအားဖြင့် သင့်ကိုယ်သင် ပြုစုပျိုးထောင်ရေးအတွက် သုံးတယ်။ ပုံမှန်အားဖြင့် သင်မလုပ်နိုင်တာ

တွေကို လုပ်ဖို့ပဲ သာမန်ထက်ထူးကဲတဲ့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သွား
 စားတာမျိုး၊ ဈေးကြီးလွန်းတဲ့ ဝိုင်တစ်ပုလင်းမှာသောက်တာမျိုး၊ မော်တော်
 ဘုတ် ငှားစီးပြီး အဆင့်အတန်းမြင့်လွန်းတဲ့ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုသွား
 တည်းတာ၊ ပါတီပွဲကြီးတစ်ပွဲခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပတာမျိုးတွေက
 “ဆော့ကစားရေးစရိတ်” တွေထဲ အကျုံးဝင်ပါတယ်။ လူ့ အခြေခံအား
 နည်းချက် စိတ်တွေထွက်ပေါက်ပေးတာဖြစ်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ ဆော့ကစားရေးငွေစာရင်းက သင့်ရဲ့ “လက်သင့်ခံမှု”
 ကြွက်သားတွေ အားကောင်းလာစေဖို့ ဒီခိုင်းဆွဲထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
 ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲတဲ့ ကိစ္စကြီးကို သောက်ကျိုးနည်းရယ်စရာလုပ်လိုက်တာ
 လည်း ဖြစ်နေတယ်။

သင့်ကို နောက်ထပ် ငွေစာရင်းလေးမျိုး ထပ်ဖန်တီးဖို့ အကြံပေး
 ချင်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ ရေရှည်စုဆောင်းရေးမှာ သုံးဖြုန်းရေးပါတွဲထားတဲ့ ငွေ
 စာရင်းထဲ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း။

သင့်ရဲ့ ပညာရေးငွေစာရင်းထဲထည့်ဖို့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း။

သင့်ရဲ့ “လိုအပ်ချက်များ” ငွေစာရင်းထဲထည့်ဖို့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း။

သင့်ရဲ့ “ပေးအပ်ခြင်း” ငွေစာရင်းထဲထည့်ဖို့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း။

ဆင်းရဲသားတွေကတော့ ဒါတွေက ဝင်ငွေပဲ ချမ်းသာဖို့ ကံကြမ္မာ
 ကို ဒါတွေနဲ့ ရှာဖွေမှရမယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ တကယ့် အချက်က
 သင်တကယ်လို့ ဒီအစီအစဉ်အတိုင်း လိုက်ပြီး ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲသွားရင်
 သင် ဝင်ငွေနည်းနည်းလေးပေါ်မူတည်ပြီး ငွေကြေးလွတ်မြောက်လာနိုင်
 ပါတယ်။ စီမံခန့်ခွဲမှုမကောင်းရင်တော့ ငွေကြေးလွတ်မြောက်နိုင်မှာ
 မဟုတ်တော့ဘူး။

မုနည်းပျင်း

သင့်ငွေကြေးကို သင်ထိန်းချုပ်နိုင်ရင် ထိန်းချုပ်။ မို့မဟုတ်ရင်တော့
ယင်း (ငွေ) က သင့်ကို ထိန်းချုပ်သွားလိမ့်မယ်။

ပိုက်ဆံက သင့်ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ သင့်
ငွေကြေးကို ဘယ်လိုထိန်းချုပ်ရမှန်းလေ့လာတဲ့အခါ သင့်ဘဝရဲ့
နယ်ပယ်တိုင်းဟာ ကြွားကြွားဝင့်ဝင့် စွင့်တက်လာတော့မှာ မလွဲပါဘူး။

“ကြေညာချက်” သင့်နလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ ဖိထားရင်း ပြောရမှာ
က...

“ငါဟာ ထူးချွန်တဲ့ ငွေကြေးမန်နေဂျာတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်”
သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနောက်တစ်ခုရှိတယ်”

မိလျံနာဦးနောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ သင့်ရဲ့ ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေးဘဏ်ငွေစာရင်းတစ်ခုဖွင့်
ပါ။ ဒီစာရင်းထဲကို သင့်ရဲ့ ဝင်ငွေတွေ (အခွန်ဆောင်ပြီး
သား) အားလုံးရဲ့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ထည့်ပါ။ ဒီစာရင်း
ထဲက ငွေက သုံးဖို့မဟုတ်၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့သက်သက်ပဲ။
သင် အငြိမ်းစားယူမယ့် ကာလအတွက် ရည်စူးပြီး “ငြိမ်ဝပ်
တဲ့ ဝင်ငွေ” ထုတ်လုပ်ရန်ဖြစ်တယ်။

၂။ သင့်အိမ်မှာ ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေးခရားတစ်လုံး
ဖန်တီးထားပါ။ ထိုခရားထဲ နေ့စဉ် ပိုက်ဆံထည့်ပါ။ ၁
ဒေါ်လာ၊ ၅ ဒေါ်လာ စသဖြင့် အကြွေပေါ်လာသလောက်

ထည့်သွားပါ။ သင့်ငွေကြေးလွတ်မြောက်ရေးကို နေ့စဉ်
ဂရုစိုက်နေကြောင်း ရလဒ်ကပြလိမ့်မယ်။

၃။ သင့်အိမ်မှာ ဆော့ကစားမှုငွေစာရင်း (သို့မဟုတ်) ကစား
ရာ ခရားတစ်လုံးထားပါ။ သင့်ဝင်ငွေအားလုံးရဲ့ ၁၀ ရာခိုင်
နှုန်းထည့်သွားပါ။ နောက်ထပ် အောက်ပါ ငွေစာရင်း ၄
ခု ထပ်ဖွင့်ထားပါ။ - စုဆောင်းပြီး သုံးစွဲရေး ငွေစာရင်းထဲ
၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ - ပညာရေး ငွေစာရင်းထဲ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၊
- “လိုအပ်ချက် ငွေစာရင်းထဲ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ - ပေးအပ်
မှု ငွေစာရင်းထဲ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း။

၄။ ပိုက်ဆံရှိလာတိုင်း ခုပဲ စီမံခန့်ခွဲဖို့ စတင်လုပ်ပါ။ တစ်ဒေါ်
လာပဲရှိနေဦးတော့ နောက်တစ်ရက် မစောင့်နဲ့။ တစ်ဒေါ်
လာနဲ့ပဲစ။ သင့် FFA ခရားထဲ ၁၀ ဆင့် ခွဲထည့်ပါ။
ဆော့ကစားရာ ခရားထဲကိုလည်းထည့်။ ဒီလုပ်ရပ်က
သင့်မှာ ပိုက်ဆံတွေပိုရှိလာဖို့ အဆင်သင့်ပဲလို့ တစ်လောက
လုံးကို သတင်းလွှာပို့ခြင်းသာပဲ။ သင့်စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရင်
နောက်ထပ်ပိုလို့တောင် စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရပေမပေါ့။

*

နေ့စဉ်တွဲ # (၁၅)

လူချမ်းသာတွေက သူတို့အတွက်သာ သူတို့ငွေတွေကို တအားအလုပ်လုပ်ခိုင်းတယ်။
ဆင်းရဲသားတွေက သူတို့ငွေတွေအတွက်သာ ကိုယ်တိုင် တအားလုပ်ကိုင်ကြရတယ်။

မွေးလာကတည်းက “ပိုက်ဆံရဖို့အတွက် အလုပ်တအားလုပ်ရ
မယ်” လို့ပဲ သိထားခဲ့ကြရတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်လုပ်
ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ခက်လှတယ်။ ရရစားစားနဲ့ပဲ ဒုံရင်းဒုံရင်း ပြန်ဆိုက်ရ

တယ်။

ကမ္ဘာမှာ လူတွေ သန်းပေါင်းရာထောင်မက တစ်နေ့ကုန်၊ ညဘက် တွေပဲ လုပ်ရပြီး၊ ကျွန်လိုရုန်းကန်နေရပြီး မထူးတဲ့ နိစ္စဝူဝူဘဝတွေနဲ့ ဆင်းရဲတွင်းထဲက မတက်နိုင်ကြဘူး။ အလုပ်လုပ်တာ သက်သက်ကြီး ပဲက သင့်ကိုချမ်းသာအောင် ဘယ်တုန်းကမှ လုပ်မပေးနိုင်ပါဘူး။

လူချမ်းသာတွေက သူတို့ နေ့ရက်တွေကို ကစားရင်း အဖျော်အဖြေ မပျက် အပန်းဖြေရင်းနေသွားနိုင်ကြတာကတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ စမတ်ကျကျ လုပ်သွားနိုင်ကြလို့ပါပဲ။ လီဗာကို ဘယ်လိုသုံးရမှန်း သူတို့ နားလည်ကြတယ်။ သူတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့ လူတွေခန့်ထားနိုင်ပြီး သူတို့ပိုက်ဆံတွေကိုပါ သူတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ခိုင်းထားပါတယ်။

သင် ပိုက်ဆံရဖို့ အလုပ်လုပ်ရတယ်ဆိုရာမှာ လူချမ်းသာတွေက ငွေရဖို့အလုပ်လုပ်ရတာက ယာယီသဘောမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆင်းရဲ သားတွေက ငွေရဖို့အလုပ်လုပ်နေရတာက ရာသက်ပန်ထာဝရပဲ ဖြစ်နေ တယ်။ လူချမ်းသာတွေ နားလည်ထားတဲ့ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ခြင်းက သင့်ပိုက်ဆံက သင့်နေရာကို အစားထိုးနေရာဝင်ယူလုပ်ကိုင်တဲ့အထိပဲ ဖြစ်တယ်။

သူတို့နားလည်ထားတာက “သင့်ပိုက်ဆံတွေက ပိုအလုပ်လုပ်ပေး လေလေ၊ သင့်အလုပ်လုပ်ရတာတွေ ပိုလျော့နည်းသွားလေလေပဲ” ဆိုတာ ပါပဲ။

ပိုက်ဆံဆိုတာ စွမ်းအားဖြစ်ကြောင်း မမေ့ပါနဲ့။ လူများစွာဟာ အလုပ်စိုက်ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် စွမ်းအင်တွေယူသွင်းလိုက်ပြီး ပိုက်ဆံတွေ ရယူလိုက်ခြင်းဖြင့် စွမ်းအင်တွေ ထုတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ငွေကြေး လွတ်မြောက်ရေးရပြီးတဲ့ လူတွေကတော့ သူတို့ စွမ်းအင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တွေကို တခြားစွမ်းအင်ပုံစံတွေနဲ့ ဘယ်လိုအစားထိုးရမယ်ဆိုတာ

လေ့လာနေကြတယ်။

သင်အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုရာမှာ လိုအပ်ချက်အရ လုပ်တာမဟုတ်ဘဲ ရွေးချယ်မှုအရ လုပ်တာဖြစ်နေတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ပန်းတိုင်က “ငွေကြေးလွတ်မြောက်မှု” မြန်နိုင်သမျှမြန်မြန်ဖြစ်လာရေးဖြစ်နေတယ်။ ငွေကြေးလွတ်မြောက်ခြင်းကို ကျွန်တော် အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ပြတာက ရိုးရှင်းပါတယ်။ “သင် ဆန္ဒရှိရာ ဘဝနေထိုင်မှုစတိုင်ကို အလုပ်မလုပ်ဘဲနဲ့ (သို့မဟုတ်) ပိုက်ဆံအတွက် အခြားတစ်ယောက်ကို မမှီခိုဘဲနဲ့ နေထိုင်နိုင်စွမ်းရှိဖို့ပါပဲ”

ငွေကြေးကစားပွဲအနိုင်ရဖို့ဆိုရင် ပန်းတိုင်က သင်ဆန္ဒရှိရာဘဝနေထိုင်မှုစတိုင်အတွက် ပေးချေရန် “ငြိမ်ဝပ်နေတဲ့ ဝင်ငွေ” တွေ လုံလုံလောက်လောက်ရှာကြဖို့ပါပဲ။ အတိုချုပ်ပြောရရင် သင့် အသုံးစရိတ်ကျော်လွန်တဲ့အထိ သင့်ရဲ့ ငြိမ်ဝပ်တဲ့ ‘ဝင်ငွေ’ တွေ ဝင်လာပါမှ သင်ငွေကြေးက လွတ်မြောက်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

“ငြိမ်ဝပ်တဲ့ ဝင်ငွေ” ရမယ့် မူလပဓာနကျတဲ့အရင်းအမြစ် နှစ်ရပ်ရှိပါတယ်။ ပထမ “သင့်အတွက် ငွေကြေးတွေ အလုပ်လုပ်ပေးနေတာ” ဖြစ်တယ်။

ဒုတိယမြောက် အရင်းအမြစ်က “သင့်အတွက် လုပ်ငန်းတွေ အလုပ်လုပ်ပေးနေတာ” ပဲ ဖြစ်တယ်။ အယူအဆကတော့ သင့်ရဲ့ ကိုယ်စားလုပ်ငန်းတွေ၊ ငွေကြေးတွေက အလုပ်လုပ်ပေးနေခြင်း၊ လူတွေအတွက် တန်ဖိုးတွေ ထုတ်လုပ်ပေးနေခြင်းပါပဲ။

လူချမ်းသာတွေက ရေရှည်သဘောစဉ်းစားတတ်ကြတယ်။ သူတို့က သူတို့ရဲ့ သုံးစွဲမှုအပေါ်မှာ ယနေ့ဖျော်ဖြေမှုနဲ့ တွဲထားပြီး မနက်ဖြန် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနဲ့ ချိန်ခွင်လျှာညှိထားတာ ဖြစ်တယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက ရေတိုသဘောပဲ စဉ်းစားတတ်ကြတယ်။ သူတို့ ရဲ့ဘဝတွေအပေါ် ချက်ချင်းလက်ငင်း အာသာဖြေခြင်းတွေနဲ့ အခြေခံ တတ်ကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ဆင်ခြေသုံးတာက “ငါ ဒီနေ့အတွက် တောင် ခက်ခက်ခဲခဲ ရပ်တည်နေရမှတော့ မနက်ဖြန် အကြောင်းဘယ်လို လုပ် စဉ်းစားနိုင်မှာလဲ” ဆိုတာမျိုးပါပဲ။ ပြဿနာက နောက်ဆုံးတော့ မနက်ဖြန်က ဒီနေ့ဖြစ်လာတာပါပဲ။ သင် ဒီနေ့ ပြဿနာကို ဂရုမစိုက်ဘူး ဆိုရင် မနက်ဖြန်မှာလည်း ဒီဆင်ခြေစကားပဲ ထပ်ပြောနေမှာပါပဲ။

သင့်မှာ ရွေးချယ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိပါတယ်။ ပြဿနာက ဦးစားပေး မှု ပြဿနာပါ။ ဆင်းရဲသားတွေက “အခုချက်ချင်း” ကိုပဲ ရွေးကြတယ်။ လူချမ်းသာတွေကတော့ ချိန်ခွင်လျှာညှိရေးကိုပဲ ရွေးချယ်ကြတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၅ နှစ်တုန်းက ကျွန်တော့် ဇနီးရဲ့ မိဘတွေက စတိုးဆိုင် တွဲလေးတစ်တွဲပိုင်ကြတယ်။ နာမည်မရှိသေးတဲ့ “7-eleven” ဆိုင် သေးသေးလေးပါ။ သူတို့ဆိုင် ဝင်ငွေအများစုက စီးကရက်ကလေး၊ သကြားလုံးလေး၊ ရေခဲမုန့်၊ ပီကေနဲ့ ဆိုဒါတွေ ရောင်းလို့ရတဲ့ ဝင်ငွေပါပဲ။ အဲဒီနေ့တွေတုန်းက ထိလက်မှတ်မရောင်းသေးဘူး။ ပျမ်းမျှရောင်းရတာ က တစ်ဒေါ်လာတောင် မပြည့်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့မှာ “ပဲနီ” လုပ်ငန်း ရှိပါတယ်။ ဆိုင်ထဲဝင်လာသမျှ “ပဲနီ” ပြား အများစုကို စုထားတဲ့ လုပ်ငန်း ပါပဲ။ ဒီပဲနီပြားတွေ သုံးမပစ်ဘူး၊ စားမပစ်ဘူး၊ ဝယ်ချင်စရာကောင်းတဲ့ အဝတ်အထည်တွေ ဝယ်မပစ်ဘူး၊ စုပဲ စုထားတယ်။

ခုတော့ သက်သက်သာသာ ဇိမ်ကျကျနေနိုင်ပြီး ဝေါင်နဲ့ပြီးနေရတဲ့ အိမ်ကြွေးတွေလည်း ကျေလို့၊ အပိုင်ဖြစ်သွားပြီ။ အခုဆိုင်တွဲတွေ ခမ်းနား တင့်တယ်စွာနဲ့ မြို့လယ်ပလာဇာမှာ ဖွင့်နိုင်နေပြီ။ ခုဆို ကျွန်တော့် ယောက္ခထီးကြီးဟာ အသက် ၅၉ နှစ်ရှိသေးချိန်မှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံစုဆောင်း ရေး “ပဲနီ” တွေနဲ့ အငြိမ်းစားနားနေရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ရေရှည်နဲ့ ရေတိုပါ။ ဆင်းရဲသားတွေက ယနေ့နေထိုင်အသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့အတွက် ငွေကြေးရှာကြံလုပ်ကိုင်ကြရတယ်။ ချမ်းသာသူတွေ ငွေကြေးရှာတာကတော့ သူတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအတွက် ပေးချေဖို့နဲ့ သူတို့ အနာဂတ်အတွက် ပေးချေလို့ရအောင် ရှာရတာပါ။

ချမ်းသာသူတွေက ရပိုင်ခွင့်တွေ ဝယ်ယူကြတယ်။ ရပိုင်ခွင့်တွေက တန်ဖိုးအရ မြင့်တက်နေတဲ့အရာတွေပါပဲ။ ဆင်းရဲသားတွေက ကုန်ကျစရာတွေဝယ်ကြတယ်။ ဒါတွေက တန်ဖိုးအရ အတိအကျ ကျဆင်းကြတဲ့ အရာတွေပါပဲ။ လူချမ်းသာတွေက မြေတွေဝယ်ယူ စုဆောင်းကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေက ကြွေးမြီတွေပဲ စုထားမိနေတယ်။

ကျွန်တော့် သားသမီးတွေကို အလားတူပြောပြရာမှာ “မင်းတို့ လုံးချင်းမြေကွက်တွေ ဝယ်ထားကြ” လို့ အကြံပေးရတယ်။ အမြဲတမ်း တန်ဖိုးတက်ပြီး ဈေးနှုန်းမြင့်မားနေမှာသေချာတာ မြေကွက်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။

သာမန်အားဖြင့် ဈေးအတက်အကျရှိတတ်ပေမယ့် နောင် ၅ နှစ်၊ ၁၀ နှစ်၊ အနှစ် ၃၀ လောက်ကြာရင်တော့ လုံးချင်းမြေကွက်ခြံဝင်းရဲ့ တန်ဖိုးက ယနေ့ထက် ဈေးနှုန်း သောက်ကျိုးနည်း အဆမတန်မြင့်တက်နေဖို့က မလွဲပါဘူး။ ဆိုရိုးစကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။ “လုံးချင်းမြေကွက် ဝယ်ဖို့ကို စောင့်မနေပါနဲ့။ မြေကွက်ကို ဝယ်ထားရင်းနဲ့သာ စောင့်နေပါ”

ကျွန်တော့်မိဘတွေက အစတုန်းက ဆင်းရဲကြတယ်။ လူလတ်တန်းစားတွေထဲ ဝင်အောင်မနည်းရှာဖွေရုန်းကန်လာခဲ့ရတယ်။ အဖေက လက်သမားလုပ်ပါတယ်။ သူ့ကိုအိမ်ဆောက်ဖို့ အလုပ်အပ်တဲ့ သူဌေးတွေက သူတို့အနှစ်နှစ်အလလက ဝယ်ယူစုဆောင်းထားတဲ့ မြေကွက် ကျယ်ကြီးတွေမှာ အိမ်ကြီးရခိုင်ကြီးတွေ ဆောက်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသူဌေးတွေကို အားကျပြီး အဖေကလည်း ရတဲ့ လက်သမားလုပ်ခ

တွေစုပြီး ၃ ဧကကျယ်တဲ့ မြို့ပြင် မိုင် ၂၀ ဝေးတဲ့နေရာမှာ မြေကွက် လွတ်တစ်ကွက်ဝယ်ပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြည့်ပါတယ်။ ဝယ်တဲ့ဈေးက ဒေါ်လာ ၆၀,၀၀၀ ကျပါတယ်။ ၁၀ နှစ်လည်းကြာရော ဒေါ်လာ ၆ သိန်းလာပေးတယ်။ ဟိုတယ်ဆောက်ချင်တဲ့လူက ဒီမြေကွက်ကို မျက်စိ ကျသွားခဲ့တာကိုး။ အဖေဟာ ၁၀ နှစ်နဲ့ ငွေအသားတင် အမြတ် ဒေါ်လာ ၅ သိန်း ၄ သောင်းအမြတ်ထွက်ခဲ့တယ်။ တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာ ၅ သောင်း ၄ ထောင်ရှာနိုင်တဲ့သဘောပဲ။ အဲဒီအချိန် အဖေရဲ့ လက်သမားလုပ်ခ ဝင်ငွေက တစ်နှစ်မှာ ၁၅၀၀၀ အလွန်ဆုံး ၂ သောင်းထက် မပိုဘူး။ မြေဝယ်တာက ပိုတွက်ခြေကိုက်နေပြီ။

မနည်ပျဉ်း

လူချမ်းသာတွေက တစ်ဒေါ်လာချင်းကို “သစ်စေ့” တွေလို့မြင် တယ်။ ဒေါ်လာရွက်တွေ တစ်ရာကျော်ထွက်လာနိုင်တဲ့ အပင်ပေါက်လာ မယ်။ ထပ်စိုက်ရင်၊ နောက်ထပ် ဒေါ်လာရွက်တွေ တစ်ထောင်ကျော် တောင် ထွက်လာနိုင်သေးတယ်။

သင်ဒီနေ့သုံးလိုက်တဲ့ တစ်ဒေါ်လာချင်းဟာ မနက်ဖြန်မှာ ဒေါ်လာ တစ်ရာတန်နိုင်တယ်။ ဒီဒေါ်လာတွေကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု “စစ်သည်တော် တွေ” လို့ ခေါ်ကြပါစို့။ သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်က “လွတ်မြောက်ရေး” ပါပဲ။ ပြောစရာမလိုအောင် သေချာတာက ဒီ “လွတ်မြောက်ရေးစစ်သည် တော်တွေ” ကို ဘယ်လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ အသေခံကျဆုံးသွားလို့ ဖြစ်ပါ့ မလဲ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ

က...

“ငါ့ငွေတွေက ငါ့အတွက် ခက်ခက်ခဲခဲအလုပ်လုပ်ပေးရမယ်။

ငါ့အတွက် ပိုက်ဆံတွေ ပိုလို့ ပိုလို့ လုပ်ပေးရမယ်”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာမိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

၁။ ပညာတတ်အောင်လုပ်ယူ၊ နှီးနှောပွဲတက်ပါ။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှုစာအုပ်တစ်လ တစ်အုပ်ဖတ်။ ဘောဂဗေဒဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်းတွေ "Forbes" "Wall Street Journal" တို့ဖတ်။ ငွေကြေးရေးရာ ရွေးချယ်ခွင့်တွေနဲ့ ရင်းနှီးနေပါစေ။ ကျွမ်းကျင်မှုရမယ့် ဧရိယာကိုရွေး။ ထိုဧရိယာထဲမှာ စတင် မြှုပ်နှံပါ။

၂။ သင့်အာရုံစိုက်မှုကို “တက်ကြွတဲ့ဝင်ငွေ” မှ “ငြိမ်ဝပ်တဲ့ ဝင်ငွေ” သို့ ပြောင်းပါ။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဝင်ငွေဖန်တီးနိုင် အောင် အနည်းဆုံး မဟာဗျူဟာသုံးခုစာရင်းလုပ်ပါ။ သုတေသနလုပ်ပြီးမှ ထိုမဟာဗျူဟာတွေစ အကောင် အထည်ဖော်ပါ။

၃။ လုံးချင်းမြေကွက်ဝယ်ဖို့ကို စောင့်မနေပါနဲ့။ မြေကွက်ဝယ်ထားပြီးမှ စောင့်နေပါ။

*

နေ့ပိုင်တဲ့ # (၁၆)

လူချမ်းသာတွေက ကြောက်ရွံ့မှုကြားက ပြုလုပ်စားတတ်တယ်။
ဆင်းရဲသားတွေက ကြောက်ရွံ့ခြင်းက သူတို့ကို ရပ်တန့်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။

ကြေညာချက်ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်သုံးသပ်တဲ့အခါမှာ အတွေးတွေ
ကြောင့် ခံစားချက်ဖြစ်လာတယ်။ ခံစားချက်တွေကြောင့် အပြုအမူလုပ်ရပ်
တွေ ပေါ်လာတယ်။ ဒီလုပ်ရပ်တွေကပဲ ရလဒ်တွေဆီ ဦးတည်သွားတော့
တာပဲ။

လူသန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာဖို့အရေးတွေကြတယ်။ လူထောင်
သောင်းချီတဲ့ သူတွေဟာ “အတည်ပြုဖော်ပြခြင်း”၊ “မျက်မြင်ပုံဖော်ကြည့်
ခြင်း”၊ “တရားမှတ်ခြင်း” တွေ လုပ်ကြတယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ အောင်မြင်
ဖို့ရာ လက်တွေ့လုပ်ရပ်ပါမှ ဖြစ်မြောက်နိုင်တော့တယ်။

ခံစားချက်နဲ့ အတွေးတွေကိုကြည့်ပါ။ သူတို့က အဇ္ဈတ္တလောကထဲ
က ဖြစ်ကြတယ်။ ရလဒ်တွေကိုကြည့်ပါ။ သူတို့ကတော့၊ ပြင်ပ ဗဟိန္ဒ
လောကထဲက ဖြစ်ကြတယ်။ အောက်ပါဓနစည်းမျဉ်းကို ကောက်ချက်
ချလို့ ရတာပေါ့။

ဓနစည်းမျဉ်း

လုပ်ရပ်ဆိုတာ အဇ္ဈတ္တလောကကြီးနဲ့ ပြင်ပလောကတို့အကြားမှာ
ဆက်စပ်ပေးတဲ့ “တံတားတစ်စင်း” ဖြစ်ပါတော့တယ်။

လုပ်ရပ်ကအရေးကြီးတယ်။ ဒီလုပ်ရပ်တွေ မလုပ်ဖြစ်အောင်
ဘယ်အရာတွေက တားဆီးဟန့်တားနေသလဲ သိရတာပေါ့။ အဟန့်
အတားက ဘာပါလိမ့်။

“ကြောက်ရွံ့ခြင်း” ပါပဲ။

“ကြောက်ရွံ့ခြင်း”၊ “ယုံမှားသံသယ”၊ “စိုးရိမ်ပူပန်ကြောင့်ကြခြင်း” တို့က အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးများပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြင်မှုကို ရော့ ပျော်ရွှင်မှုကိုပါ တားဆီးနေကြတာ ဖြစ်တယ်။ လူချမ်းသာတွေက တော့ ဒီလို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်နေတဲ့ကြားထဲကပါ ပြုမူလှုပ်ရှားချင်နေကြ တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ ကြောက်လို့ လှုပ်ရှားမှုအားလုံး ရပ်တန့် ကုန်ကြတယ်။

“Feel the Fear and Do It Anyway” စာအုပ်ရေးတဲ့ စာရေး ဆရာမ “ဆူဆန်ဂျက်ဖားစ်” က ရေးဖူးတယ်။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းခံစားချက် ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြတဲ့ လူများစုကြီးရဲ့ အကြီးမားဆုံး အမှားက ပြုမူ ခြင်းတဲ့ စိတ်မပေါ်လာခင်ကပဲ အရာရာကို လက်လျှော့အရှုံးပေးလိုက် ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားရတာပဲ ဖြစ်သတဲ့။ ဒီလူတွေဟာ အမြဲထာဝရ အရှုံးပေးဖို့ပဲ စောင့်ဆိုင်းနေရတတ်တယ်။

“ထွန်းတောက်ရေးစစ်သည်တော်များ သင်တန်း” မှာ ကျော်ကြား တဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုရှိတယ်။ စစ်သည်တော်မှန်ရင် “ကြောက်ရွံ့ခြင်း မြေဟောက်ကို ယဉ်ပါးအောင်လုပ်ဖို့” ပဲတဲ့။ သတ်ပစ်ဖို့၊ ထွက်ပြေးဖို့ မဟုတ်ပါ။ ယဉ်ပါးအောင်လုပ်ရေးပါ။

နေ့စဉ်မျှော်

စစ်မှန်တဲ့စစ်သားက “ကြောက်ရွံ့ခြင်း မြေဟောက်ကိုယဉ်ပါး အောင်” လုပ်နိုင်တယ်။

အောင်မြင်ဖို့အလို့ငှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ကြိုးစားပမ်းစား သတ်ဖြတ်နေစရာတောင် မလိုပါဘူး။ ချမ်းသာပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေ မှာလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိတတ်သလို ယုံမှားသံသယတွေနဲ့ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြမှုတွေလည်း ရှိတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီခံစားချက်တွေက သူတို့ကို မလှုပ်မရှားဖြစ်အောင် ရပ်တန့်သွားမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။

မနည်မျှား

အောင်မြင်ဖို့အလို့ငှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ကြိုးစားပမ်းစား သတ်ဖြတ်နေစရာတောင် မလိုပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ဟာ အလေ့အထတို့ရဲ့ သတ္တဝါဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ကြောင့်ပဲ ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ကြားက ယုံမှားသံသယပွားနေတဲ့ ကြားက စိုးရိမ်ကြောင့် ကြနေတဲ့ကြားက မသေချာမရေရာမှုတွေကြားက အဖုအထစ်တွေ၊ ကသိကအောင့်ဖြစ်ရတဲ့ကြားထဲက မသက်မသာ ဖြစ်ရတဲ့ကြားထဲက ပြုမူလှုပ်ရှားတဲ့ အမှုအရာမှာပဲရှိရင်တောင် လုပ်ရပ် လုပ်ဖြစ်နေတဲ့ အလေ့အကျင့်ရှိနေရမယ်။

“ဗင်ကူးဗား” မှာ ၃ ရက်ကြာ၊ မိလျံနာဦးနှောက်ပြင်းပြမှု နှိုးနှော ပွဲမှာ လူတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော် စကားပြောဖြစ်တယ်။ ခရီးသွားတဲ့ အခါ ဘယ်အကြောင်းအရာကြောင့်မဆို သင့်ခရီးဟာ ရပ်တန့်သွားနိုင် ပါတယ်။ ဒါဟာ စိန်ခေါ်ချက်ရဲ့ အရွယ်အစားကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သင့်ရဲ့ အရွယ်အစားကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ပစေ ခရီးစဉ်မရပ်မနားဘဲ ဆက်သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တာက သင်ကိုယ်တိုင်ပဲ ရပ်နားပြီး ဆက်မသွားတော့ဘူး ဆုံးဖြတ်တာလည်း သင်ပါပဲ သင်ဘယ် ဘက်ကို ရွေးမလဲ။

သင်ဓန (သို့မဟုတ်) ဘယ်အောင်မြင်မှုမျိုးမဆို လိုချင်ရင် သင် စစ်သည်တော်တစ်ဦးလို ဖြစ်နေရမယ်။ စစ်သူရဲကောင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်မွှေး ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

“ဘာတွေပဲဖြစ်လာပါစေ၊ သင့်ကိုယ်သင် ဘယ်အရာကမှ ရပ်တန့် ခိုင်းလို့မရအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လှေ့ကျင့်သင်တန်းပေးထားရလိမ့် မယ်။

အောက်ပါဓနစည်းမျဉ်းကို လေ့လာပါ။ တစ်စုံစီမံတွေးခေါ်ကြည့် ပါ။

ဓနစည်းမျဉ်း

လွယ်ကူတာကိုပဲ သင်လုပ်ချင်နေရင်တော့ ဘဝကခက်ခဲကြမ်း တမ်းမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခက်ခဲတာကိုမှ လုပ်ချင်ရင်တော့ ဘဝက လွယ်ကူ သွားပါလိမ့်မယ်။

ဆင်းရဲသားတွေနဲ့ လူလတ်တန်းစားတွေက မသက်မသာဖြစ်ရတာ တွေကို မလိုချင်ကြဘူး။ သက်သာချောင်ချိမှုသာ ဘဝထဲက သူတို့ရဲ့ အကြီးမားဆုံး ဦးစားပေးမှု ဖြစ်နေတာကို သတိရပါ။ သက်သက်သာသာ ဖြစ်နေတော့ နွေးနွေးထွေးထွေးနဲ့ လုံခြုံစိတ်ချသလိုတော့ ရှိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သင့်ကို ကြီးပွားချမ်းသာဖို့တော့ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူတစ် ယောက်အဖြစ် တိုးတက်ချင်ရင်တော့ သင့်ရဲ့ သက်သာချောင်ချိမှု ဇန်နယ် ကို ချဲ့ထွင်ရဖို့ရှိတယ်။ သင် အမှန်တကယ်တိုးတက်နိုင်ဖို့ တစ်ခုတည်း သော အချိန်ကတော့ သင့်ရဲ့ သက်သာရေးဇန်နယ်ရဲ့ ပြင်ပကို သင် ရောက်နေချိန်ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ပထမတစ်ခုခု အသစ်တစ်ခု သင်ကြိုးစားလုပ်တဲ့အခါ ထူးခြား

အောင် မသက်မသာ ကိစ္စတစ်ခုပဲ ရွေးလုပ်မိမယ်။ လုပ်ခါစသာ မသက်
 မသာရှိပေမယ့် အဆင်ပြေသွားတော့ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်သွားတာ
 ပဲ။ အားလုံးသော မသက်မသာ ကိစ္စတွေက မူလအစမှာသာ မသက်
 မသာ ဖြစ်ရတာပါ။ အဆင်ပြေတဲ့အထိ ဇွဲနဲ့နဲ့ ဆက်လုပ်တော့ နောက်
 ဆုံး အောင်မြင်ပြီး သက်သက်သာသာဖြစ်သွားရတာပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ သင်
 သက်သက်သာသာ ဇန်နယ်အသစ်တွေ တိုးလာပြီး သက်သာရေးဇန်တွေ
 ချဲ့ထွင်လိုက်သလို ဖြစ်သွားရတာပဲပေါ့။ ဒါဟာ သင်က ပိုကြီးမားတဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။

နေ့စဉ်ပျဉ်း

သင်အမှန်တကယ်ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့အတွက် တစ်ခုတည်းသော
 အချိန်က သင် မသက်မသာဖြစ်နေတဲ့ အချိန်ပါပဲ။

အကယ်၍ သင် အောင်မြင်ချမ်းသာချင်ရင်တော့ မသက်မသာကိစ္စ
 တွေနဲ့သာ ပိုသက်သာအောင် လုပ်ယူသွားဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ဘဝရဲ့
 ကျန်အချိန်တွေ ဘဝပုံသေနည်းတစ်ခု အမြဲ သတိရနေအောင်
 လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပရစေ။

$$CZ = WZ \left[\begin{array}{l} \text{မှတ်ချက် } CZ = \text{သက်သာရေးဇန်} \\ WZ = \text{နေ့နံနယ်။} \end{array} \right]$$

ဒီဇုံ ၂ ခုညီမျှခြင်းချခြင်းဖြင့် သက်သာချောင်ချိရေးဇန် ပိုကြီးမား
 ကျယ်ပြန့်လာရင်တော့ သင့်ရဲ့ ဓနဇန်လည်း ကြီးပွားတိုးတက်လာမယ့်
 သဘောရှိလိမ့်မယ်။

သင်ပိုပြီး သက်သာချောင်ချိလာလေလေ၊ ဒုက္ခခံအရဲစွန့်လုပ်ရတာ
 တွေ ပိုလျော့နည်းလာလေလေ၊ သင် အကျိုးရှိစေမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေ

လည်း ပိုနည်းလာလေလေပဲ။ သင်တွေ့ရမယ့် လူတွေ နည်းလာမယ်။
သင်ကြိုးစားရမယ့် မဟာဗျူဟာအသစ်တွေ လျော့နည်းလာမယ်။
ပိုသက်သာလာတော့ သင့်ရဲ့ ဦးစားပေးမှုတွေ လျော့နည်းလာပြီး
ကြောက်ရွံ့မှုတွေနဲ့ သင်ပိုကျွံဝင်လာလိမ့်မယ်။

မသက်မသာဖြစ်ရလို့ လူတွေသေရရိုးထုံးစံတော့ မရှိကြပါဘူး။
သက်သာချောင်ချိတယ်ဆိုတဲ့ အမည်နာမအောက်မှာ နေရတာကမှ
သေသွားနိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေက အယူအဆတွေ အခွင့်အလမ်းတွေ လုပ်ရပ်
တွေ စသဖြင့် အများကြီးပါ။ သင့်ဘဝပန်းတိုင် သက်သာချောင်ချိဖြစ်
နေရင် ကျွန်တော် နှစ်ချက်ပဲ အာမခံနိုင်တယ်။ ပထမအချက်က သင်
ဘယ်တော့မှ မချမ်းသာတော့တဲ့ ကိစ္စပါ။ ဒုတိယအချက်က သင်
ဘယ်တော့မှ မပျော်ရွှင်နိုင်တော့တာပါပဲ။

မသက်မသာဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ ခံစားချက်သက်
သက်ပါပဲ။ သင့်ကိုရပ်တန့်သွားစေအောင် လုပ်နိုင်မယ့် တန်ခိုးစွမ်းအား
တော့ မရှိပါဘူး။

“မတ်တိုင်” ပြောဖူးတဲ့ စကားရှိတယ်။

“ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ပြဿနာတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီးရှိပါတယ်။ ဒါတွေ
အများစုက ဘယ်တော့မှ တကယ်ဖြစ်မလာပါဘူး” တဲ့။

သင် အမြဲတမ်း နားလည်နိုင်မယ့် အရေးအကြီးဆုံးကိစ္စကတော့
“သင်က သင့်ရဲ့ဦးနှောက်မဟုတ်ဘူး” ဆိုတာပါပဲ။ သင်က သင့်ဦးနှောက်
တစ်ခုတည်းထက် စာရင် ပိုကြိုးစား၊ ပိုကြီးမြတ်နေတာ အမှန်ပါပဲ။
သင့် လက်တွေ့ ခြေတွေက ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေပဲ ဖြစ်သလို
သင့် ဦးနှောက်ကလည်း အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမျှရှိပါတယ်။

ဝန်စဉ်ပျင်း

သင်ကိုယ်ပိုင်ဦးနှောက်ကို စီမံခန့်ခွဲခြင်းနဲ့လေ့ကျင့်ပေးခြင်းတို့က ပျော်ရွှင်မှုနဲ့အောင်မြင်မှု အတိုင်းအတာနှစ်ခုစလုံးအရ သင်ထာဝရပိုင်ဆိုင် တဲ့ အရေးအပါဆုံး ကျွမ်းကျင်မှုပဲ ဖြစ်တော့တယ်။

အခုကစလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချပါ။ သင့်အတွေးတွေက သင့်ကို ဦးဆောင်ခေါ်မသွားပါစေနဲ့။ သင်ကသာ သင့်အတွေးကို ဦးဆောင် ထိန်းကွပ်သွားရမယ်။ အခုကစလို့ သင့်ဦးနှောက်က သင့်သင်္ဘောရဲ့ ကပ္ပတိန်မဟုတ်တော့ဘူး။ သင်ကိုယ်တိုင်သာ သင်္ဘောရဲ့ ကပ္ပတိန် ဖြစ်တော့တယ်။ သင့်ဦးနှောက်က သင့်အတွက် သင်ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးရ မည်သာ ဖြစ်တယ်။

သင့်အတွေးတွေကို သင် ရွေးချယ်နိုင်တယ်။

အချိန်မရွေး သင့်ကို အထောက်အကူမပြုတဲ့ ဘယ်လိုအတွေးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ချေဖျက်ပစ်နိုင်တဲ့ သဘာဝအရည်အချင်း သင့်မှာရှိတယ်။ သင့် ဦးနှောက်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအား သင့်မှာ ရှိတယ်။

သင့်ဘဝကို အဆင့်သစ်ဆီ မြန်မြန်မြှင့်တင်ချင်ရင်၊ သင့်အတွေး တွေကို တန်ခိုးတင်ပေးတာနဲ့ တန်ခိုးဖျက်မယ့် အတန်းအစားနှစ်ရပ် အနက် “တန်ခိုးတင်ပေးမယ့်” အတန်းအစားကိုသာ ရွေးလိုက်ပါ။ သင့် အတွေးတွေ လေ့လာပြီး အောင်မြင်မှုနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုအတွက် အထောက် အကူဖြစ်တာတွေပဲ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်လုပ်ကိုင်သွားပါ။ ဒီနည်းလမ်းကို “ပါဝါတင်စဉ်းစားခြင်း” လုပ်ငန်းစဉ်လို့ခေါ်တယ်။

“ပါဝါတင်စဉ်းစားခြင်း” နဲ့ “အကောင်းမြင်စဉ်းစားခြင်း” တို့ကြား နည်းနည်း ကွာပါတယ်။ “အကောင်းမြင်စဉ်းစားခြင်း” က သင်တွေး

သမျှ မှန်တယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုထားတယ်။ “ပါဝါတင်စဉ်းစားခြင်း” က သင့်ပထမစဉ်းစားတဲ့ အတွေးက မမှန်ဘူးလို့ သိနေမယ်။ သင်က အထောက်အကူပြုမယ့် ပုံပြင်တွေ ဆင်ယူရင်းမှန်ကန်တဲ့ အတွေးသစ် ပေါ်လာမယ်။ ပထမအတွေးတိုင်းသင်မလုပ်တော့ဘဲ နောက်ပေါ်လာတဲ့ အတွေးသစ်အတိုင်း ပြောင်းလဲလုပ်တာက “ပါဝါတင်စဉ်းစားခြင်း” ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားပေါ်လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ

က...

“ငါ ကြောက်တဲ့ကြားက ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

“ငါ သံသယဖြစ်တဲ့ကြားက ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

“ငါ စိုးရိမ်ပူပန်တဲ့ကြားက ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

“ငါ ကသိကအောင့်အဖုအထစ်တွေကြားက ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

“ငါ မသက်မသာမချောင်ချိတဲ့ကြားက ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

“ငါ ပြုမူမယ့် အမူအရာမရှိလည်း ပြုမူလှုပ်ရှားတယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလျံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

*

မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ ဓန၊ ငွေကြေးတို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သင့်ရဲ့ အကြီးဆုံး စိုးရိမ်ပူပန်မှု သံသယနဲ့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ကို စာရင်းပြုစုပါ။ ယင်းတို့ကို စိန်ခေါ်ပါ။ တစ်ခုစီအပေါ် တကယ်ဖြစ်လာပါက (ကြောက်တာ၊ သံသယပွားတာ၊ စိုးရိမ်တာ) သင် မည်သို့လုပ်မည်ကို ရေးချပါ။

- ၂။ သင့်ရဲ့သက်သာချောင်ချိရေးဇန်နဝါ၊ အပြင်ဘက်ထွက်ခြင်းကို လေ့ကျင့်ပါ။ သင့်အတွက် မသက်မသာဖြစ်စေမယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ချမှတ်ပါ။ “ထွန်းပြောင်ရေးစစ်သည်တော်သင်တန်း” သို့ တက်ပါ။ စစ်သူရဲကောင်း စိတ်ဓာတ်မျိုးသွင်းပါ။
- ၃။ “ပါဝါတင်စဉ်းစားခြင်း” ကို လေ့ကျင့်။ သင့်ကိုယ်သင်နဲ့ သင်တွေးပုံအခင်းအကျင်းတွေ လေ့လာပါ။ သင့်အောင်မြင်မှုနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို အထောက်အကူပြုမယ့် အတွေးတွေပဲ လုပ်ပါ။ ကြောက်တဲ့အသံ၊ သက်သာခိုချင်တဲ့ အသံတွေက သင့်ကို ရပ်တန့်ခိုင်းနေတာ နားထောင်မနေပါနဲ့။ သင့်ယုံကြည်ချက်ကို တရွေ့ရွေ့ တိုးမြှင့်ပါ။ နောက်ဆုံး ထိုအသံတွေ တိတ်ဆိတ်ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်။

ဓနပိုင်တဲ့ # (၁၇)

လူချမ်းသာတွေက အသက်မပြတ်လေ့လာရင်းတိုးတက်နေကြတယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ သူတို့သိထားပြီးသားတွေပဲ စဉ်းစားနေတတ်တယ်။

အင်္ဂလိပ်စကားမှာ အန္တရာယ်အကြီးဆုံး စကား ၃ လုံးရှိတယ်။ “ငါ-ဒါ-သိပါတယ်” လို့ ပြောတတ်တာပါ။ သင် အသက်ရှင်နေလို့သာ သိတယ်ပြောတာ။ ဒါမှမဟုတ် သင်ကြားဖူးတာ၊ သင်ဖတ်ဖူးထားတာ၊ သင်ပြောဖူးတာတွေ ဖြစ်မယ်။ တကယ်တမ်းက သင်နားလည်တာတွေ မဟုတ်ဘူး။

ပြောင်ပြောင်ပြောရရင် သင်အမှန်တကယ် မချမ်းသာမပျော်ရွှင်နိုင်သေးရင် သင့်မှာဘဝ၊ ငွေကြေး၊ အောင်မြင်မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့

အရာတချို့ကို လေ့လာဖို့ အခွင့်ကောင်းတွေ ရှိနေသေးတယ် ဆိုတာပဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိလုံနာသူဌေး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို အကြံပေးဖူးတယ်။ “မင်းစိတ်တိုင်းကျအောင်မြင်မှု မရသေးဘူးဆိုရင် တော့ မင်းမသိတာလေးတွေရှိသေးလို့ပဲ ဖြစ်မယ်” တဲ့။ ကံကောင်းစွာ သူ့အကြံပေးချက်ကို ကျွန်တော်လက်ခံလိုက်တာမို့ “အားလုံးသိတတ်တယ်” ဆိုတဲ့ ဘဝကနေ “အားလုံးလေ့လာသင်ယူနေတဲ့ဘဝကို ရောက်လာရတာပါပဲ” အဲလိုရောက်ပြီး အရာရာပြောင်းလဲသွားတော့တာပါပဲ။

ကျော်ကြားတဲ့စကားတစ်ခွန်းက “မင်းမှန်နိုင်တယ် ဒါမှမဟုတ် မင်း ချမ်းသာနိုင်တယ်။ နှစ်ခုစလုံးတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ” မှန်နိုင်တယ်ဆိုတာ သင့်ရဲ့ ဖြစ်တည်ပုံ၊ စဉ်းစားပုံ နည်းလမ်းဟောင်းတွေပဲ ဆက်လက်ကိုင်ဆွဲသွားတာကို ဆိုလိုပါတယ်။ နည်းလမ်းသစ်အရ မှန်လာခဲ့ရင် ကော ထိုစကားကို ခုလို ပြောင်းနိုင်တယ်။ “သင်မှန်လည်း မှန်နိုင်သလို၊ ပျော်လည်းပျော်ရွှင်နိုင်တယ်” ဒါက ပျော်ရွှင်မှုကို ဆက်ထိန်းထားတဲ့ ဒဿနပါပဲ။

စာရေးဆရာနဲ့ စာဟောဆရာ “ဂျင်းရွန်” ကပြောခဲ့တယ်။ “တကယ်လို့ သင်လုပ်ခဲ့ပြီးတာတွေပဲ အမြဲတမ်း ဆက်လုပ်နေမိရင် သင် ရပြီးသားတွေပဲ အမြဲတမ်း ဆက်ရနေမှာပဲ။ သင့်လမ်းကြောင်းတွေက သင် သိပြီးသားတွေပဲဆိုရင် သင့် လမ်းကြောင်းအသစ်တချို့တော့ သိဖို့ လိုနေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီစာအုပ်ရေးရတာပဲ။ ကျွန်တော့် ပန်းတိုင်က သင့်ကို ဦးနှောက်ဖိုင်တွဲအသစ် တချို့ကို သင်ရှိပြီးသားတွေထဲ ပေါင်းဖြည့်ပေးဖို့ပါပဲ။ ဖိုင်တွဲအသစ်ဆိုတာ စဉ်းစားပုံနည်းလမ်းအသစ်တွေ လုပ်ရပ်အသစ်တွေနဲ့ ဒါကြောင့်ရလဒ်အသစ်တွေ ပေါ်လာတာကို ဆိုလိုတယ်။

ရူပဗေဒဆရာတွေက လောကကြီးမှာ ဘယ်အရာမှ တည်ငြိမ်မနေ

ကြောင်းကို သဘောတူကြတယ်။ ရှင်သန်နေတဲ့အရာမှန်သမျှ အဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲနေတယ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုပဲ နမူနာအဖြစ် ကြည့်ပါ။ ဒီသစ်ပင်ဟာ မကြီးထွားလာရင်တော့ သေခါနီးနေလို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ တခြား သက်ရှိတွေလိုပဲ လူဟာလည်း ကြီးထွားမလာဘဲ ရပ်တန့်နေပါများရင် သေမယ့်ရက်နီးလာမှာပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒဿနဆရာ “အဲရစ်ဟော့ဖါ” က “လေ့လာသင်ယူသူတွေက ကမ္ဘာကြီးကို အမွေစားအမွေခံအဖြစ်ရထားပါတယ်။ ရှေ့ဆက် မတည်ရှိတော့မယ့် ကမ္ဘာကြီး လှလှပပတွေနဲ့ ရှင်သန်နေနိုင်အောင် တပ်ဆင်ပေးထားတယ်။”

“ဘင်ဂျမင်ဖရန့်ကလင်း” ကလည်း “တကယ်လို့ ပညာရေးက ဈေးကြီးလှချေရဲ့လို့ သင်ထင်ရင် မသိနားမလည်အောင်ပဲ ကြိုးစားနေတာပေါ့။” လို့ ပြောခဲ့တယ်။ အသိပညာကစွမ်းအားပါ။ စွမ်းအားဆိုတာ ပြုမှုနိုင်မှု အရည်အချင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ဖို့ ပိုက်ဆံမရှိဘူးလို့ ညည်းကြတယ်။ သင် ပိုက်ဆံဘယ်တော့ ရှိလာမှာလဲ။ ၁ နှစ်၊ ၂ နှစ် လား၊ ၅ နှစ်၊ ၁၀ နှစ်လား။ ရှိတဲ့ အခုအချိန်ရှိသလောက် ပိုက်ဆံလေးနဲ့ပဲ ရတန်သလောက် ပညာရှာမှီးလို့ရပါတယ်။

သင်လိုချင်တဲ့ ပိုက်ဆံတွေရဖို့ နည်းလမ်းက ငွေကြေးကစားပွဲတွေ ဘယ်လိုကစားသွားရမယ်ဆိုတာ လေ့လာဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ သင့်ဝင်ငွေတွေ အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်း ဝင်လာစေမယ့် မဟာဗျူဟာတွေ ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲရေးတွေ အကျိုးရှိရှိ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေးတွေ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လေ့လာသွားဖို့လိုတယ်။

လေ့လာလို့ရနိုင်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုဟာ အောင်မြင်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အရာမဆို အောင်မြင်ဖို့အတွက် လေ့လာလို့ရတယ်။ ဂေါက်ရိုက်တော်ချင်ရင် ဂေါက်ရိုက်နည်းလေ့လာနိုင်တယ်။ စန္ဒရား

တော်သူဖြစ်ချင်ရင်လည်း စန္ဒရားတီးနည်းလေ့လာလို့ရတယ်။ ချမ်းသာ
ချင်ရင် ချမ်းသာအောင်လုပ်နည်းလေ့လာပေါ့။ ဘယ်နေရာကစ လေ့လာ
ရမယ်ဆိုတာ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ လေ့လာချင်စိတ်ရှိဖို့ကပဲ အရေး
ကြီးလှပါတယ်။

ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံး ဆိုရိုးစကားတစ်ခွန်းက အောက်ပါ
နေစည်းမျဉ်းအတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နေစည်းမျဉ်း

ဆရာသမားတိုင်းက တစ်ချိန်တုန်းကတော့ “ကပ်ဘေး” ဆိုက်
ခဲ့ရသူတွေပါပဲ”

“တိဟာမ်အက်ခါ”

ဘယ်သူမှ ငွေကြေးပါရမီရှင်တစ်ယောက်အဖြစ် မွေးကတည်းက
ဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ ချမ်းသာသူတိုင်းဟာ ငွေကြေးကစားပွဲ
ဘယ်လို အောင်မြင်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတာ လေ့လာထားကြတယ်။
သူတို့ လုပ်နိုင်ရင်၊ ငါလည်းလုပ်နိုင်ရမယ်ဆိုတာ သတိရပါ။

ချမ်းသာရေးဆိုတာ ငွေကြေးသက်သက် အများကြီး ချမ်းသာရေး
သက်သက်တင် မကပါဘူး။ စရိုက်လက္ခဏာအရ စိတ်ဓာတ်အရပါ
ချမ်းသာရေးကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမြန်ဆန်ဆုံး နည်းလမ်းနဲ့
ချမ်းသာတည်တံ့နိုင်ရေး လျှို့ဝှက်ချက်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
တိုးတက်အောင် လုပ်နေဖို့ပါပဲ။ အယူအဆက “အောင်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်”
တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တိုးတက်အောင် ကြံဆောင်နေတာ
ဖြစ်ပါတယ်။ သင့် ပြင်ပကမ္ဘာက သင့် အဇ္ဈတ္တကမ္ဘာရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်

ချက်မျှသာ ဖြစ်လို့ သင်က ဇာစ်မြစ်၊ သင့်ရလဒ်တွေက အသီးအပွင့်တွေ ပါပဲ။

“သင် ဘယ်ကိုပဲသွားသွား၊ သင်နဲ့အတူ သင်ကိုယ်သင်အပါ ခေါ်သွားပါလေ။” ဆိုတဲ့ စကားရှိပါတယ်။ အကယ်၍ သင်အောင်မြင် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် စရိုက်နဲ့ စိတ်ဓာတ်အင်အားအရ ဖြစ်လာရင် အရာရာ သင်လုပ်သမျှမှာ အောင်မြင်လာမှာပဲ။ ပကတိရွေးချယ်မှုရဲ့ စွမ်းအားကို သင်ရမှာပဲ။ ဘယ်အလုပ်မဆို၊ ဘယ်လုပ်ငန်းမဆို၊ ဘယ်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မဆို လုပ်နိုင်လာပြီး သင်အောင်မြင်မယ်ဆိုတာ သိနေတယ်။

လူချမ်းသာတွေနားလည်တဲ့ အောင်မြင်ခြင်းအစီအစဉ်က “ဖြစ်ရေး၊ လုပ်ရေးနဲ့ ရှိရေး” တို့ ဖြစ်တယ်။

ဆင်းရဲသားတွေ နားလည်တဲ့ အောင်မြင်ခြင်းအစီအစဉ်က “ရှိရေး၊ လုပ်ရေးနဲ့ ဖြစ်ရေး” တို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

ဆင်းရဲသားတွေက “ငါ့မှာသာပိုက်ဆံတွေ သောက်သောက်လဲရှိ ရင် ငါ လုပ်ချင်တာလုပ်နိုင်ပြီး၊ အောင်မြင်သူဖြစ်လာမှာပဲ” လို့ ယုံကြည် တယ်။

လူချမ်းသာတွေကတော့ “ငါအောင်မြင်သူဖြစ်လာရင် လိုအပ်တာ မှန်သမျှ လုပ်နိုင်လို့ လိုချင်တာတွေ ငွေကြေးအပါအဝင် ရှိလာမယ်” လို့ နားလည်တယ်။

လူချမ်းသာတွေက “ဖြစ်ရေး” ကို ရှေ့ဆုံးထားနေပေမယ့်၊ ဆင်းရဲ သားတွေက အဲဒီ “ဖြစ်ရေး” ကို နောက်ဆုံးမှာထားတယ်။ လူချမ်းသာ တွေက ဓနရှိလာရေးကို နောက်ဆုံးမှာထားနေခိုက်၊ ဆင်းရဲသားတွေက ဓနရှိလာရေးကိုသာ ရှေ့ဆုံးထားနေတတ်ကြတယ်။

ကမ္ဘာကျော် ဂီတနဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး “မက်ဒေါနား” ကို ဘာလို့ သူမရဲ့ ဂီတမာန်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဖက်ရှင်ဟန်တွေ နှစ်စဉ်ပြောင်းနေသလဲ

လို့ မေးကြတော့ သူမက ပြန်ရှင်းပြပါတယ်။ ဂီတက သူမအတ္တကို ဖော်ကျူးဖို့ နည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူမဖြစ်ချင်တဲ့ လူမျိုးအဖြစ် တိုးတက်ဖို့အတွက် နှစ်စဉ် သူမကိုယ်သူမ အင်နဲ့အားနဲ့ တီထွင်နေရတာ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ရှင်းပြတယ်။

အောင်မြင်ဖို့က “ဘာလဲ” မဟုတ်။ “ဘယ်သူလဲ” လို့ လုပ်ပြရတာ ပါ။ သင် ဘယ်သူလဲလို့ဖြစ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးလို့၊ လေ့လာသင်ယူ လို့ရပါတယ်။

မနုဇဉ်မျိုး

အကောင်းဆုံးပေးချေတာကို ခံရဖို့ သင်ကိုယ်တိုင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်နေရမယ်။

လေ့လာမှု ခေါင်းစဉ်မှာ လူချမ်းသာတွေက ဆက်လေ့လာနေရုံ မက ဘယ်သူ့ဆီက လေ့လာရမလဲလို့ ရွေးရာမှာလည်း အကင်းပါးကြ တယ်။ ဆရာခံရမယ့်လူက သက်ဆိုင်ရာ နယ်ပယ်မှာ ဆရာတစ်ဆူ အစစ်အမှန် ဖြစ်နေရမယ်။

ချမ်းသာတဲ့လူက ကိုယ့်ထက်ပိုချမ်းသာတဲ့သူဆီက အကြံဉာဏ် တွေ ရယူတတ်တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေကတော့ သူတို့လိုပဲ စီးပွားပျက်နေ ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကပဲ အကြံဉာဏ်တွေ ယူတတ်ကြတယ်။

သင်ဇဝရက်တောင်တက်မယ်ဆိုရင် ဒီတောင်ထိပ်ကို ကြိမ်ဖန်များ ဇွာ တက်ဖူးထားတဲ့ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီးသား တောင်တက် ချန်ပီယံ ဟောင်းကြီးကိုသာ လမ်းပြအဖြစ် ဆရာတင်ချင်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ ဝင်ငွေထဲက ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ပညာရေး ရန်ပုံငွေအဖြစ် ထားဖို့ အကြံပေးပါရစေ။ ဒီရန်ပုံငွေကို သင်တန်းစရိတ်၊ စာအုပ်ဖိုး၊

တိတ်ခွေဖိုး၊ CD ဖိုး စသဖြင့် သုံးစွဲပါ။ သင်ပို၍ လေ့လာလေလေ၊
သင်ပို၍ ရှာမှီးရလေလေ။ ဘဏ်ထဲပို၍ ထည့်နိုင်လေလေပါပဲ။

“ကြေညာချက်” သင့်နှလုံးသားကို လက်နဲ့ဖိထားရင်း ပြောရမှာ
က...

“အဆက်မပြတ်လေ့လာနေခြင်း တိုးပွားနေခြင်းကို ငါ ဇောက်ချ
လုပ်သွားမယ်။”

သင့်ခေါင်းပေါ်လက်တင်ထားရင်း ပြောရမှာက...

“ငါ့မှာ မိလုံနာဦးနှောက်တစ်ခုရှိတယ်။”

မိလုံနာဦးနှောက်ရဲ့လုပ်ရပ်များ

- ၁။ သင့်တိုးတက်မှုကို ဇောက်ချလုပ်ပါ။ လစဉ် အနည်းဆုံး
စာအုပ်တစ်အုပ်၊ CD တိပ်ခွေတစ်ခု ဖတ်ရှုနားထောင်ပါ။
ငွေကြေး၊ လုပ်ငန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး တိုးတက်မှု သင်တန်း၊
နီးနှောပွဲများတက်ပါ။ သင့် ဗဟုသုတ သင့် ယုံကြည်မှုနဲ့
သင့်အောင်မြင်မှုတွေ မြင့်တက်လာမယ်။
- ၂။ သင့်လမ်းကြောင်းကို ထိန်းသိမ်းရန် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနည်းပြ
ဆရာတစ်ယောက် ငှားရမ်းပါ။
- ၃။ မိလုံနာဦးနှောက် ပြင်းပြတဲ့သင်တန်းတက်ပါ။ ဒီအံ့ချိုးဖွယ်
ဖြစ်ရပ်က လူထောင်ပေါင်း၊ သောင်းပေါင်းများစွာရဲ့ ဘဝ
တွေနဲ့ သင့်ကိုယ်ပိုင်ဘဝပါ အသွင်ပြောင်းလဲလာပါလိမ့်
မယ်။

ဒါကြောင့်အခုပဲ ကျွန်တော်အံ့သြလောက်ဖွယ်လုပ်ပြုဖြစ်ပြီ

ကျွန်တော်ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောခဲ့ပါတယ်။ “စကားပြောရတာ လျှာအရိုးမရှိတဲ့အတိုင်း ပေါ့လှချည့်” လို့ ဒီစာအုပ်ဖတ်တာလောက်နဲ့တင် ရုပ်မထားပါနဲ့။ စာအုပ်ဖတ်တာနဲ့ စတင်ပြီးရင် ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ သင်အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ သင်စတင်လှုပ်ရှားပြုမူပါမှ သင့်လုပ်ရပ်တွေကသာ အရေးပါတာတွေ့ရမယ်။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ ပထမပိုင်းမှာ “သင့်ငွေကြေးဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ” တွေကို စမိတ်ဆက်ပေးထားရာမှာ သင့်ငွေကြေး Blueprint က သင့်ရဲ့ ငွေကြေးရည်မှန်းချက်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ပါဝင်တဲ့ လှေကျင့်ခန်းတွေက အသေအချာလုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ နှုတ်ထွက် ပရိုဂရမ်မင်းမော်ဒယ်ပြခြင်း သီးခြားဖြစ်ရပ်များကို အကြံပေးထားတာက သင့်ငွေကြေးရေးရာ အောင်မြင်ရေးမှာ အထောက်အကူရဖို့ ဖြစ်တယ်။ “ကြေညာချက်” တွေကို တစ်ခုချင်း နေ့စဉ် လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ အပိုင်း (နှစ်) မှာတော့ လူချမ်းသာတွေရဲ့ ဆင်းရဲသား လူလတ်တန်းစားတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ကွဲပြားနေတဲ့ စရိုက်နည်းလမ်းပေါင်း ၁၇ ခုကို အသေးစိတ်မှတ်သားစရာ “မနစည်းမျဉ်း” တွေ ကိုယ်စီနဲ့ တင်ပြထားပါတယ်။ ဒီ “မနဖိုင်တွဲ” ပေါင်း ၁၇ ခုမှာ နေ့စဉ် “ကြေညာချက်” တွေ ထပ်ပါနေတယ်။ ဒီစည်းမျဉ်းတွေဟာ သင့်ခေါင်းထဲမှာ အမြစ်တွယ်နေပါလိမ့်မယ်။

ဘဝထဲသေသေချာချာ ကြည့်လိုက်ရင် ငွေကြေးက သိပ်ခြားနားတာ တွေ ရပါလိမ့်မယ်။ ဒီကစပြီး သင်ရွေးချယ်မှုအသစ်တွေ ဆုံးဖြတ်ချက် အသစ်တွေ ရလဒ်အသစ်တွေပါ ဖန်တီးမိလာလိမ့်မယ်။

ထာဝရ ပြောင်းလဲဖို့က စာဖတ်နေရုံနဲ့လည်း မရ။ စကားပြောနေရုံနဲ့လည်း မရပါဘူး။ စဉ်းစားနေရုံနဲ့မရ၊ လက်တွေ့လုပ်မှရတာပါပဲ။

သင့်ခေါင်းထဲ အသံတိုးတိုးလေးတစ်ခုက ခုလိုပြောနေလိမ့်မယ်။ “ဘာလေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲကွာ။ ‘ကြေညာချက်’ တဲ့။ ဒါတွေ လုပ်မနေအားပါဘူး။ ဒီလေ့ကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ဖို့မရှိဘူး။” ဒီစကားက သင်ရောက်နေတဲ့ သက်သာချောင်ချိရေး ဇုံနယ်ထဲမှာပဲ ဆက်နေဖို့ ဆွဲထားနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နားမယောင်ပါလေနဲ့။ နားမထောင်ပါနဲ့။ လှုပ်ရှားရေး လေ့ကျင့်ခန်းတွေသာ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။ “ကြေညာချက်” တွေကို ဟန်ပန်မှုရာတွေကအစ “မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့ လုပ်ရပ်များ” ပါ လမ်းညွှန်ချက်များအတိုင်း အသေအချာလုပ်ပါ။ သင့်ဘဝမြင့်တက်သွားမှာကို စောင့်သာကြည့်ပါ။

ဒီစာအုပ်ကို နောက်နှစ်မှာ အစမှအဆုံးတိုင် အနည်းဆုံး တစ်လ တစ်ခေါက်ပြန်ဖတ်ပါ။ လိုအပ်လို့ ထပ်ဖတ်ခိုင်းတာပါ။ အဖြေက ရှင်းရှင်းလေးပဲ။ “လေ့လာခြင်းရဲ့ မိခင်ကြီးက ထပ်ခါတလဲလဲလုပ်ခြင်း” ဖြစ်နေလို့ပါ။ ဒီစာအုပ်ကို ပိုလေ့လာလေလေ၊ ယူဆချက်တွေ ပိုမြန်ဆန်

လာပြီး သဘာဝပိုကျလာလို့ သင့်အတွက် အလိုအလျောက် ဖြစ်လာမယ်။

www.Millionairemindbook.com အင်တာနက်ထဲကို သွား

လည်ပါ။ "Free Book Bonuses" တွေ အခမဲ့ရပါလိမ့်မယ်။

အောက်ပါလက်ဆောင်တွေ ပါဝင်မှာပါ။

- ဘောင်ကားကြက်ဖို့ သင့်တော်တဲ့ "ကြေညာချက်" စာရင်းပုံနှိပ်
တွေ။
- မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့ "ဒီအပတ်အတွက် အတွေး"
- မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့ "လုပ်ရပ်သတိပေးချက်များ"
- မိလျံနာဦးနှောက်ရဲ့ "အသားတင်ထိုက်တန်မှုခြေရာခံစာတမ်း"
- သင့်ရဲ့ "ဓနသို့ ဇောက်ချထားချက်"

ကျွန်တော်ရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်က လူတွေကို သူတို့ရဲ့ ပိုမြင့်မားတဲ့ အတ္တထဲမှာ ကြောက်ရွံ့နေရခြင်း၊ ချို့တဲ့နေခြင်း၊ လိုက်နာနေရခြင်းတို့ အစား သတ္တိတွေ ရည်မှန်းချက်တွေ ပျော်ရွှင်မှုတွေ အခြေခံပြီး ရှင်သန် နေနိုင်အောင် ပညာပေးဖို့နဲ့ အာရုံနှိုးဆွပေးဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

လူတွေရဲ့ ဘဝလျင်လျင်မြန်မြန် ထာဝရပြောင်းလဲနိုင်အောင် နှိုးနှောပွဲတွေ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွေ တက်ကြပါ။ ဒီလိုနည်းတွေနဲ့ လူပေါင်း ၂ သိန်းခွဲရဲ့ ဘဝတွေ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာအောင် ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ခဲ့တယ်။

၃ ရက်ကြာ မိလျံနာဦးနှောက်ပြင်းပြရေးနှိုးနှောပွဲ (Millionaire Mind Intensive Seminar) ကိုလည်း အောင်မြင်မှု အဆင့်သစ်ရောက် ရေးအတွက် လာတက်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုပါတယ်။ အဲဒီနှိုးနှောပွဲမှာ၊ ကမ္ဘာ တစ်ဝှမ်းလုံးက ဦးနှောက်ပေါ့ပါးသူရာပေါင်းများစွာ သင်တွေ့ရပါလိမ့် မယ်။ သူတို့က သင့်အတွက် လုပ်ငန်းအဆက်အသွယ်တွေ ထာဝရ မိတ်ဆွေကောင်းတွေ ဖြစ်လာကြပါလိမ့်မယ်။ ဒီစာအုပ်ထုတ်ဝေသူတွေ

ကလည်း သင့်ကို ပညာတော်သင် စကောလားရှစ်လွတ်ကြလိမ့်မယ်။

အခု ဒီစာအုပ်ဖတ်တဲ့အတွက် သင်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

ပျော်ရွှင်အောင်မြင်ကြပါစေကြောင်း ဆန္ဒပြုလိုက်ပါရဲ့။

သင့်ရဲ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက်...။

“တိ၊ ဟုဗ်၊ အက်ခါ။”

သီးသန့်အပိုဆုကြေးပေးခြင်း

'တီ၊ ဟာဗ်၊ အက်ခါ' ရဲ့ ၃ ရက်ကြာ "Millionaire Mind Intensive Seminar" ကို အခမဲ့တက်ကြပါ။

ဒီစာအုပ်ဝယ်ဖတ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ 'တီ၊ ဟာဗ်၊ အက်ခါ' က အခု သင့်အတွက် ပညာတော်သင်ပို့လွှတ်နေပါပြီ။ သင့်မိသားစုအပါအဝင် လာတက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ချင်တာက ၃ ရက်ကြာ "Millionaire Mind Intensive Seminar" ကိုပါပဲ။ ဒီနှီးနှောပွဲရဲ့ စုစုပေါင်းဒေါ်လာ ၂၅၉၀ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပွဲကို အခမဲ့ တက်ရောက်ရမှာပါ။ www.Millionairemindbook.com အင်တာနက် ဝက်ဆိုက်ဒ်မှာ သင်တန်းတက်ရမယ့် ရက်စွဲကို ဖော်ပြထားပါတယ်။

မှတ်ပုံတင်ကြေးပေးသွင်းပြီးတာနဲ့ သင်တန်းသားမှတ်ပုံတင်ရမှာပါ။ အဲဒီ Seminar မှာ ရက်သတ္တပတ်အကုန် အစီအစဉ် ပရိုဂရမ်တွေလည်း ရှိရာမှာ အောက်ပါအကြောင်းအရာတွေ ဆွေးနွေးနှီးနှောကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

- သင့်ငွေကြေး blueprint ကို သဘာဝနဲ့ အလိုအလျောက် အောင်မြင်ရေးအတွက် အမြဲထာဝရပြောင်းလဲအောင် လုပ်ပုံ လုပ်နည်း။
- ငွေကြေးကစားပွဲအနိုင်ရရေးအတွက် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် လုပ်ငန်းစဉ်များ။
- ဓနနဲ့ဝင်ငွေမြင့်မားရေးဖန်တီးချက် မဟာဗျူဟာတွေ ဖွင့်ချရေး။
- ငွေကြေးလွတ်မြောက်လာအောင် သင့်အမြန်နှုန်းကို လေးဆ တိုးနည်း။
- ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလွယ်ကူဆုံးနဲ့ အထိရောက်ဆုံး ငွေကြေးစီမံ ခန့်ခွဲရေးနည်းလမ်း။
- ချမ်းသာသူတွေရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ အလေ့အထများ စသည်ဖြင့်ပါ။

ဥစ္စာဝေဒနာပြုခြင်း

စစ်မှန်သောဝေဒနာ့ အမှတ်လက္ခဏာမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဘယ်လောက်
များများပေးနိုင်သလဲဆိုတာနဲ့ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်တယ်။
“တီ၊ ဟာ့၊ အက်ဒါ”

ဒီစာအုပ်က ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သင့်အပြုအမူ၊ အလေ့အထ
နဲ့ အထောက်အကူမဖြစ်တဲ့အတွေးတွေကို စိန်ခေါ်ပြီး သင့်ရဲ့ စဉ်းစားပုံ
နည်းလမ်းတွေကို လေ့လာပြီး သင်ကြားပေးတယ်။ ငွေကြေးနဲ့ စတင်ရတဲ့
အကြောင်းရင်းကား ငွေကြေးက လူများစုရဲ့ ဘဝတွေမှာ ဝေဒနာတွေ
ပေးတဲ့ အကြီးဆုံးနယ်ပယ်တစ်ခုဖြစ်လို့ပါပဲ။ ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်သမျှ
သင့်ရဲ့အထောက်အကူမဖြစ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို သင် တစ်ကြိမ်လောက်
စာသိအမှတ်ပြုမိတာနဲ့ ဒီသတိထားမှုက သင့်ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတိုင်း
ကို ပြောင်းလဲပေးပါလိမ့်မယ်။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ ပန်းတိုင်က သင့်ရဲ့ သိစိတ်မြှင့်တင်ရေးမှာ သင့်ကို
ထောက်ကူပေးဖို့ပါပဲ။ သင့်အတွေးနဲ့လုပ်ရပ်တွေ လေ့လာမှသာ လက်ရှိ

ရွေးချယ်မှုဆီက သင် အစစ်အမှန် ခုတ်မောင်းနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အတိတ် ကာလကပရိဂရမ်မင်းတွေအပေါ် အခြေခံပြီး သင်ပြုမှုတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ သင့်ရဲ့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို အခြေခံတဲ့ နိမ့်ကျနေတဲ့ အတ္တကနေ တုံ့ပြန်ပြီး မြင့်မားရာ အတ္တဆီကို တုံ့ပြန်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားပဲ ဖြစ်တယ်။

တစ်ဦးစီရဲ့ သိစိတ်တွေကို မြှင့်တင်ကြရာမှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းက သတ္တိရှိရေးသို့ အမှန်တရားက မေတ္တာဓာတ်သို့၊ ရှားပါးချို့တဲ့ခြင်းကနေ အလျှံပယ် ကြွယ်ဝခြင်းကို ရွှေ့ကြရတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ထွန်းတောက်အောင် လုပ်နိုင်ပါမှ ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာတစ်ခွင် အလင်းရောင်တွေ ပိုပြီး ပေါင်းဖြည့်ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သင်ဟာ ကမ္ဘာကြီးကို ပိုကောင်းမွန်တဲ့ နေရာဖြစ်စေချင်ရင် သင်ကိုယ်တိုင် ပိုကောင်းမွန်တဲ့ သူတစ်ယောက်အရင်ဖြစ်နေရမှာပါ။ သင့်ကို အပြည့်အဝဆုံး အစွမ်းအစတွေ ထိရောက်အောင် ကြီးပွားရေးလုပ်ခြင်းက သင့်တာဝန်ပဲလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်နေရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ဘဝထဲအောင်မြင်ဖို့နဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာရေးကို ဖန်တီးနိုင်မှသာ သင်တခြားလူတွေကို ကူညီနိုင်ပြီး ကမ္ဘာကြီးကို အကောင်းမြင်လမ်းကြောင်းတစ်ခုထဲ ပေါင်းထည့်နိုင်မှာပါ။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ သတင်းလွှာတွေကို လူများနိုင်သလောက် များများဆီ ထပ်ဆင့်ဖောက်သည်ချပေးပါ။ ဒီစာအုပ်အကြောင်း သင့်မိသားစု၊ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေ လုပ်ငန်းအဆက်အသွယ်တွေ အနည်းဆုံး လူတစ်ရာလောက် နားထံပေါက်အောင် သတင်းဖြန့်ချိရေး ဇောက်ချလုပ်ပေးပါ။ ဘဝပြောင်းလဲရေး လက်ဆောင်မွန်အဖြစ်သူတို့ကို လက်ဆောင်ပေးပြီး စဉ်းစားခိုင်းပါ။

စွမ်းအားရှိ ငွေကြေးအယူအဆတွေကို သူတို့ မိတ်ဆက်သိခွင့်ရရုံသာမက သူတို့စဉ်းစားပုံနည်းလမ်းတွေ လေ့လာသင်ယူနိုင်ပြီး သူတို့ရဲ့ သိစိတ်ကိုလည်း မြှင့်တင်နိုင်ပြီး အတုံ့အပြန်သဘောနဲ့ ဒီဂြိုဟ်ကမ္ဘာရဲ့ သိစိတ်ကြီးကိုပါ မြှင့်တင်နိုင်ပါလိမ့်မယ် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကောင်းသာ

၁၈.၄.၂၀၁၆

“ဤစာအုပ်မှာ သင်ဖတ်ဖူးသမျှထဲမှာ ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ လက်တွေ့အကျဆုံး၊ ဆွဲဆောင်ချက်အကောင်းဆုံးနဲ့ စွမ်းအားအကြီးဆုံး စာအုပ်ဖြစ်ပါတယ်။”

**‘ဘရိုင်ယန်ထရေစီ 'Getting Rich Your Own Way'
စာအုပ်ရေးသူ**

“ဤ "Secrets of the Millionaire Mind" စာအုပ်က အောင်မြင်လိုသည့် ဆန္ဒနဲ့ ယင်းကို ရယူအားထုတ်ခြင်းတို့အကြားမှာ ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ အချိတ်အဆက်ကို ဖွင့်လှစ်ပြလိုက်ပါတယ်။”

အခြားလူတွေငွေကြေးနဲ့ ရုန်းကန်တိုက်ပွဲဆင်နေချိန်မှာ လူအနည်းစုလေးကတော့ ခပ်လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ချမ်းသာလာတာကို စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ဖြစ်မိကြမယ်။ သူတို့ရဲ့ ပညာရေး၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ ချိန်ကိုက်လုပ်တတ်မှု၊ အလုပ်ရဲ့ အလေ့အထ၊ အချိတ်အဆက်၊ ကံတရား၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းတို့ကများ ခြားနားနေလို့များလား။ အဖြေက တုန်လှုပ်ချင်စရာ၊ အထက်က ပြောခဲ့တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ပါ။

T. Harv. Eker. က သူ့စာအုပ်ထဲ ပြောခဲ့တာက

“ကျုပ်ကို ၅ မိနစ်ပဲအချိန်ပေးပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ ကျန်တဲ့ ဘဝအတွက် ခင်ဗျားရဲ့ ငွေကြေးအနာဂတ်ကို ကျွန်တော်နိမိတ်ဖတ်ပြနိုင်တယ်” Eker က ဒါကို ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ သိစိတ်၊ မသိစိတ်ထဲ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး “ငွေကြေးနဲ့အောင်မြင်မှုဆောက်လုပ်ရေးပုံစံ (blue-print)” တွေ သတ်မှတ်ရင်းနဲ့ လုပ်သွားတာဖြစ်တယ်။ ဒီဘလူးပရင့်တွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ငွေကြေးဘဝတွေကို သတ်မှတ်ပေးတယ်။”

